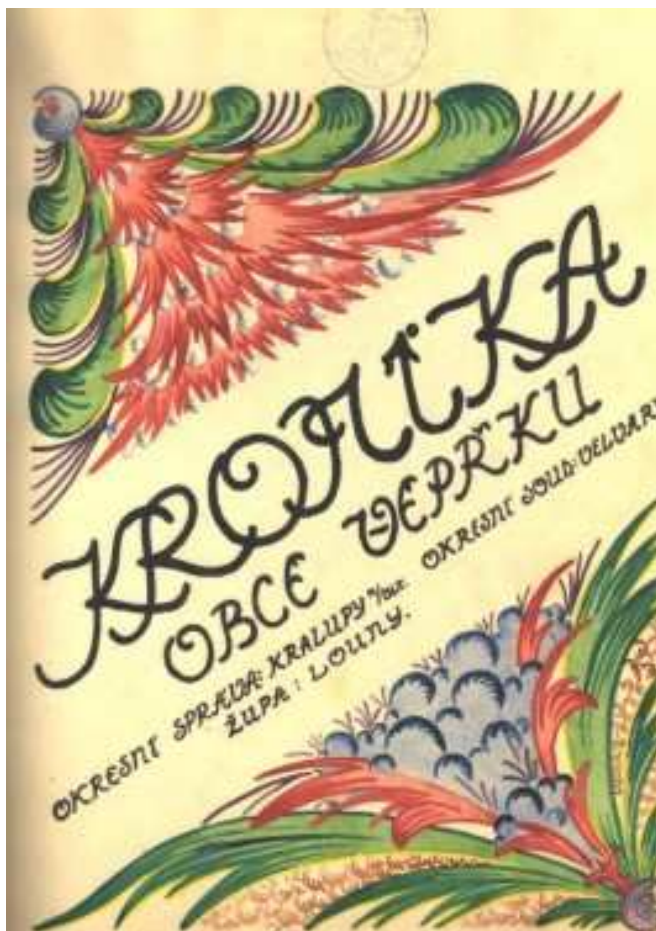

PAMĚTNÍ KNIHA

OBCE

VEPŘKU

Obsah: 98 listů

Knihá tato má zachytit obraz naší
obce.
Má budoucím pověděti, jak se v ní
život
utvářel, jaké radosti a jaké strasti
prožívali
její občané, co pamětihodného
přinesl čas.
Kéž zůstane ušetřena pohrom
a hodně je těch radostí!
Kéž roste a zkvétá milá naše ves!

Ve Vepřku
v dubnu 1928

Z dávné minulosti

Starý původ.

Poloha obce při řece a potoku, historické vykopávky i data historicky zjištěná nasvědčují, že obec Vepřek je původu velmi starého a patří nepochybně mezi nejstarší původní sídla Čechů.

Z „Popisu okr. hejt. Slanského“.

Knihá Filipa Hyšmana a Otakara G. Paroubka „Popis okresního hejtmanství slanského“, vydaná r. 1887 – (v níž užito dat o sčítání lidu r. 1880) – uvádí: „Vepřek, berní, farní a školní obec, je ves při ústí potoku Červeného do Vltavy; leží 183 m nad hladinou mořskou a 1 1/2 hod. na severovýchod od sídla okr. soudu města Velvar. Má 32 domy se 144 obyvateli národnosti české. Z nich je 72 mužů a 72 žen, 142 katolíků a 2 israelité. Místní obec Ves Nová, býv. Kraj Pražský a panství Jeviněves – Veltrusy, fara arcidiecé. Pražské, vikariát Budyně (duší 1450 katol., 154 event., 11 israel.), patron Rudolf hr. Chotek, škola 3třídní, pošta Podhořany n/Vlt., telegraf. stanice Kralupy. Starožitný chrám Narození P. Marie byl už r. 1352 farním, po husit. válce náležel k rozličným farám; posléze Černošecké, načež r. 1737 stal se opět farním. Ve zvonici tři zvony: velký z r. 1522, prostřední z r. 1494 a malý z roku 1456 s českým nápisem. Faru obnovil probošt pražský Křepický z Modližkovic, školu vystavěl zde r. 1823 gotickým slohem Jan Rudolf hrabě Cho-

tek, válcový mlýn Vojtěcha Satrana. Pohanské pohřebiště n. Vltavou na poli „Sochornice“ zvaném. – Vepřek, ves kanovníků Pražských, zapsal r. 1420 Sigmund Štěpánu z Hlazovic, okolo r. 1645 dle farních matrik držel Vepřek Václav Vepřecký z Vepřku – (Wepřpergh) – pak náležel ku probošství Pražskému, od něhož koupí přešel r. 1755 na Rud. hr. Chotka a připojen k Jeviněvsi.“

Co zjištěno P. Ant. Kolářem.

Někdejší farář v Ovčárech P. Antonín Kolář, který zde u svého bratra P. Aloise Koláře pobýval, zjistil ještě: „V čas odboje českých stavů, když se duchovenské statky zabavovaly, prodali direktori protestan. také Vepřek s Dušníky Pražanům za 10.000 kop míšeňských. Koupí tu provedli r. 1620 starší Nového Města na místě osady kostela sv. Vojtěcha Většího v Novém Městě pražském. R. 1628 při protireformaci musili Pražané statky jmenované bez náhrady opět kapitole navrátiti.“

Ze „Soupisu památek hist. a uměleckých“.

V knize „Soupis památek historických a uměleckých v politickém okrese Slánském od Ferd. Velce (vydané archaeologickou komisí při české akademii pro vědy, slovesnost a umění r. 1904) píše se o Vepřku:

„Roku 1777 nalezeny zde dva kusy zlata stejné formy, hodnoty a zrna, jako ony u Podmoklí nalezené, z nichž jeden dva kremnické dukáty, druhý 1.15 zl. v ceně měl.

Krolmus našel v r. 1853 okolo kostela za hřbitovem v zemi vypálené, velikým kotlům podobné hroby pohanské a v nich opálené hosti svinské s kančími tesáky a s popelem, v jiné mohyle vyhrabána popelnice s rozdrobenou popelnicí.

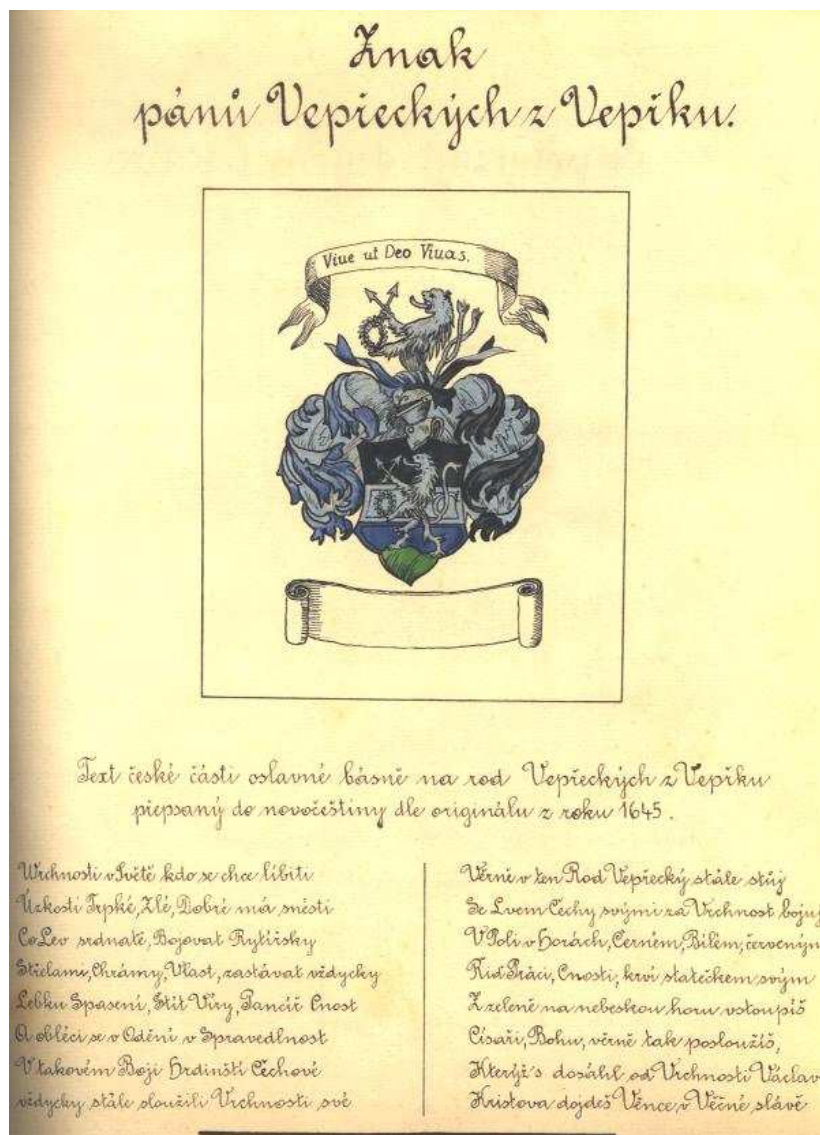
Při orání nalezeny často stopy pohanských pohřebišť, tak např. nad Vltavou na poli „Sochornice“ zvaném. Na „Hebronu“ sídliště s jamami, popelovitá vrstva, střep s ozdobou píchanou, 6 kadlubů kam. na slévání bronzů, vedle hroby se skrčenými kostrami, dva dětské pohřby v nádobách.

Až do roku 1800 zřítí bylo u mlýna č. 10 (správně 19!) zbytky tvrže, které v témž roce ohněm zničeny byly, a které majiteli mlýna v hospodářská a obyvací stavení přeměněny byly. Dle pověsti náležela tvrž Vepřeckému z Vepřku. Jméno Václav Vepřecký z Vepřku (Wepřpergh) přichází na pěkném vyobrazení znaku jeho na latinsko-české básni, oslavující rod Vepřeckých, uložené ve farním archivu k roku 1645. (V erbu nosili dvakrát dělený štít, jehož horní pole bylo barvy černé, prostřední stříbrné a dolní modré, ve štítě stříbrného lva s vyplazeným jazykem, k pravé straně obráceného a na třech zelených pahrbcích stojícího, v levé pazouře věnec a v pravé dva šípy držícího, přikrývadla po pravé straně štítu stříbro-

modrá, po levé pak stříbročerná, nad štítem kolčí helm s točenicí, z níž týž lev jako na štítě vyniká. Erbovním heslem Vepřeckých bylo: „Vive, ut deo vivas“ – (Pozn. tj. Žij, abys žil Bohu.)

„Byl zde i pivovar, z něhož některé části stavby ku mlýnu upotřebeny byly, pozůstaly z něho dosud ve mlýně rozlehlé, vodou naplněné sklepy, o kterých Schaller se domnívá, že to byla podzemní chodba 3 hodiny dlouhá, do Roudnice vedoucí!“

Znak pánů Vepřeckých z Vepřku

Text české části oslavné básně na rod Vepřeckých z Vepřku
přepsaný do novočestiny
dle originálu z roku 1645

Vrchnosti v Světě kdo se chce líbiti
Úzkosti Trpké, Zlé, Dobré má snést
Co Lev srdnatě, Bojovat Rytířsky
Střelami, Chrámy, Vlast, zastávat vždycky
Lebku Spasení, Štít Víry, Pancíř Cnost
A obléci se v Odění v Spravedlnost
V takovém Boji Hrdinští Čechové
Vždycky stále sloužili Vrchnosti své

Věrně ten Rod Vepřecký stále stůj
Se Lvem Čechy svými za Vrchnost bojuj
V Poli v Horách, Černém, Bílém, červeným
Říď Práci, Cnosti, krví statečkem svým
Z Zeleně na nebeskou horu vstoupíš
Císaři, Bohu, věrně tak posloužíš,
Kterýž s dosáhl od Vrchnosti Václave
Kristova dojdeš Věnce v Věčné slávě

Velkých písmen užito dle originálu, ve kterém není teček a čárek na konci řádků.

Co potvrzují dnešní usedlíci.

Hebron a Sochornice

Jméno kopce nad Vltavou - kdysi Hebron – dnes lidově se vyslovuje výhradně Hebroun. Pod toto jméno zahrnováno je i pole někdy zvané Sochornice.

Dnešní nálezy

Na těchto místech podnes nalézají se množství střepin popelnicových. Při kopání základů k domkům čp. 49 (majitel p. V. Kubrycht) a čp. 50 (majitel p. Ant. Řehák) vykopány též části popelnic a v zemi pálené hroby.

Tvrz a pivovar

Ve Velcově stati v „Soupisu památek historických a uměleckých“ uvádí se na místě bývalé tvrze mlýn čp. 10. Mlýn však nese čp. 19. Dům čp. 10 – jehož majitelem je nyní p. Fr. Pokorný – rovněž ke tvrzi náležel, byl však pivovarem. Nynější majitel sám je pamětníkem, že z jeho kolny mohlo se kdysi nahlédnouti do hlubokých a rozsáhlých sklepů, ve kterých svíčka nehořela a proto přístup k nim zasypán. Dle pověsti i na dvoře prý se probořili kdysi koně do sklepa. Jisto však je opět, že až do r. 1910, kdy dům byl zvenčí opravován, byl nahoře jednoho ze sloupů u vrat pivovarský znak s konvicí.

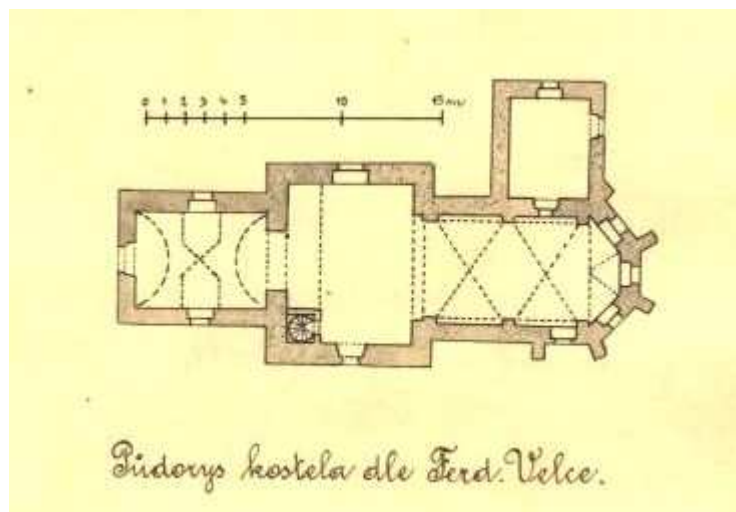
Podzemní chodba

Že stávala i podzemní chodba směrem k Roudnici vedoucí, tvrdí pověst, podle které jedné mlynářce z Vepřku odplavaly do chodby té kachny, které teprve v Roudnici prý se zase objevily. Do chodby nahlédli mnozí občané ze zahrady mlýna čp. 19, mnozí u studánky, dnes pumpy u mlýna.

Dnešní starosta obce p. Frant. Vlasák i jiní občané byli přítomni, když 3 hoši (asi v r. 1908) do této chodby vlezli, vodou se brodili a po návratu vyprávěli, že došli daleko, jistě aspoň pod topol na silnici k Mlčechvostům.

Kostel a fara.

Půdorys kostela dle Ferd. Velce

Z Velcova „Soupisu památek“.

Farní kostel Narození Panny Marie stojí jižně nad vsí na návrší. Jest starý a dle stavby lze souditi, že dvakráte byl rozšiřován. Přední díl, nejstarší presbytář – pochází ze XIV. století, ač i tu mnoho měněno, střední později a zadní v XVIII. století k němu byl přistavěn. Kostel byl již r. 1352 farním. Dle křestních matrik náležel po třicetileté válce k rozličným farám, a sice: pražské kapitule, velvarské, lužecké, hostínské, chrzínské a černoušecké, načež roku 1737 stal se opět farním. Častou přestavbou utrpěla budova velice na celku.

Presbytář.

Presbytář jest poměrně dosti veliký, měří 10 m délky a 5.50 m šířky a rozdělen jest na dvě stejná pole s křížovou klenbou. Východní díl pozůstává ze závěru tří stran pravidelného osmiúhelníka a celý osvětlen jest čtyřmi gotickými okny bez kružby

a podepřen pěti pilíři. K němu od severu přiléhá sakristie 5 m dlouhá a 4 m široká, s oknem a dveřmi.

Lod'

Lod', 6.50 m dlouhá a 8.25 m široká, vybočuje ze šířky presbytáře, v bočních stranách prolomeno jest po jednom okně a mimo to od jihu i vchod. Má strop plochý, řemeslně táflováný, jenž opraven roku 1879. V jihozápadním rohu vedou točité schody na kruchtu. Druhá část lodi jest opět jako presbytář 5 m široká a 6.75 m dlouhá, vchod má od západu a se stran dvě okna.

Oltář, kazatelna, zpovědnice.

Hlavní oltář barokový zamlouvá se svou formou, a zdá se, že sem byl s kazatelnou, která rovněž vykazuje některé pěkné motivy, odjinud přenesen, totéž lze povědět i o zpovědnících. Na obraze Narození Panny Marie lze pozorovati dva portraity žen.

Kalich.

Stříbrný kalich barokový darován byl sem roku 1790 od souseda Nábožného z Dušníků.

Křtitelnice.

Křtitelnice je plechová

Starý pomník.

Při jižní zdi na hřbitově stojí pomník jakéhosi obchodníka z Mlčechvost s pískovcovou deskou, na níž obstojně vytesán Ukřižovaný se dvěma lkajícími postavami, nad ní pak nahoře znak sladovnický. Mezi orámovanou skulpturou čteme: „Pane Jezissi Kriste skrze twe přehorzské umucení racziz nam dati vssem hrzichuv odpussteni amen dne 25 maei 1748.“ Na dolním podstavci písmo nečitelné.

Zvonice.

Několik kroků východně od kostela stojí dřevěná zvonice; (Pozn.: Obrázek na str. 3. provedl učitel Jan Hilmera, který na zdejší škole působil ve šk.r. 1927 – 28) prkny hrazená, šindelem krytá, čtvercového půdorysu, se zvony:

Velký zvon z r. 1522 „Marie“.

1. Průměr 0.93 m, výška 0.68 m. Okolo koruny gotickou minuskulí, 3 cm vysokou latinský nápis. Jinak bez ozdoby.

Prostřední zvon z roku 1494 „Jan Křtitel“.

2. Průměr 0.84 m, výška 0.64 m. Okolo koruny nápis latinský gotickou minuskulí ve dvou řádkách. Na plášti relief sv. Petra.

Malý zvon z r. 1456.

3. Průměr 0.66 m, výška 0.50 m. Nápis okolo koruny český. Bez ozdoby.

P. Ant. Kolář napsal: „Slovník Orth-Sládkův tvrdí, že zvon Vepřecký z r. 1456 jest nejstarší v Čechách, avšak tomu není tak.

Máť zvon ten nápis český, zvony pak nejstarší mají nápisy latinské. Jsou známy zvony před Husem.“

Fara.

Faru obnovil probošt dómu pražského Jiří Chřepický z Modliškovic a budovu vystavěl r. 1737 hrabě Rudolf Chotek.

P. Ant. Kolář o faře zdejší zjistil a zapsal: „Během času od 1618 – 1648 klesalo v Čechách školství i duchovní správa, takže po míru Vestfálském, když obyvatelstvo České hruzami válečnými a též vypovídáním Čechů ze země ze čtyř milionů na 800.000 kleslo, školy a fary sotva v městech se udržely. Teprv v druhé polovici sedmnáctého století počaly se osiřelé a liduprázdné osady zotavovati. Takovou osiřelou osadou bez fary a bez školy byla též osada Vepřecká. Teprv asi od r. 1655 spravovali naši osadu posloupně nejprvé kaplani probošta Sv. –Vítského, držitele to zboží Vepřeckého a Dušnického, pak farářové z Velvar, Hostini, Lužce, Chržína, posléze pak faráři z Černoušku od r. 1676 – 1737.

Dne 2. dubna 1737 poslán od probošta Sv.-Vítského Zdeňka Jiřího Chřepického z Modliškovic do Vepřku co administrator František Kirschbaum, který bydlel ve mlýně dokud se budova farní stavěla, načež dne 14. září 1739 co skutečný farář byl presentován.“

Nová fara byla postavena poněkud stranou místa, kde fara kdysi stávala. Toto místo staré fary patří nyní k čp. 36 (majitel p. Frant. Vlasák), kde dlouho se také „na staré faře“ říkalo.

Faráři.

Od obnovení fary působili zde tito faráři:

1.) František Kirschbaum od 14. 9. 1737 – 17. 3. 1754, kdy zemřel.

2.) Antonín Tobis od 17. 4. 1754 – 6. 12. 1771, kteréhož dne zemřel, nakaziv se týfem při zaopatřování nemocného.

3.) František Bláha od 10. 1. 1772 – 2. 6. 1799, rovněž do své smrti.

4.) Václav Kopecký od 23. 8. 1799 do 13. 3. 1814, také do dne úmrtí.

5.) Petr Jeřábek od 23. 5. 1814 do 25. 7. 1847, který zemřel co probošt na Svaté Hoře u Příbrami.

6.) Antonín Štěpnička od 11. 12. 1847 do 30. 8. 1880, děkan a vikář, zemřel v Praze, 31. 7. 1881 pohřben na Malvazinkách (Smíchov), co kanovník St. Boleslavský.

7.) Alois Kolář od 30. 8. 1880 do 1. 10. 1900. Byl strýcem Jaroslava Vrchlického, který zde návštěvou pobýval. Zemřel co pensista 19. 1. 1910. Pohřben při západní zdi zdejšího hřbitova. Vedle odpočívá jeho bratr P. Antonín Kolář, děkan v Ovčárech u Kolína, jehož zápisů se tato kniha několikrát dovolává.

8.) Josef Mejsnar od 5. 2. 1901 do 27. 11. 1901, zemřel v Církvici 11. 1. 1924.

9.) Jaroslav Rouček od 5. 11. 1903 do 26. 4. 1906, kdy co odpadlík suspendován. Stal se redaktorem časop. „Rovnost“ v Brně a později poslancem za stranu sociál.-demokratickou.

10.) Jan Štika od 1. 10. 1906. Na kněze vysvěcen 15. VII. 1888. Roku 1919 jmenován arcibiskupským notářem, r. 1926 osobním děkanem a vikariátním sekretářem. Zemřel 16. 7. 1935

Škola

Fotografie z měs. června r. 1929.

Z dějin školy.

Dle zápisů školní „Pamětní knihy“ (k nimž užito dat zjištěných dříve již jmenovaným P. Ant. Kolářem) nelze přesně určit, kdy škola ve Vepřku byla zřízena. Ježto Vepřek byl zbožím probošta Sv.-Vítského, soudí se, že týž staral se o školu již před válkami husitskými.

Avšak jména učitelů vepřeckých, která se vyskytují ve farních matrikách r. 1681, 1685, 1712, 1714 a 1717 nasvědčují, že již tehdy u nás škola stávala. Od r. 1720 není posloupnost učitelů přerušena, což dokazuje, že od toho roku byla zde škola stálá. Rovněž nelze udati, zda alespoň od tohoto roku (1720) byla pro školu zvláštní budova.

Prvá škola.

P. Frant. Kirschbaum, prvý farář zdejší po obnovení fary, zapsal ve farní knize památek: „R. 1744 započal jsem stavěti školu nákladem jmění kostelního a pomocí dobrodinců a r. 1745 stavbu jsem dokončil.“ Dle zádušních účtu z r. 1744 a 1745 činilo vydání na tuto stavbu 149 fr 51 kr. O škole té poznamenal v r. 1883 řídící učitel

Vilém Liehmann dle popisu 77ti-letého pamětníka: „Budova toliko přízemní byla z kamene a slamou kryta. Stála na témž místě na němž stojí nynější šk. budova. Sklep školní byl až u schodů hřbitovních. Výš uvedená budova šk. se v r. 1820 rozbourala, což se 9. září počalo dít.“

Nová škola.

1 třídní.

Základ k nynější škole položen roku 1821 a dostavěna v r. 1823. Stavba byla provedena gotickým slohem a náklad nesl Jan Rudolf Chotek hrabě z Chotkova a Vojnína. Až do r. 1846 byla školou jednotřídní.

2 třídní.

Ve šk.r. 1846/7 zřízena II. třída.

3 třídní.

Dne 2. 1. 1885 započalo vyučování ve 3 třídách. Nová třída byla najata v Nových Ouholicích čp. 34 (nyní čp. 38).

Přístavba.

Roku 1891 započato s přístavbou 2 tříd novější části (k Vepřku). Náklad přístavby byl rozpočten na 7.264 zl. 78 kr. a provedení zadáno za 6.080 zl. p. Jos. Pokornému, zed. mistru z Nov. Ouholic.

Litý nápis.

V měsíci listopadu r. 1893 pořízen nad vchod litý nápis „Pojď sem dítě, uč se moudrým býti“, za nějž zapláceno 27 zl. r. m.

IV. třída.

R. 1894 povolena při škole IV. třída a téhož roku počalo se v ní vyučovati.

Ř. učitelé.

Učitelé – později řídící učitelé – zdejší školy:

1. Matěj Beránek ve far. matrice r. 1681
2. Lukáš Wachulka ve far. matrice r. 1685
3. Ondřej Suchý ve far. matrice r. 1712
4. Syryčanský ve far. matrice r. 1714
5. Matouš Václav Dvorský ve far. matrice r. 1717
6. Jan Mayer r. 1720 – 1762
7. Daněl Mayer r. 1762 – 1797
8. Václav Hnátek r. 1797 – 1799
9. Josef Louvere r. 1799 – 1800
(Francouz a měšťan Velvarský)
10. Jan Janda r. 1800 – 1835
(Rodák z Nov. Ouholic čp. 20)
11. Václav Liehmann r. 1835 – 1873

(Vyznamenan zlatým zasluzným křížem císaře Frant. Josefa I.)

12. František Heveroch r. 1873 – 1879

(Narozen v N. Ouholicích. Otec proslulého odborníka nemocí nervových a duševních universit. profesora MUDra. Ant. Heverocha)

13. Vilém Liehmann r. 1879 – 1907

(Syn Václ. Liehmannu uvedeného pod č. 11. Narozen i zemřel ve zdejší škole.)

14. Boleslav Komers r. 1907 – 1908

(Zatímně ustanovený)

15. Jan Círek r. 1908 – 1925

16. Karel Husník od r. 1925

(r. 1928 zvolen obecním kronikářem a počal psát tuto knihu.)

Karel Husník, řídící učitel a prvý kronikář zdejší obce.
Narozen 20. 6. 1885 v Klobukách.

Z dějin novějších

Pan Fr. Pokorný, prvý starosta samostatného Vepřku.

Osamostatnění obce.

Roku 1906 rozloučena polit. obec Nová Ves – Vepřek ve dvě samostatné místní a pol. obce. První představenstvo samostatného Vepřku zvoleno dne 22. VII. 1906. Byli to:

starosta: p. Frant. Pokorný (ml.) maj. statku čp. 10.

I.radní: p. Josef Faix rolník z čp. 12.

II.radní: p. Václav Valin, obchodník z čp. 4.

Hejtmanství (polit. správa) v Kralupech n/Vlt.

V měsíci říjnu r. 1913 došlo ke zřízení okresního hejtmanství v Kralupech n/Vlt., do jehož obvodu od tohoto roku obec naše náleží.

Župa Louny.

Při převratovém rozdělení na župy byl náš okres přiřčen k župě lounské.

Světová válka.

Počátek.

Mrak války – již od r. 1912 stále očekávaný – přihnál se dne 26. července 1914. Starý rak.-uherský císař František Josef I. vypovídá válku bratrskému, slovanskému Srbsku a dává vznik Světové, se všemi jejími hrůzami a strastmi.

Branná povinnost.

I z naší obce mobilisována řada občanů. Odcházel i jejich synové, neboť branná povinnost uložena od 17. do 50. roku.

Nedostatek potravin.

Leč i těm, kteří zůstali doma, bylo dosti zakoušeti. Potraviny kvapem zdražovaly a záhy se objevoval jejich nedostatek. Obilniny, luštěniny i brambory dány pod závěru a zakázáno jimi volně nakládati. Obilí bylo úředně rekvirováno a zatajené zabavováno. Hospodářům povolováno semlíti jen určité množství. (Kvota činila 3.- kg obilí nebo 2.40 kg mlýnských výrobků na dospělé osobu týdně.) Lid mohl koupiti chléb a mouku jen na úředně vydané poukázky, lidově zvané „chlebenky“.

"Chlebenky", "tučenky" a j.

V r. 1915 chlebenka zněla na 1.40 kg mouky aneb na 1.96 kg chleba na hlavu a týden. Za těmi přišly „cukřenky“, „tučenky“, „kávenky“ – ba došlo i k podobnému přidělování mýdla, tabáku, cikaret a doutníků, petroleje i svíček. Příděly byly však naprosto nedostačující, (ku př. 1 kg cukru pro dospělé osobu na měsíc) a jakost potravin velmi špatná. Mnohdy ani na úřední poukázky nedalo se nic koupiti. Lid trpěl podvýživou, mnohde i hladem.

Výměnný obchod.

Proto do obce přicházelo mnoho obyvatelstva všech stavů z Prahy i jiných měst (ku př. Kladna), aby zde ve mlýně nebo u hospodářů koupili trochu mouky nebo jiných potravin, třeba za ceny hodně vyšší než jaké byly úředně stanoveny. Mnozí přinášeli na výměnu látky, předměty zlaté a stříbrné, tabák a jiné věci. A ještě za šťastné se pokládali ti, jimž se podařilo něco sehnati. Tak zv. výměnný obchod silně se rozmohl. Zboží při něm oceňováno v cenách předválečných. (Tak ku př. zdejší obuvník p. V. Kubrycht před koncem války obdržel za 1 pár bot 1 q pšenice).

Rekvisice kovů a zvonů.

K účelům válečným rekvirovány i kovy: měď, cín, mosaz, zvonovina a j. Došlo i na zvony kostelní a mnohá vzácná památka padla válce za oběť. I u nás dne 25. 6. 1917 rekvirován prostřední zvon zdejší zvonice zvaný „Jan Křtitel“ (z r. 1494) a dne 19. 11. 1917 největší náš zvon „Marie“ (z r. 1522) ve váze 582 kg. Prvý svému osudu propadl, druhý však byl později uvolněn a navrácen. Kostel vymalován.

Tohoto roku (1917) nově byl vymalován zdejší kostel. Stalo se tak nákladem p. Frant. Herbsta, majitele statku v Dušníkách a vinných sklepů v Praze. Na vnitřní malby vynaloženo 5.000 Kč a prováděl je akad. malíř Novotný z Prahy.

Biřmování.

Dne 23. 6. 1918 konáno ve zdejším kostele biřmování. Udílejí je Dr. Jan Ant. Sedlák, světící biskup pražský. Ze 255 biřmovanců bylo 138 školních dětí.

Španělská chřipka.

Počátkem října 1918 hrozivě se šířila mezi mládeží i dospělými těžká chřipka. Vyšla ze Španěl a nazvána proto „španělskou“. Mnoho lidí onemocnělo po ní též na zápal plic a pohrudnice. Škola byla pro tuto epidemii od 18. do 31. října zavřena. Ke konci války.

Hospodářské a životní poměry se horšily tím více, čím déle válka trvala. Jen doufání, že všechny ty oběti musí nám přinést také vytouženou odměnu, pomáhalo snést tíhu dnů...

Tak konečně přišel

28. říjen 1918.

veliký den, v němž národu po staletí jařmennému vzešla Svoboda.

Prožili jsme dějinnou chvíli. Ani věřiti v prvé chvíli někteří nechtěli, že konec válečných útrap a osvobozený náš národ že stanul v řadě samostatných států. Teprve druhý či třetí den uspořádána z popudu „Sokola“ v N. Vsi – Vepřku oslava radostných chvil. V Nové Vsi sešlo se množství lidu (i z okolí), aby tu vyslechli slova řečníků, jimiž byli tehdy p. Němec, úředník dráhy z Kralup n/V a K. Husník, učitel zdejší školy. Za zvuků hudby a zpěvu vlasteneckých písní přišel průvod do Vepřku. I zde promluvil k lidu jmenovaný učitel a vybízel k zachování klidu a k poslušnosti příkazů „Národního výboru“, který se ujal vlády. Prvé dne svobody byly vskutku dny radosti ničím nekalené.

Významné události dni 5. 11. 1918 – kdy Národ. výbor po návratu čes. poselstva ze Švýcar provolal stát náš za svobod. demokrat. Republiku – a 14. 11 1918, kdy prvním presidentem zvolen Dr. T. G. Masaryk, vyvolaly živý zájem i v naší vsi.

Naši padlí.

Nebyla však ani naše obec uchráněna nejbolestnější rány válečné. I ona zaplatila válce krvavou daň. Pět zdravých a nadějných občanů ve věku 18 – 39 roků nedočkalo se toužené Svobody.

Byli to:

Vojín hulán. pluku
Josef Jeřábek,

* 15. 3. 1884, † 14. 6. 1915 v Itálii.

Vojín 8. zákop. praporu
František Knotek,
* 23. 1. 1897, † 12. 10. 1918 v Gruži v Dalmacii.

Vojín pěš. pluku
František Krněnský,
* 1879, † 18. 1. 1918 ve Vídni.

Vojín pěš. pluku
Antonín Kubrycht,
* 1. 7. 1894, † r. 1915 v Itálii.

Vojín pěš. pluku
Jaroslav Máj,
* 30. 1. 1900, nezvěstný od 24. X. 1918 v Gavaleso Predaco.

Majitelé domů.

Tento seznam má budoucím podati zprávy o tom, jak dlouho se jednotlivé rody v obci udržely. Má skýtati i přehled toho, kterak obce vzrůstala. Bude proto i v dalších létech doplňován.

Čís.pop.	Vlastník	Dřívější majitelé a případné poznámky.
1.	Obecní domek (Pastouška).	
2.	Bedřich Král	dříve: J. Nápravník, M. Štrupová, Fr. Karhan
3.	Josef Beránek	dř.: A. Kubrycht, R. 1882 prodal jej A. Moláček i se zahrádkami za 450 zl.
4.	Josef Vinš (smíš. obchod)	dř.: Hoblík, Valin, Guttman
5.	Josef Vinš (smíš. obchod)	dř.: Záruba, Florián,
6.	Václav Bém	dř.: Boček. Od 1. 11. 1940 je majitelem p. Frant. Civín.
7.	Božena Kostomlatská	dř.: A. Dvořák
8.	Božena Kostomlatská (hostinec)	dř.: J. Dvořák, Satran.

9.	Josef Řehák	dř.: Haicr
10.	František Pokorný	dř.: Mrkvička. Od 1. 4. 1941 stal se majitelem p. V. Stárek. Statek zakoupil od sl. L. Ptáčnickové, která jej vlast. krátkou dobu.
11.	Václav Řehák	Postaven r. 1921
12.	Josef Faix	dř.: Hainc, r. 1907 vyhořel
13.	Frant. Novotný	dř.: R. Dvořák
14.	Fara.	
15.	Josef Faix	kdysi výměnek k čp. 12
16.	Škola	
17.	Roubal Václav	Vzniklo rozdělením čp. 2
18.	Marie Pencová	r. 1928 koupil P. Máj.
19.	Vojtěch Satran (mlýn)	dř.: Horn
20.	Vojtěch Zdrubecký	
21.	Václav Šára	dř.: V. Sedláček
22.	Václ. Sypecký	
23.	Josef Jeřábek	
24.	Jaroslav Sedláček	dř.: Tichý, Šimůnek. R. 1939 prodán Fr. Sklenářovi
25.	Ant. Podskalský	dř.: Kučera
26.	Anna Benešová	dř.: Duda
27.	Václ. Loužecký	dř.: A. Honzajková
28.	Stát. dráha strážní domek	
29.	Stát. dráha strážní domek	
30.	Stát. dráha strážní domek	
31.	Frant. Šáša	dř.: Šimůnek, Vášek. V r. 1935 zbořen a na jeho místě postaveny hospodářské budovy k čp. 13. – Čp. 31 dáno novostav. Jos. Vobořila.
32.	Frant. Honzajk	Po vyhoření r. 1937 přestavěla Emilie Loužecká.
33.	Ros. Kubrychtová	

34. Josef Hubínek   dř.: Biňovec, Barášek, Březina.
35. Václ. Biňovec
36. Frant. Vlasák   dř.: Florián – stavěn 1897 – místo stálo 600 zl.
dř.: P. Ant. a Alois Kolář – (nová fara) – stavěn r. 1902, nákladem 8.000 zl. Dle tržové smlouvy ve Velvarech 28. 2. 1929 koupila dům čp. 37 ve Vepřku Jiráčková Marie. Přesídlení z Čelákovic.
37. Frant. Knotek
38. Voj. Satran
39. Václav Kaška   Koupí přešel v majetek Jana Skalického.
40. Josef Šulc   dř.: Bém, Pokorný, Kovařovičová
41. Voj. Satran
42. Bohumil Kubrycht
43. Marie Bechrová   R. 1933 koupila Antonie Procházková, kostelnice
44. Josef Sypecký
45. Alois Honzajk (hostinec)   Postaveno 1912 – 13.
46. Josef Karas   Postaveno 1913.
47. Emilie Benešová   Přešel v majetek Ant. Šalouna, pak Okresní hospodář. záložny ve Velvarech, r. 1938 koupeno Jos. Mikou.
48. Josef Řehák
49. Václav Kubrycht   Vystav. roku 1910 nákladem 3.000 K. R. 1919 provedena přístavba nákladem 20.000 K.
50. Ant. Řehák
51. Richard Možný   Původně přístavba u hostince čp. 45. Od r. 1936 majitel Jos. Valda.
52. Josef Hejda   Vznikl rozdělením čp. 37
53. Aloisie Bransová   Novostavba v r. 1929. Obývání počalo 7. 11. 1929.
54. Frant. Víšek   Postaveno 1931, pře- a přístavbou stodoly u čp. 25.
55. Vojtěch Kubišta   Novostavba u čp. 39.
56. Alois Honzajk   Novostavba u čp. 45.

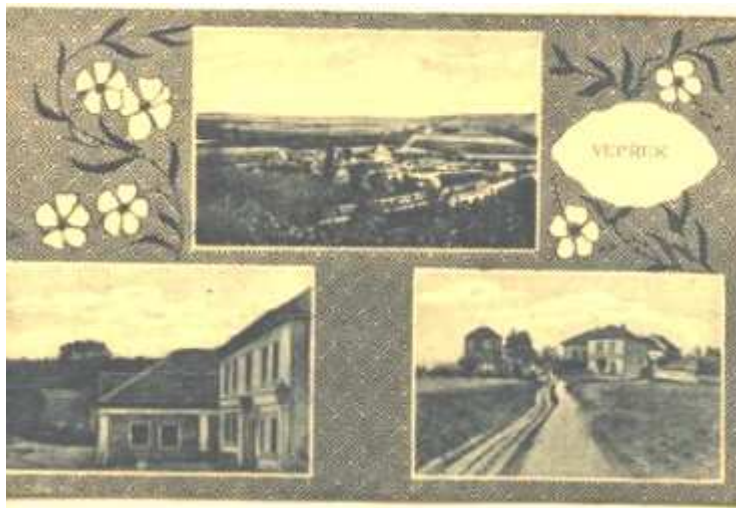
57.	Václav Beránek	Novostavba na obecním pozemku.
58.	Marie Truhlářová	Novostavba na pozemku od obce.
59.	Anna Doubravská	Novostavba na pozemku od obce r. 1938.
60.	Václav Sypecký	Novostavba r. 1938/9. Pozemek od otce Josefa, majitele čp. 44.
61.	Josef Vajgl	Novostavba r. 1939 na pozemku koupeném od p. V. Satrana.
62.	Věra Šalounová	Novostavba r. 1939 na pozemku od obce.
63.	Václav Franc	Novost. před válkou
64.	František Doubravský	Novost. ve válce.
II.	Václav Roubal	Provizor. stavba rod. domku

Několik obrázků,

které mají ukázati, jak se měnil vzhled obce i jednotlivých domů.

Pohlednice z r. 1909.
Vydána tehdejším majitelem
obchodu v čp. 4
M. Guttmanem.

Pohlednice z r. 1924, vydaná novým majitelem téhož obchodu
Josefem Vinšem.

Fotografie z r. 1912.
Obec je fotografována se stráně nad zahradou (vinicí)
p. Fr. Pokorného, tedy od severu.

Statek p. Frant. Pokorného (čp. 10)
po opravě provedené v roce 1912.

Partie: Pěšinka u řeky pod Hebronem. 1932.

U školy v r. 1932.

U potoku.

Veřejný a spolkový život v den převratu.

Obecní výbor.

Správu obce v den převratu vedl obecní výbor, jehož členy byli pp.: Fr. Pokorný (starosta), V. Böhm, Jan Círek, Ant. Dvořák, Fr. Honzajk, Ant. Podskalský, Vojtěch Zdrubecký, Jos. Faix a Jan Záruha.

Ze spolků stávaly toho dne:

Těl. jed. Sokol

1.) „Tělocvičná jednota Sokol v N. Vsi – Vepřku“, založená r. 1898. Sídlem je Nová Ves, ale jednota nese i jméno zdejší obce. Myšlénka založení jednoty vznikla vlastně v obci naší a ve skutek ji uváděli zdejší občané Fr. Pokorný st., Fr. Pokorný ml. (oba z čp. 10), Jos. Satran z čp. 19 a Ant. Fišer, tehdy učitel zdejší školy.

Sbor dobrov. hasičů.

2.) „Sbor dobrovolných hasičů v N. Vsi – Vepřku“, založený téhož roku a podnes i zdejší obci sloužící. Mezi zakládajícími členy byli opět zdejší občané: Fr. Pokorný, Jos. Faix, Jan Satran.

Občanstvo dle polit. přesvědčení.

Politických organizací místních toho dne nebylo. Občanstvo dle svého polit. přesvědčení hlásilo se ponejvíce k těmto stranám:

1. národně demokratické,
2. sociálně demokratické,
3. agrární,
4. klerikální (lidové).

Rok 1919.

Kolkování bankovek.

V prvních dnech měsíce března t.r. bylo zahájeno v celé republice, jejíž hranice byly neprodyšně uzavřeny, kolkování bankovek, nařízené ministrem financí Dr. Al. Rašínem. Nařízeno to mělo osamostatniti měnu naší republiky a zabezpečiti ji proti novému přílivu bankovek z Rakouska a Maďarska, kde jejich hodnota byla daleko více pokleslá. Polovina bankovek byla každému zadržena a teprve později vrácena, nebo použita k zaplacení dávky z majetku.

Prvé obecní volby v republice.

Dne 15. června 1919 konaly se první obecní volby v republice. Ve zdejší obci podány k nim 2 kandidátní listiny:

- 1.) strany sociálně demokratické,
- 2.) spojených stran občanských.

Volby byly konány relativní většinou. Nepatrným rozdílem (6ti) hlasů zvítězila tehdy kandidátka spojených stran občanských. Členy obec. zastupitelstva se stali:

Frant. Pokorný – starosta,
Vojtěch Satran – radní,

Josef Faix – radní, Václav Böhm, Vojtěch Zdrubecký, Jan Záruba, Pavel Máj, Frant. Honzajk a Jos. Jeřábek.

Finanční komise.

Za členy finanční komise zvoleni Josef Vinš a Ant. Podskalický, okres. výborem do ní jmenování Voj. Satran a Jos. Karas.

Člen míst. šk. rady.

Za člena místní školní rady zvolen (9. IX. 1919) Voj. Satran, náhradníky Jos. Faix a Voj. Zdrubecký.

Obecní rozpočet.

Obecní rozpočet na r. 1919 vykázal:

příjem 1.223.44 Kč
vydání 1.187.59 Kč.

Očekáván tudíž přebytek 35.87 Kč. Obecní přírážky nebylo v tomto roce vybíráno.

Školní rozpočet.

Rozpočet školní obce vykázal potřebu 3.057.71 Kč, která hražena 18 % přírážkou k daním přiškolených obcí.

Pravé neštovice.

Za příčinou onemocnění 1 dospělé osoby ze zdejší obce pravými neštovicemi, byla od 14. do 26. října zavřena škola.

Belův puč.

Na Slovensku vypukl komunistický puč vedený Belou Kunem a zvaný proto také Belův puč. Vojenského zákroku k jeho potlačení účastnili se z naší obce vojíni Jaroslav Faix (pobyl na Slovensku 4 měsíce) a Alois Kubrycht. Oba se navrátili bez úrazu.

Sníh v říjnu.

Již v měsíci říjnu t.r. napadlo sněhu, který zastihl ještě na polích něco bramborů a mnoho řepy. Dobývaly se – jak lidé říkali – pod sněhem.

Schůze ob. zastup.

Obecní zastupitelstvo konalo v tomto roce 3 (tři) řádné schůze. V jedné z nich (23. listop.) se usneslo provést adaptaci obecního domku (čp. 1) a zřídit v něm druhou světnici.

Rok 1920.

Volby do Nár. shrom. a senátu.

Dne 18. dubna 1920 vykonány první volby v republice do Národního shromáždění a dne 25. dubna volby do senátu. Občanstvo zdejší volilo strany: republikánskou, sociál.-demokrat., nár. sociál. a lidovou.

Založení D.T.J.

Dne 23. června 1920 byla založena Dělnická Tělocvičná Jednota pro Vepřek a okolí, jejíž sídlem se stal hostinec p. Aloise Honzajka čp. 45 ve Vepřku. V den ustavující schůze přihlásilo se do této jednoty 13 členů a 3 členky.

Resignace starosty.

Dne 8. srpna t.r. vzdal se posavadní starosta obce p. Frant. Pokorný ml. Svě funkce.

Nový starosta.

V doplňovací volbě po té provedené zvolen starostou p. Václav Böhme, rolník z čp. 6.

Zemřel F. Pokorný st.

Dne 20. října zemřel bývalý starosta spoj. obcí Nová Ves – Vepřek a býv. předseda míst. školní rady p. Frant. Pokorný st. z čp. 10.

Obchod v našem kraji se vracel do bývalých kolejí, ba stával se živějším. Zdejší obuvník p. V. Kubrycht, který až posud jen pro domácí občanstvo pracoval, zakoupil si koně a dovážel své výrobky s dobrým výsledkem na trhy okolních měst.

Obecní rozpočet.

Obecní rozpočet na r. 1920 vykazoval

potřebu 2.506.83 Kč

úhradu 1.718.30 Kč.

Schodek 788.53 Kč se kryje přirážkou 40 % k předepsaným daním.

Školní rozpočet.

Rozpočet školní obce vykázal nekrytou potřebu 6.485.20 Kč a vyžadoval k úhradě přirážky 37 %.

Schůze ob. zastup.

Obecní zastupitelstvo konalo v tomto roce 5 schůzí. Dne 12. února se usneslo zřídit obecní pumpu na návsi před čp. 1. Ke zřízení pumpy však nedošlo. Dle usnešení schůze ze 20. května upsáno 400 Kč z pokladny chudých na stát. premiovou půjčku.

Rodině Jana Skalického (z čp. 39) propůjčeno domovské právo ve zdejší obci.

Rok 1921.

Sčítání lidu.

Při sčítání lidu, které dne 15. února 1921 provedeno po celém území naší republiky, bylo o zdejší obci zjištěno: Plocha celého katastru obce činí 193 ha. Obec má 48 domů, 56 bytových stran a 205 obyvatelů. Z nich je 88 mužů a 117 žen, všichni národnosti československé. Dle náboženského vyznání je

179 řím.-katol.

8 event. českobrat.

1 českosloven.

17 bez vyznání.

Návrat Karla I. do Maďarska.

V tomto roce tajně se navrátil excísař Karel I. s excís. Zitou do Maďarska. Z té příčiny nařízena částečná mobilisace. Ze zdejší obce povoláni do zbraně Alois Kubrycht a Jaroslav Faix. Oba však se navrátili, aniž se nějakého vojen. zákroku účastnili.

Nová míst. šk. rada.

Do nové míst. škol. rady tohoto roku ustavené zvoleni členem (zvolen pak předsedou) p. Voj. Satran, mlynář, náhradníky pp. Jarosl. Faix, rolník, Frant. Honzajk, zedník a domkář, Vojt. Zdrubecký, domkář a sadař.

F. D. T. J.

Dne 8. října 1921 konala Děln. Těl. Jednota pro Vepřek a okolí valnou hromadu, na níž usnesena změna stanov a jednota přezvána: Federovaná Děln. Těl. Jednota. Stav členstva toho dne byl: 62 členů, 14 členek.

Obecní rozpočet.

Obecní rozpočet na tento rok vykázal:

celkový příjem 2.427.84 Kč,

celkové vydání 3.875.18 Kč.

Schodek 1.447.34 Kč se hradí přirážkou 50 %.

Školní rozpočet.

Školní rozpočet vykázal nekryté potřeby 11.400.53 Kč, kterou uhradila přirážka 62 %.

Schůze ob. zastup.

Obecní zastupitelstvo konalo během roku 4 řádné schůze.

Domovské právo ve zdejší obci propůjčeno rodině Bohumila Baráška (z čp. 34.)

Starosta pan Václav Bém, rolník z čís. pop. 6, zvolený po resignaci p. Fr. Pokorného roku 1920.

Rok 1922.

Přeškolení Mlčehost.

Tohoto roku byla přeškolená obec Mlčehosty z obvodu zdejší školy ke škole ve Vraňanech (škol. okres Mělník).

Navrácení největšího zvonu.

Do obce byl navrácen největší zvon zdejší zvonice – „Marie“ – pocházející z r. 1522, vážící 582 kg, který byl 19. listopadu 1917 rekvirován k válečným účelům. V měsíci květnu byl na své bývalé místo ve zdejší zvonici slavnostně zavěšen.

Obecní rozpočet.

Obecní rozpočet na r. 1922 vykázal

celkový příjem 5.972.71 Kč,

celkové vydání 4.654.55 Kč

Očekáván tudíž přebytek 1.318.16 Kč.

Školní rozpočet.

Školní rozpočet na tento rok uvádí potřebu 20.250.98 Kč, úhradu 3.653.10 Kč. Ke krytí neuhrazeného schodku 16.597.88 Kč vybírá se přírážka 93 %.

Schůze zastupit.

Obecní zastupitelstvo konalo během tohoto roku 3 řádné schůze.

Příspěvek ob. hasičů.

Sboru dobrovolných hasičů v Nové Vsi – Vepřku přispělo na pracovní kroje jednou třetinou celého nákladu, která činila 450 Kč, t.j. čtyři sta padesát korun.

Domovské právo.

Do svazku obce přijat Josef Sypecký, želez. zřízenec (z čp. 44) s rodinou.

Katastr obce.

Lidové názvy a jejich výklad.

Dle parcelního protokolu – dnes obec. úřadem užívaného – zaujímá celý katastr obce Vepřku 192 ha 43 a 12 m² a jeho čistý výnos činí 6.683.46 Kč.

V tomto protokolu vyskytují se následující názvy poloh:

Místní trať

Na sochornici

Pod kostelem

U kostela

Za lukami

Na horách

Pod sochornicí.

Některé menší části pojmenovalo si občanstvo během času samo. K těmto místním pojmenováním zachovávají se i různé výklady, které pro jich zajímavost tuto zachycují.

Svině (ve svini). Jméno prý pochází odtud, že strž tato je rozryta – jako od svině. Také voda tu řádí a rozryje vše – jako svině. Vyskytá se i pověst, že prý v těchto místech se kdysi zdržovala divoká svině se 12ti prasátky, která bývala postrachem obyvatelstva zdejší obce. Jiná pověst vypráví, že zde stával zámek, Svině zvaný, nebo že zámek byl protějškem této rokle, která se zámkem stejně jmenována.

U sloupů. V těchto místech bývalo prý někdy se silnice vídati ohnivý sloup, který v lidu budil pověrečnou hrůzu.

Na rajtšůlu. Výklad se vyskytá dvojí. Jeden tvrdí, že zde býval ohražený výběh pro hřibata, druhý, že na tom místě cvičivali vojáci, když jich kdysi v okolí plno tábořilo.

Lindov. Toto opravdu krásné místo při Červeném (jalovém a mlýnském) potoku má jméno dle několika mohutných bílých topolů, lind, (*Populus alba*), proti mlýnu stojících. Lindov hýřívá květy. Na jaře modrají se na některých místech tisíce vonných fialek, na jiných zase se žlutnou sta sasaneck a petrklíčů.

U topolů. I toto místo vysoko nad obcí u silnice k Mlčehostům položené, má jméno od topolů, které daleko do kraje odtud vyhlížely. Dnes je zachován pouze jeden. Ostatní blesky a vichry zničily.

V hlinišťatech jsou zvány některé pozemky pro svou žlutou hlinitou půdu.

Na obci (vůbci) jsou jmenovány pozemky za dřevěným můstkem. Náležely kdysi obci a odtud se jim dostalo jména.

Ze směru cest jsou vzata jména „U roudnické cesty“ a „U je-něvesské cesty“. Dle zalesněného vrchu Škarechova u Nové Vsi je odvozen název „Ve škarechově“.

Kromě uvedených jmen vyskytují se ještě pojmenování „Na půldruhých honkách“, „Ve příčkách“ a „Na kolečku“.

Zahradní pavilonek u čp. 40.
R. 1931.

Rok 1923.

Obecní volby.

V měsíci září t.r. konány obecní volby, ke kterým podány tři kandidátní listiny a to: 1.) kandidátka občanská, 2.) strany republikánské, 3.) strany lidové. Voleno dle zásady poměrného zastoupení a obdržely:

- 1.) kand. občanská 5 mandátů,
- 2.) str. republik. 6 mandátů,
- 3.) str. lidová 1 mandát.

Volba starosty.

Při volbě starosty docílovali kandidát strany republ., p. Voj. Satran, a kandidát občanský p. Fr. Vlasák po 6ti hlasech. Volba proto rozhodnuta losem. Stalo se tak ve prospěch p. Fr. Vlasáka.

Starosta p. Fr. Vlasák, truhlář a majitel domu čp. 36.
Narozen 19. února 1890 v Nepolisech okr. N. Bydžov.

Zemřel p. Fr. Heveroch.

Dne 24. února zemřel v Kralupech n/Vlt p. Frant. Heveroch, bývalý řídicí učitel zdejší školy a pohřben na zdeším hřbitově.

Zemřel p. Josef Faix st.

Dne 5. listopadu t.r. zemřel v okresní nemocnici v Roudnici n/L dlouholetý člen obecního zastupitelstva naší obce i místní školní rady p. Josef Faix st., rolník z čp. 12

Schůze obec. zastup.

Obecní zastupitelstvo konalo t.r. 6 schůzí. Ve schůzi konané dne 11. března jednáno o zřízení pumpy před obecním domkem čp. 1, a usneseno postavit silnici vedoucí od okresní silnice k Mičehostům do vsi k dřevěnému mostu.

Rozpočet obecní a škol.

Obecní přírážka t.r. vybíraná činila 75 %. Ve školním rozpočtu vykázaný neuhrazený schodek vyžadoval k úhradě přírážku 70 %.

Naše zvonice v zimě.

Rok 1924.

„Hrob v dáli“.

V den Všech svatých (1. XI.) t.r. byl veřejnosti odevzdán „Hrob v dáli“, umístěný ve výklenku kostelním, proti vchodu do hřbitova. Slavnostnímu aktu byl přítomen plukovní kurát, vrchní superior českoslov. vojsk, plukovník P. Kudrna a okresní hejtman, rada politické správy z Kralup n/Vlt p. Leo Herrscher.

Kolem černého šamotového kříže jsou upevněny tabulky se jmény některých vojáků ze zdejší farnosti, padlých ve Světové válce (1914 --1918). Připojená fotografie je ze dne slavnosti.

„Hrob v dáli“ na zdejší hřbitově.

Obecní zastupitelstvo konalo během roku 4 schůze. Obecní rozpočet na r. 1924 schválen ve schůzi dne 6. 1. 1924, obecní účty za r. 1923 ve schůzi 11. 5. 1924.

Školní rozpočet vykazoval nekrytou potřebu 11.981 K 92 hal, která byla uhražována přirážkou 75 %.

Do svazku obce přijat Václav Sypecký, zedník z čp. 22, s rodinou.

Rok 1925.

Nová míst. škol. rada.

Při volbě do nové místní školní rady zvolen členem (později předsedou) p. František Pokorný z čp. 10, náhradníky pp. Jarosl. Faix, z čp. 12, Ant. Podskalský z čp. 24, a Josef Vinš z čp. 5.+6 p. J. Círek odchází do výslužby.

V prázdninách odešel do výslužby p. Jan Círek, který po 17 roků na zdejší škole působil co řídící učitel. Odstěhoval se na Mělník, kdež si zakoupil rodinný domek.

Zástupce říd. učitele.

Zatímním správcem školy jmenován služebně nejstarší člen učitelského sboru Karel Husník.

Dívky se učí vaření.

Dívky, navštěvující poslední t.j. osmý rok školu, počaly za vedení učitelky žen. ruč. prací a domácích nauk (industriální učitelky) učití vaření.

Schůze ob. zastup. Obec. rozpočet.

Obecní zastupitelstvo konalo pouze 3 schůze. Obecní rozpočet na r. 1925 a obecní účty za r. 1924 schváleny ve schůzi dne 2. března 1925. Obecní přírážka činila 100 %.

Schůze ob. zastup.

Školní rozpočet.

Nekrytý schodek školního rozpočtu v částce 12.997.96 K, uhražován přírážkou 75 %.

Rok 1926.

Oprava školy.

V prázdninách provedena oprava školy, při níž celá budova natřena světlezelenou Texiderovou barvou a zvenčí natřeny i všechny okenní rámy. Celkový náklad oprav činil 15.704.- Kč.

Nový říd. učitel.

Od 1. září ustanoven na zdejší škole def. řídícím učitelem Karel Husník, který již po 22 roky zde co učitel působil.

J.P.T.

Dne 17. října usnáší se místní Feder. Dělnická Těloc. Jednota na změně stanov a trvá dále co Jednota Proletářské Tělovýchovy. Čítá 27 členů a 2 členky.

Schůze ob. zastup. Rozpočty.

Obecní zastupitelstvo konalo během roku 3 schůze. Obecní účty za r. 1925 a obecní rozpočet na r. 1926 schváleny ve schůzi konané 8. II. 1926. Obecní přírážka činila 20 %. Školní rozpočet vykázal potřebu 13.000.29 Kč, k jejíž úhradě stanovena přírážka 76 %.

O stavbě silnice.

Ve schůzi obec. zastupitelstva dne 21. 11. 1926 jednáno o stavbě silnice. Provedení stavby odhlasováno a usneseno vyžádati si prostřednictvím okr. výboru ve Velvarech projekty silnice

a) od okresní silnice do obce,

b) z obce k zastávce v N. Ouholicích.

Schválena též záruka obce 100.000 Kč jako stavební náklad na první část silnice a podání žádosti o subvenci okres. výboru (resp. správní komise).

Ceny chmele v tomto roce dostoupily nebývalé výše. Za 50 kg se platilo až 8000 Kč. Tyto ceny lákaly hospodáře zdejší i okolní k hromadnému zakládání chmelnic nových. Zakládány vesměs drátenky. Rovněž po ovoci zvláště ranném byla při dobrých cenách zvýšená poptávka. Proto zakládány a vysazovány i nové třešňovky.

Mnoho švestek roubováno na slívy většinou ranných druhů: modřinky a nektarinky (dalmatinky).

Rok 1927.

Přestavba želez. mostu.

Tohoto roku započato s přestavbou železničního mostu nad Červeným potokem. Starý, tříobloukový most byl z pískovcových kvádrů a vyhovoval jen pro jednokolejnou dopravu. Nový, železobetonový most bude míti jen 2 oblouky a bude upraven pro dopravu dvoukolejnou. Zajímavé značky o výšce vody při velkých povodních budou vyznačeny i na mostu novém.

Obecní volby.

Dne 16. 10. konány obecní volby. K nim podány 2 kandidátní listiny, a to 1.) Společná kandidátka občanská, 2.) kandidátka čsl. strany lidové. Při volbě odevzdáno 127 obalek. Z nich bylo 7 prázdných, 8 obsahovalo kandidátky úplně škrtnuté. Ze 112 platných hlasů obdržela:

1.) společná kand. 71 hlasů a 8 mandátů,

2.) čsl. str. lidová 41 hlasů a 4 mandáty.

Obecní rada.

Při volbě obec. rady zvoleni:

starostou p. Fr. Vlasák, (spol. kand.)

jeho náměstkem p. Jos. Vinš, (čsl. Str. lid.)

radními p. Voj. Satran (spol. kand.)

p. Josef Faix (spol. kand.)

Obecní rada.

(opis originálu)

1.

Společná kandidátka

pro volbu obec. zastupitelstva ve Vepřku v r. 1927.

1. Vlasák František, Vepřek čp. 36.

2. Satran Vojtěch, Vepřek čp. 19.

3. Faix Josef, Vepřek čp. 12.

4. Podskalský Antonín, Vepřek čp. 25.

5. Loužecký Václav, Vepřek čp. 27.

6. Novotný František, Vepřek čp. 13.

7. Bém Václav, Vepřek čp. 6.

8. Kubricht Václav, Vepřek čp. 49.

9. Faix Jaroslav, Vepřek čp. 12.

10. Honzajk Alois, Vepřek čp. 45.

11. Dvořák Rudolf, Vepřek čp. 29.

12. Kaška Václav, Vepřek č. 39.

(Opis originálu)

2.

Kandidátní listina

čsl. strany lidové pro volbu obecního zastupitelstva ve Vepřku v r.
1927.

1. Štika Jan, Vepřek čp. 14.

2. Vinš Josef, Vepřek čp. 5.

Již před Vánocemi t. r. dostavily se mrazy až – 20Co. Obecní zastupitelstvo konalo během roku 4 schůze.

Školní rozpočet na tento rok vykazoval neuhražené potřeby 17.210.70 Kč, a kryt přírůžkou 100 %.

Ve schůzi zastupitelstva dne 14. února jednáno o podchozu dráhy u zastávky N. Ouholice, který je projektován místo posavadního přejezdu. Podepsán příslušný protokol o ujednání s Čsl. dráhou.

Ve schůzi 17. 2. schváleny obecní účty na r. 1926 a rozpočet na r. 1927.

Před 50. léty. Zdejší rodák vzpomíná.

V měsíci září 1927 byly v Roudnici n/L konány jubilejní oslavy 50tiletého trvání tamního gymnasia. Jeden z bývalých žáků tohoto ústavu, zdejší rodák, p. Josef Zdrubecký, vrchní účetní rada zemského výboru v Praze, t.č. již ve výslužbě, napsal do „Řipu“, listu čsl. nár. demokracie na Podřipsku (č. 37 ze dne 16. 9. 1927) jubilejní vzpomínku. Prostě a věrně v ní vypravuje, kterak před 50ti roky se naši hoši na studie dostávali a na nich se probíjeli. Jeho vzpomínku tuto uchováváme budoucím.

(opis originálu výtisku)

Josef Zdrubecký:

Jak jsem přišel na roudnické gymnasium.

V létech 1878-79 působil na farnosti vepřecké kaplan Vincenc Bosáček z Příbramě. Ten říkával mi: „Pro tebe, Josefe, je škoda trávit čas na zdejší dvoutřídní škole, tys měl již dávno studovat“. Ale otec můj odmítal důsledně jeho rady slovy: „Pepík bude rezníkem, mám pět dětí, k tomu holé ruce a nemohu výdělek svůj věnovat na

jednoho kluka, aby se stal pánem a ostatní děti aby byly žebráky“. Kaplan, duše na výsost dobrá, vysvětloval otci, že rovněž vystudoval z mála a téměř z ničeho. „Odpustějí, velebný pane,“ vpadl mu otec do řeči, „a co z toho mají, že 12 let študýrovali? Jsou chudák větší nežli já“. A tak ustanoveno, že půjdu do Kralup na řezničinu a že při dvouletém učení bude otec na mně platiti 5 zl. měsíčně. Po 14 dnech přišel kaplan znova a domlouval: „Jste pečlivý otec a vím, že blaho a budoucnost dítěte leží vám na srdci“. Uvažte dobře, není-li hoch na toto řemeslo sláb a zdali by lépe neprospíval na studiích než v řemesle. – „Hleďte, v Roudnici je nově založené gymnasium a jeho ředitelem je můj spolužák, který mi slíbil, dáte-li hochu na ústav, že opatří mu zdarma obědy, knihy, učebné pomůcky a později i kondice. Těch 5 zlatých, které chcete platiti na hochu v učení, věnujte mu na studie a já vám za to ručím, že jich nebudete litovati a že jich Josef ve vyšších třídách ani nebude potřebovati“. Otec chvíli váhal, ale na naléhání matčino konečně povolil, že půjdu do Roudnice na gymnasium.

Druhého dne za slunného srpnového jitra ubírali jsme se do Roudnice. Za tři hodiny rychlé a za vedra namáhavé chůze octli jsem se v 10 hodin u cíle na Karlově náměstí. Kromě národní písně „Já mám svou panenku v Roudnici“, nevěděl jsem o Roudnici nic jiného. Roudnice učinila na mne, venkovského kluka, mocný dojem. Zejména imponovaly mně roudnické věže a velká kašna na náměstí. Když jsme u ní stanuli, ptá se kaplan: „Josefe, máš hlad?“ „A jaký!“ zněla má odpověď. „Já rovněž“, přitakal mi dobrý kněz a vytáhnuv z kapsy hubenou peněženku, jal se přepočítávati svou kasovní hotovost, aby podle ní mohl sdělati rozpočet. Napočítal všeho všudy 27 krejcarů tehdejší rakouské měny. Dle toho dispozice byly krátké a jednoduché. „Hled““, pravil kaplan, „zde zajdeme do doksanské pivnice, dáme si společně jednu papričku za 15 kr, jednu sklenici piva za 6 kr, dva rohlíky, to máme 4 kr, dohromady 25 kr a 2 kr mi ještě zbudou pro strýčka Příhodu. Do gymnasia půjdeme před polednem, aby nás ředitelovi pozvali spíše na oběd“.

Domluviv, namířil do pivnice. – V šenkovně sedělo u jednoho stolu 7 občanů. My sedli jsme si ke stolu vedlejšímu a kaplan dal si předložití jídelní lístek. Když skonstatoval, že paprika skutečně není dražší než jak počítal, objednal vše, na čem se byl ustanovil. Občané u vedlejšího stolu, vydouce skromničkého, chudě oblečeného kněze, jali se naň dělati vtipy a narážky. Kaplan na ně nereagoval, ale když hostinský předložil nám objednávku na stůl a u vedlejšího stolu znovu padl hrubý vtíp, tu velebníček, aniž by se byl požívatin dotkl, vstal, zaplatil a řekl: „Josefe, odejdeme odtud, zde není pro nás místa“ a odcházel. Nevím, jaký dojem učinilo rozhodnutí kaplanovo

na občany u vedlejšího stolu, nepozoroval jsem nic, neboť oči mé byly upřeny na kouřící se papriku – ale na mně působilo jednání jeho přímo drtivě. Býti u cíle svých tužeb a dobrovolně se zříci jejich splnění, to byla pro mne těžká zkouška. Než následoval jsem poslušně svého mistra a odešli jsme na labský břeh, posadili se na trávník, abychom si po namáhavé cestě odpočinuli.

V půldvanácté nastoupili jsme cestu do gymnasia. V ředitelně seděl v křesle velký, hubený pán. Jeho silný hlas, dlouhý vous a bujná vlas budí ještě dnes ve mně představu řeckého boha Zeva, hromovládcce a bleskobijce na Olympu. To byl zvěčnělý, předobry ředitel Prusík, jenž s námi studenty sice nedovedl se mazliti a laskati, ale byl nám vždy opravdovým rádcem a starostlivým otcem. Když spatřil kaplana, jevil upřímnu radost a zavolal hned paní ředitelovou, aby šla milého hostě přivítati. Chvíli se vespolek bavili, načež ředitel ukončil rozmluvu těmito návrhy: „Ženo, máme zde hosty, jdi dovařit oběd, ty velebníčku, jdi se podívat do naší zahrádky a já zatím vyzkouším tady toho studenta“. Velebný pán se velice ohražoval proti návrhu, že máme u ředitelů obědvati. Kdybych byl nevěděl, že mu kručí v žaludku stejně jako mně a že na pozvání přímo čeká, byl bych se obával, že s našeho oběda u ředitelů sejde a že budeme se vraceti domů hladovi. Konečně dal se kaplan přemluvit, odešel do zahrádky a my s panem ředitelem další jsme se do práce. Diktoval mi: „Psi štěkají na psy“, „Holý holí pažit holí“ a mnoho slovních hříček a chytaček na i a y.

Když vše jsem správně napsal a když ředitel probral se mnou rozbor slovný i větný, tu spokojen s výsledkem zkoušky, poklepal mně na rámě a pravil: „Může z vás býti dobrý student“. Po té šli jsme oba za velebným pánem do zahrádky. –

Oběda nemohl jsem se již ani dočkati, ač jinak měl jsem z něho větší strach než z té zkoušky a to proto, aby se mi, neotesanému klukovi u tabule mezi pány nic nepřiponatretilo.

Pojedli jsme polévku, hovězí maso a následovala vepřová pečeně s knedlíkem a zelím. Když paní ředitelová podávala mi úctyhodnou porci této pravé české krmě, úměrnou mé žaludeční dispozici, tu hbitě vstanu, nahnu se pro talíř a celou váhou svých okovaných bot skočím panu řediteli na kuří oko. Ten bolestí zasténal, ale v zápětí neohlížeje se na mé hostovské právo, spustil na mne hromovým hlasem. Co mi povídal, nemohl jsem v překvapení ani postřehnouti, ale chvála to nebyla. Jeho prudký a málo vlídný výklad o společenských manýrách jakoby žaludek můj rázem zašil a tatam byla chuť na slíbenou vepřovinku. Polit nachem, shroutil jsem se na židli a nejraději byl bych se propadl do země. Marna byla chlácholivá slova paní ředitelové, marno její pobízení, vepřové pečeně jsem se již

nedotekl.

Z kritické situace od panského stolu vysvobodil mne po obědě můj dobrý průvodce, když mne vyzval, abychom šli hledat byt. Ředitel nás poukázal ku krejčovskému mistru F., jenž po dlouhém vyjednávání a smlouvání přijal mne do bytu za těchto podmínek: Měsíční plat za byt 2 zl, za snídaně 2 zl, za večeře, záležející v krajici suchého chleba 60 kr, úhrnem měsíčně 4 zl 60 kr. S radostí vraceli jsme se s velebníčkem domů u vědomí, že nepřekročili jsme rozpočet a že ze slíbených 5 zl zbude mi ještě 40 kr měsíčně na vedlejší výdaje.

Za měsíc na to ubíral jsem se do Roudnice na trvalo, abych zde ztrávil plných 8 let a zažil jde nejkrásnější chvíle svého mládí. Hned prvý rok dařilo se mi v Roudnici dobře. Dík vzácné a známé obětavosti občanstva roudnického, dostávalo se mně denně zdarma vydatného oběda, takže suchý chléb k večeři nikterak mi nebyl na újmu. Ostatně můj bytný, aby mi suché sousto k večeři učinil jedlejší, přidával mi ku krajici chleba hlavu od slanečka. Ó, jak jsem si tenkrát na ní pochutnával! V druhé třídě opatřil mi ředitel Prusík dvě kondice, následkem čehož zřekl jsem se úplně podpory z domova. Ve třetím pak roce, kdy měl jsem již více výnosnějších hodin, zvýšil se můj blahobyt tou měrou, že jsem se sám šatil a že mohl jsem vypustiti ze svého jídelního lístku suchý chléb k večeři. Proč toto píši? Abych sám na sobě ukázal, že nebýti gymnasia roudnického, nebyl bych studoval, jako celá řada jiných chudých hochů z kraje Podřipského, jimž město Roudnice ve své přízni a obětavosti umožnilo založiti si slušnou, v některých případech i skvělou existenci. A shlédne-li dnes Roudnice ty řady absolventů, jež její gymnasium národu odchovalo, může býti hrda, neboť z nich vyšlo mnoho vynikajících mužů, kteří na poli národním a kulturním jsou nejen městu, ale i celému Podřipsku ku cti a ku ozdobě.

Vděčná má vzpomínka nebyla by úplná, kdybych nepřipojil ještě několik slov o svém šlechtetném průvodci na gymnasium.

Kaplan Bosáček brzy po mém odchodu do Roudnice, odešel z naší dědiny na jiné působiště, ale v těsném a upřímném přátelském styku byli jsme až do posledního roku jeho života.

Když zaslal jsem mu k nahlédnutí své prvé vysvědčení z gymnasia, napsal mi mezi jiným toto: „Z vysvědčení Tvého se upřímně těším, ale to, žes mezi 65 žáky co do prospěchu druhým, naplňuje mne obavou, abys nebyl ctižádostivým“.

Po maturitě nevěděl jsem, kam se mám uchýliti i bral jsem s ním radu, mám-li jíti do semináře. Odpověděl mi: „Nemáš-li ke stavu duchovnímu zvláštní náklonnost a zálibu do semináře nechod'. Budeš-li dobrým občanem a založíš-li rodinu, získáš si o společnost lidskou

snáze zásluhy než kněz, jehož postavení a povinnosti jsou velmi těžké“. Mou rodinu navštěvoval pravidelně dvakrát do roka. Ač měl v Praze ženatého bratra, byl vždy hostem naším a liboval si u nás, že je jako doma.

Neblahá světová válka, na niž ta dobrá duše ve svých dopisech tolik žalovala, podřala jeho duševní i tělesné síly úplně.

V roce 1917 již k nám do Prahy nepřišel a na mé dopisy neodpovídal.

Počátkem roku 1918 náhodou dočetl jsem se ve večerníku „Práva lidu“ této noticky: „Na hoře Makové u Příbrami zemřel vysílením kněz-proletář, který své příjmy z nutné fary cele věnoval chudině. Zanechal po sobě osla, kozu a dvě koruny rakouské měny“.

Rok 1928.

Tohoto roku nechtěla se zima dlouho vzdát své vlády. Ještě dne 14. a 15. dubna padal sníh i přes poledne a zbělil celý kraj. Také ráno 17. dubna bylo vše bílé jako uprostřed zimy. I přes den chvílemi ještě sněžilo a sníh zůstal po celý den ležet.

Zbytek jara a léto byly suché. Prvý vydatný déšť dostavil se až na den sv. Rocha (16.VIII.). Přes to byla úroda dobrá a žně měly příznivý průběh. Také u bramborů se osvědčilo přísloví: „Prší-li na Rocha, bramborů narochá“, nebo „Prší-li na Rocha, bramborů přece trocha“.

V tomto roce počala svoji činnost místní osvětová komise a knihovnická rada. Jich členy zvoleni: Jaroslav Faix, rolník, Frant. Novotný, stroj. zámečnický, Ant. Řehák, zedník, Frant. Vlasák, truhlář. Předsedou obou zvolen říd. učitel Karel Husník.

Osvětová komise započala činnost přednáškou svého předsedy K. Husníka „O české národní písni.“ Přednáška konána 22. dubna 1928 a provázena ukázkami písní, které přednesl smyčcový kvartet, nebo s jeho průvodem pěli členové neb členky „Sokola“ v N. Vsi-Vepřku. Účastnilo se asi 120 osob.

Dne 4. listopadu pořádána Akademie na oslavu 10. výročí samostatnosti. Proslov přednesl pan Emilian Nápravník, učitel ze Sazené. Program hudbou, zpěvem sólovým (s prův. smyč. kvarteta) a mužskými sbory vyplnil hudební a pěvecký kroužek „Sokola“.

Osvětová komise hned po svém ustavení počala pracovat – s K. Husníkem jako kronikářem na této obecní kronice.

Knihovnická rada při svém ustavení přijala skříň na knihy, která r. 1926 zakoupena za 300 Kč a upravena nákladem dalších 60 Kč, a

10 vázaných svazků. Při oslavě samostatnosti (4. 11.) byla již veřejnosti odevzdána knihovna toho dne čítající 47 vázaných svazků. Dostalo se jí během roku – k výzvě knihovnické rady – četných darů. Nejvíce vděčí p. Frant. Pokornému (z čp. 10), který ji daroval 76 nevázaných knih. Dalšími dárci byli:

K. Husník, říd. učitel 15 svazků,
Jos. Faix, rolník (čp. 12) 6 svazků,
Jaroslav Sedláček (čp. 24) 1 svazek,
„Sokol“ N. Ves-Vepřek 1 svazek.

Na úhradu vazby použito obnosu 400 Kč, který byl preliminován na knihovnu v obec. rozpočtu na r. 1927 a 1928. Tak knihovna koncem tohoto roku dosáhla 109 vázaných svazků, z nichž bylo 15 naučných a 94 zábavných. Půjčovalo se po 17 týdnů. Čtenářů bylo 53 ze 34 rodin a na 1 čtenáře připadalo průměrné 12 výpůjček.

Na oslavu 10tého výročí samostatnosti vydal náš stát první stříbrné peníze. Byly to 10ti koruny s obrazem pres. T. G. Masaryka na jedné a malým znakem republiky na druhé straně. Kolem znaku byl nápis „Republika Československá 1918 – 28. X. – 1928.“

V měsíci červenci prováděna zvenčí oprava kostela. Omítka úplně obnovena a roztokem zelené skalice jí dán světlý žlutohnědý tón.

Ke sklonku roku byla dokončena přestavba železničního mostu.

Dne 2. prosince vykonány ve všech obcích republiky první volby do okresních a zemských zastupitelstev. Byly konány jako volby do Národ. shromáždění a Senatu vázanými kandidáty listinami. Ve zdejší obci volilo 115 voličů, z nichž bylo 55 mužů a 60 žen. Neplatné byly 3 obálky. Z kandidujících stran obdržely:

1.) čsl. str. národ. demokrat. do okr. 34 do zem.	26	
2.) republik str. zemědělská	20	22
3.) čsl. str. komunistická	21	20
4.) čsl. str. národ. social.	9	12
5.) čsl. str. lidová	11	9
6.) čsl. str. živnost.-obch.	4	4
7.) čsl. str. sociál. demokrat.	13	17
8.) Deutsche Arb. Wirt.	-	2

Obecní zastupitelstvo konalo celkem 4 schůze. Dne 22. 4. 1928 přijalo projekty silnice a usneslo se započítati se stavbou. Provedení zadáno p. Václ. Šandovi, zednickému mistru z Nové Vsi. K úhradě nákladu usneseno uzavřít výpůjčku na 80.000 Kč a požádati okresní úřad o její povolení a schválení. Ve schůzi 8. 3. 1928 povolilo na zřízení čekárny při zastávce N. Ouholice příspěvek 300 Kč, který ve schůzi 23. 6. 1928 zvýšilo na 500 Kč.

Vidi 19.12.1931
Ludvík Konontz
okr.škol.insp.

Rok 1929.

Zima.

Zima tohoto roku byla krutá. Mrazy dosahovaly u nás v měsíci únoru až 34 i 35°C. Ptactvo hynulo, zvěř trpěla. Domy nebylo možno vytopiti. Tím méně třídy školy. Proto s úředním svolením nebylo od 18. do 28. února a dále až do 10. března ve škole vyučováno.

Mrazy v březnu.

Ještě 1. března dostavil se mráz -22°C a 2. března -23°C . Byly to největší mrazy, které se u nás v březnu vyskytly od r. 1785. Teprve dne 4. a 5. března počaly mrazy povolovati a za dne stoupla teplota nad bod mrazu. Prvé noci, v nichž teplota neklesla pod 0°C , byly na 6. a 7. března.

Led.

Led dosahoval v letošní zimě neobyčejné síly (tloušťky). Muži při ledování pracující tvrdili, že byl silný 80 cm i více. Také země byla hluboko promrzlá, někde až do 120 cm pod povrchem.

Tání.

Tání nastalo až před 1. jarním dnem a mělo velmi příznivý průběh. Odchod ledu nevyvolal velkého rozvodnění Vltavy.

Ještě v noci na 3. dubna napadl silný sněhový poprašek.

Pomrzlé stromy.

Kruté zimní mrazy zle řádily v našich četných a krásných zahradách. Sta stromů pomrzla nebo namrzla a živořila, aby zašla v létě nebo až na podzim. Smutně trčely holé kmeny v zahradách i alejích. Sám básník si nad nimi zatesknul:

Kdo vzpomene si kruté ledna zimy
V té Léta féerii, v té scéně nádhery?
Kdo bloudí k rovům myšlenkami svými?
Kdo v létech půvabných zří koster příšery?

Však stromy mrtvé výstražně tu stojí,
kostlivců holých suchý, smutně temný řad...
Kdo mysteria žití snad se bojí,
ten trpce letos musí zimy vzpomínat.

Ty mrtvé stromy ještě loni kvetly,
 ty třešně, ořechy a bílé akáty...
 Je mrazivé ruce Zimy k smrti zhnětly,
 že truchle stojí tu, bez mízy, vyssáty.

Leč víc mně líto těch, kdož trochu žijí,
 jak ještě o milost by Léto prosily,
 jimž v spleti větvoví se lístek svíjí,
 jen lístek churavý, bez barvy, bez síly.
 Emanuel Čenkov v Nár. politice ze 4. VIII. 1929.

K úřední výzvě byl sestaven tento přehled o stromoví v naší obci.

1. Počet všeho stromoví (zdravého i pomrzlého).
2. Z toho ve stromořadích.
3. Z toho v zahradách.
4. Úplně zničeno ve stromořadích.
5. Úplně zničeno v zahradách.

Jabloně. Hrušně. Třešně. Švestky. Slívy. Vl.ořechy. Meruňky

1.	743	186	390	1126	476	30	59
2.	86	31	114	418	-	6	-
3.	657	155	276	708	476	24	59
4.	31	13	67	290	-	6	-
5.	379	92	199	228	223	22	59

Škody na stromoví.

Škoda tímto zničením stromoví v obci způsobená odhaduje se na 466.700 Kč. Citelně se dotkla jednotlivých pěstitelů, jak dokazuje tato tabulka.

třešně jabloně hrušně švestky slívy meruň. ořechy

Fr.								
Pokorný	pomrzlo	46	134	10	80	72	40	12
čp. 10								
	zůstalo	20	163	25	84	167	4	-
Voj.								
Satran	pomrzlo	38	135	15	30	100	11	11
čp. 19								
	zůstalo	-	75	10	108	57	-	-
Fara čp.	pomrzlo	28	54	5	66	14	2	5

zůstalo - 30 2 70 5 - -

Zemřel p. V. Satran.

Dne 15. dubna t.r. zemřel majitel mlýna čp. 19. pan JUC. Vojtěch Satran, člen obecního zastupitelstva a obecní rady, bývalý předseda míst. škol. rady.

Míst.šk.rada.

V měsíci květnu vykonány pro nové období volby do zdejší míst. školní rady. Za obce zvoleni pp:

členy Fr. Pokorný z Vepřku,
 Jos. Barbora z Dušník,
 Jan Satran z Nové Vsi,
 Quido Stejskal z Podhořan.
 náhradníky pp. Jos. Vinš z Vepřku,
 Jar. Faix z Vepřku
 Fr. Novotný z Vepřku.
 za učitelstvo: říd. učitel Karel Husník,
 def. učitel Václ. Liehmann.

V ustavující schůzi volen předsedou pan Fr. Pokorný, náměstkem předsedy říd. uč. K. Husník.

Druhá kolej dráhy.

V druhé polovici května počala železniční doprava na druhé nově dobudované koleji z Veltrus do Vraňan.

Parné léto.

Jako protiklad ke kruté zimě, dostavilo se velmi parné léto. Nejparnějšími dny byly 21. a 22. červenec, kdy teplota na slunci stoupla až na 37°C. Každý v těchto dnech vyhledával stín a vodu. Jeden z denních listů napsal o neděli 21. července:

Již v zimě, když jsme zažili „sibiřské mrazy“, říkalo se, že na proti tomu bude parné léto. A skutečně. Již poslední dny v týdnu pářilo slunce nemilosrdně a v neděli stejně tak. Byla to „tropická neděle“, a proto kde kdo byl hledal ochlazení ve vodě. Plovárny byly již od časných hodin ranních plné, břehy Vltavy, Labe, Berounky, Sázavy v okolí Prahy byly „zřečeny“ koupajícími. Železnice měly plné ruce práce, aby všechny tyto davy odvezly k vodě. Teploměr neustále stoupal a v odpoledních hodinách dosáhl na slunci 37°C. Na silnicích, vedoucích k nádraží potkávali jste muže vysvlečené z košil a kdo se uchýlil do lesa do stínu, shodil zde také šaty a seděl či ležel zde v plavkách. I ženy se nijak neostýchaly, seděly zde také, vzaly si buď jen plavky nebo „jen tak“ po domácku, ve spodničkách

a kombiné... A ještě večer, kdy bylo dusno, udělal si každý doma pohodlí, ale přes to stále ještě mnoho lidí naříkalo na vedro. Samozřejmě, že i hostinští všude se mohli „utočit“, piva ovšem bylo dost, ale zato různé vody, sodové, malinové, citronové, ty leckde došly a pak kupující slyšel jen: Už není... Rovněž zmrzlina šla hojně na odbyt, zkrátka všecko, čím se člověk mohl zchladit.

A jako kolem Prahy byla i u nás řeka „obležena“ koupajícími, kteří z místa i okolí se spěchali osvěžit. Teplota až 30°C byla ještě v některých dnech na počátku září.

Žně.

Žně i úroda bramborů, ač rok byl velmi suchý, byly dobré.

Přednáška „J.Š.Baar“.

Dne 22. září pořádala místní osvětová komise v hostinci čp. 8 přednášku „Jin. Šim. Baar a jeho dílo.“ Přednášející, předseda komise K. Husník, který „Chodského krále“ osobně znal, pozdvihl jeho pokrokovost a vlastenectví. Přítomným se zavděčil ukázkami Baarovy tvorby ze „Skřivánka“, „Počtáře“ aj. spisů. Jimi Baara místním čtenářům hodně přiblížil. V následující čtenářské sezoně byly pak Baarovy spisy nejhledanějšími z celé obecní knihovny.

Volby do sněmov. a senátu.

Dne 27. října konány volby do poslanecké sněmovny a do senátu. V naší obci bylo do posl. sněmovny 126 voličů (= 62 mužů, 64 žen). K volbě se dostavilo 121 voličů, kteří odevzdali 118 platných hlasů. Do senátu bylo 113 voličů a odevzdáno 110 obálek se 108. platnými hlasy.

Z jednotlivých politických stran získaly u nás hlasů:

	Do sněmovny.	Do senátu.
Komunisté	16	14
Čsl. nár. socialisté	13	13
Čsl. sociální demokraté	24	21
Čsl. národní demokraté	37	33
Čsl. strana lidová	5	6
Republikánská strana zeměd.	21	19
Čsl. živnost.-obchod.strana	2	2

Nová zima.

Dne 17. padal první sníh, padal i večer a druhý den byl několkastupňový mrazík. Ráno na to byla již okna plna mrazných květů. 20. prosince byl již mráz 8°C. Vánoce t.r. byly bílé.

Krádeže. Jich pachatel.

V měsíci listopadu a prosinci byly v obci spáchány 3 krádeže slepic, husí a králíků. Bylo to ve škole (10 slepic), u p. Fr. Vlasáka čp. 36 (6 králíků) a u p. Fr. Novotného čp. 13 (1 husa, 4 králíci). Jako pachatel těchto krádeží byl později zjištěn a v Praze – Libni zatčen Jarosl. Mika. Týž se kdysi učil ve zdejší obci u p. Václ. Kubrychta obuvnictví a proto poměry v obci i polohu jednotlivých domů zde znal. Drůbež kradl i v jiných vesnicích a dovážel ji do Prahy.

Zemřelí.

Během t.r. zemřeli následující zdejší občané nebo občanky:

pí Božena Vinšová,
sl. Anna Košatecká,
p. Vojtěch Satran,
sl. Marie Kubrychtová,
p. František Honzajk,
pí Em. Kubrychtová.

Sebevražda.

Nejvíce rozruchu způsobila smrt Marie Kubrychtové, dívky sotva 20leté, která se dala přejeti vlakem na trati u dušnického přívozu. Nebylo známo, že by měla k sebevraždě příčin. Snad působilo chvilkové rozrušení, snad se zabývala myšlenkami na smrt tak často, až ji úplně ovládly. Církevního pohřbu jí nebylo odepřeno.

Schůze obec. zastupitelstva.

Obecní zastupitelstvo konalo během roku 6 schůzí. Ve schůzi 13. dubna schválilo rozpočet na r. 1929 a účet za r. 1927.

Ve schůzi 11. května provedlo volbu 1 člena (p. Fr. Pokorný) a 3 náhradníků (pp. J. Vinš, Jar. Faix a Fr. Novotný) do místní školní rady a usneslo se zadati p. inž. Václavu Skořepovi z Kralup n/Vlt. za náhradu 4.500 Kč dodělání silnice mezi mlýnem a mostem.

Ve schůzi 20. července provedena doplňovací volba obecního zastupitelstva, z něž úmrtím, přesídlením nebo resignací ubyli pp. Voj. Satran, Ant. Podskalský, V. Bém, V. Kaška, Al. Honzajk a Rud. Dvořák. Zvoleni byli členy výboru: K. Husník, říd. učitel a V. Sypecký čp. 20., náhradníky: Jan Skalický, Božena Kostomlatská a Josef Nápravník.

Ve schůzi 20. října provedena volba 1 člena obecní rady (za zemřelého p. V. Satrana). Ze 6ti odevzdaných hlasů obdržel 5 hlasů p. Fr. Novotný, který tudíž zvolen. Za člena finanční komise zvolen p. Jar. Faix.

Ve schůzi 10. listopadu přijat rozpočet škol. obce na r. 1930, vykazující potřebu 16.727.- Kč, z nichž naší obci připadá hraditi 2.866.- Kč.

Ve schůzi 23. listopadu činěn vzhledem ke krádežím v obci návrh na zavedení střídavé noční hlídky občanů. Návrh nebyl přijat.

Vyhlédnuté místo ke přístavbě škol. budovy. Obrázky zasílány „Památkovému úřadu“ jako důkaz, že přístavbou neutrpí vzhled našeho kostela.

Rok 1930.

Povětrnost poč. roku.

Při počátku r. 1930 panovala mírná, vlháká zima. Teprve od poloviny ledna se poněkud ochladilo a teplota poklesla na 7 - 9°C. V poměru k loňské zimě bylo to počasí přímo idylické. Nadbytek zajíců.

Mírná zima dobře sloužila zvěři. Po vánocích se ukázalo, že byl postřílen přímo nadbytek zajíců, takže v městských chladírnách jich tisíce čekalo na odbyt.

Stav ovoc. stromoví.

Za to stav ovocného stromoví byl přímo katastrofální. Neobvykle mírná a vlhká zima i předcházející teplý podzim, rušily přípravu ovoc. stromů k zimnímu klidu. Listy dlouho držely, míza stále naplňovala vlákna lýk a loňskými mrazy rozpučená kůra stromů nasáklá mlhami a dešti, se loupala a větve i stromy hynuly. Odborníci prohlašovali, že všude tam, kde po loňské zimě vykácena 1/3 až 1/2 všech ovoc. stromů, bude vykácen i zbytek. Bohužel, jejich dohady se ukázaly hodně pravdivými. I v naší obci poschla ještě sta stromů a některé aleje nadobro vymizely.

Zima.

Zima zůstala stále mírnou. Na 31. ledna napadlo as 15 cm vysokou sněhu, který zůstal ležeti. Více sněhu v celé zimě nebylo. Sníh objevil se ještě na 14. III., také toho dne ještě padal. Do večera však opět zmizel.

V měsíci únoru přinesl Věstník sokolské župy Podřipské (roč. XI, čís. 2) vzpomínku na 25leté učitelování a sokolování říd. učitele K. Husníka. Jen z touhy po úplnosti této kroniky je připojena.

25 let působení K. Husníka.

Začátkem školního roku v r. 1904 nastoupil na obecné škole vepřecké mladý devatenáctiletý učitel. Přišel na první místo; krátce po svém příchodu, následovav příkladu svých starších kolegů, stal se i členem Těl. jednoty Sokol Nová Ves – Vepřek. Čas plynul a rok 1929 ukázal, milený bratře Karle Husníku, dnes řídící učitel obecné školy vepřecké, že uplynulo právě dvacetpět let od chvíle, kdy stal jsi se učitelem – sokolem! Tvoji odchovanci ze školy a Sokola přicházejí, aby jménem všech Sokolíků a Sokolic jmenované jednoty ku dvěma současným pětadvacítkám plodné práce ze srdce Ti blahopřáli a řekli, jak vysoce si váží Tvého opravdového a obětavého bratrství! Odpusť nám, že naše vzpomínky zalétají zpět a snaží oživit si obrázek, kdy jsi poprvé stanul v naší tělocvičně, a jak následovaly jako ve filmu pestré obrázky další a další.

Každý začátek je těžký a tak i náš jubilant musil dříve projít těžkou školou zkušeností, než směl započít s uplatňováním svých, v mysli mnoha smělych, skutečně však vždy dobře promyšlených názorů. Nicméně však velmi brzy a to roku 1908 zvolen jest do správního výboru, kde pověřen funkcí jednatele, netušil jistě, že bude tím svědomím jednoty pak plných 12 let. To však je jen jedna niť ze sítě činností za 25 let upletené. Tak v dubnu roku 1908 zalo-

žen jeho přičiněním proslulý dramatický odbor, jehož byl prvním jednatelem a spoluvůdcem. Koncem roku 1910, když nebylo nikoho, kdo by si troufal zastupovati náčelníka, byl tu br. Husník, kterému sokolská kázeň nedovolila odepřítí, byť by byl zaměstnán sebevíce.

V době světové války byl br. Husník jedním z mála trosečníků, které nepohltily vojenské „maršky“; ač odveden a kromě svého učitelského povolání vyvolený obilní komisař polit. správy ve službách c. a k. rak. uh. říše, nezapřel svého národního cítění a příslušnosti k Sokolstvu, až činnost sokolská mohla mu svobodu jeho v době válečné odníti. Věřil pevně slovům básníka Jana Nerudy, že po temné noci musí přijít bílé ráno, kdy z uzavřených sokolských hnízd vzlétnou hejna sokolí k červánkům svobody. Dočkal se toho bílého rána; se sokolskou čapkou na hlavě vedl rozradostněné občany svobodným krajem a slova, jím tenkrát pronesená, jistě hluboko se vryla v srdce všech, kdož je slyšeli. „Mladý stát je nutno upevňovat a k tomu je třeba práce“ volá a sám první probírá se z omamného nadšení a přikládá své pilné ruce k dílu nejen ve škole a v Sokole, ale i v jiných institucích obecních. V Sokole ujímá se zpusťované vybrakované knihovny a při valné hromadě v lednu 1919 běže na sebe nový těžký úkol prvního vzdělavatele. „Mladý stát potřebuje ochrany“ volá a proto nemohl chybět ani mezi vojáky – Sokoly, kteří se v terezínské posádce dobrovolně pro obranu vlasti připravovali.

V roce 1920 opět ponechává si funkci vzdělavatelem a vzdává se jí o rok později jen proto, aby mohl uskutečnit svůj dávný plán, který se mu také v březnu 1921 plně zdařil založením smíšeného pěv. sboru a smyčcového kvarteta, s kterým nám a přátelům našim připravil od té doby již mnoho krásných chvílí. Hudba jeho stala se nám nepostradatelnou. Skladby jeho jsou obrazem jeho krásné duše. Jest však jedna tíha, která našemu bratru těžce leží na srdci. „Nemáme vlastní tělocvičny“. My víme dobře, že jen to bylo příčinou, že v roce 1923 zaměnil svou stálou funkci jednatelem za funkci „ministra financí“ a učinil první krok k vybudování vlastního stánku jednoty tím, že vynutil si založení stavebního fondu, kam by nejraději uložil každý groš, který se mu do ruky dostane. Přáním všech členů jednoty jest, aby i tento plán, jakož i každý další, se plně zdařil v nastávající druhé pětadvacítce jeho činnosti a aby ještě pak zbylo hodně let při stálém a pevném zdraví k radování se z vykonaného díla!

Dar knihovně.

Obecní veřejné knihovně dostalo se cenného daru a značného rozmnožení svazků. Těl. jed. „Sokol“ v N. Vsi – Vepřku usnesla se ve své valné hromadě konané dne 5. I. 1930 rozdělití zábavnou část

své veřejné knihovny mezi knihovnu obce Nové Vsi a knihovnu obce Vepřku v poměru 2:1. Knihovně naší se dostalo 92 vázaných, většinou zcela zachovalých svazků dobrých autorů.
Slavnostní akademie.

Příčiněním místní osvětové komise oslaveny dne 8. III.t.r. 80. narozeniny pres. republiky T. G. Masaryka. Stalo se tak slavnostní akademií, při níž pěvecký kroužek „Sokola“ přednesl mužské sbory: B. Smetana „Sláva Tobě“, J. Knahl „Slovan“, H. Tomáš „Pochod“, J. Vlk „Kdo jsi pravý Čech“. Smyčcový kvartet zahrál „Slavnostní směs“ a „Směs z op. Hubička!“. Sl. Milada Fiedlerová z N. Vsi s průvodem tohoto kvarteta zapěla B. Smetany „Večerní písně I. a II.“, Dr. Doskočila „Matičce“, J. Maláta „Není to sen“. Proslov přednesl člen vzdělav. odboru Sokola p. Karel Mostek. Recitacemi doplnily pořad učitelky sl. M. Přenosilová a sl. A. Víznerová. Účast byla hojná.

Nová ob. pumpa.

V letošní zimě uskutečněna byla dávná tužba mnohých občanů. Před obec. domkem čp. 1. zřízena nová obecní pumpa. Studně byla 9.10 m hluboká, při vypuštěné řece bylo v ní 90 cm vody. Náklad na zřízení činil:

a) Vykopávka a vysekání ve skále 1.260.- Kč

b) Modřín. roury s čerpadlem 10.70 m, skruže a t.d. 2.436.- Kč

Úhrnem 3.696.- Kč

Vykopávku prováděli občané B. Kubrycht, Ant. Doubravský a V. Beránek. Roury, čerpadlo a odborné práce dodal Jos. Jarolím, závod studnařský a pumpař. v Ledčicích.

Ceny potravin.

Ceny potravin, masa a másla při počátku roku klesaly. Udával je stav na pražském trhu, který byl i u nás pro prodej a koupi směrodatný. Proto připojuji tabulku cen z „Nár. Politiky“ ze dne 19. I. 1930.

Situace na pražském trhu potravin. V uplynulém týdnu nastal u několika druhů zboží podstatnější pokles cen, který v některých případech byl neočekávaný. Tak na př. telecí maso, které ještě v minulém týdnu projevovalo tendenci vzestupnou, kleslo náhle ve všech svých druzích o 1 – 2 Kč na kg. Stalo se tak v důsledku velkého příhonu telat ze Slovenska. Ostatní maso s výjimkou předního vepřového, které zaznamenalo pokles o 1 Kč, udrželo prozatím svoji cenu, zdá se však, že v nejbližší době i ono aspoň o 1 Kč poklesne. Prodávalo se hovězí přední za 12 – 16, zadní za 14 – 19, svíčková s přívazkem za 19 – 22 a bez přív. za 24 – 34 Kč. Skopové přední s přív. za 8 – 12, zadní s přív. za 12 – 16. Vepřové přední s přív. za 12 – 16, zadní s přív. za 15 – 18 Kč. Uzené syrové přední za 18 –

22, zadní za 22 – 28 Kč. Sádlo vepřové za 14 – 17, lůj hovězí za 6 – 8 a ledvinový za 10 – 12 Kč. Pronikavě kleslo v tomto týdnu máslo, a to o 2 Kč na kg u všech druhů, a stálo tudíž venkovské 20 – 22 a čajové 24 – 28 Kč. Zvěřina zůstala beze změny při velmi značné nabídce zajíců a slabé koupěchtivosti. Zajíců je vůbec na trhu nadbytek, protože vývoz do Německa, který býval regulativem zdejšího trhu, je ztížen vysokým clem. Husy krmné i sádelné stouply v uplynulém týdnu vlivem klesající nabídky až o 3 Kč na kg. Značný pokles zaznamenala i vejce, a to o 10 – 15 hal. na kuse u čerstvých českých, slovenská čerstvá rovněž až o 15 hal. a nakladačky vesměs o 10 hal. Tento pokles dlužno přičíst vlivu mírného počasí a velmi značné cizozemské nabídky. Cena ryb zůstala beze změny při poměrně živé poptávce, 1 kg kapra prodáván za Kč 17.50, štiky za 20 – 22 a domácího úhoře za 32 – 36 Kč. Obchod bramborami při pevných cenách je celkem bez zájmu. Zeleniny přivezeno bylo v uplynulém týdnu na tuto dobu abnormální množství, a to 255 vozů. V ceně stoupl česnek, kapusta, hlávkové zelí a petržel, poklesly květák a špenát. Došly na trh větší zásoby zdejších žampionů a byly prodávány při živé poptávce za 40 – 50 Kč za kg. V cenách ovoce nenastala změna.

Ceny obilí.

Ceny obilí rovněž poklesly, jak dokazují bursovní zprávy ze dne 14. III. a 2. VIII. t.r.

Prodávalo se: česká pšenice 164 Kč Vysočany, 160 Řeporyje, 170 (81 kg) Kralupy, 168 Davle; žito 100.50 Pacov, 108 Bubny, 108 Olovnice, 100 Leština; ječmen 128 Hostivař. 134 Kolín, 126 Ml. Bolešlav, 130 Nový Bydžov, 138 Plzeň, 130 Jenč; oves 94 Ledec, 103 Horní Dvořiště, 98 Leština.

Tendence bursovní byla chabá, návštěva nevalná, nabídek obilí více než poptávek. Mlýny zachovávaly v nákupu pšenice značnou zdrženlivost a poukazovaly na to, že z Maďarska jde sem hojně pšenice levné. Značnější zájem soustředěn byl na ječmen a to jen na kvality nejlepší, které docílily cen 135 Kč, franko odesílací stanice. Pšenice prodávána za Kč 158 – 165, živo za Kč 92 – 97, ječmen za Kč 123 – 135, oves za Kč 110 – 114.

Ceny chmele.

Poklesem cen nejvíce byli postiženi pěstitelé chmele za který nabízeny takové ceny, že jimi nebyla kryta ani hotová režie. Tak pí B. Kostomlatská, majit. čp. 8., prodala svůj chmel ze sklizně 1929 v měsíci dubnu 1930 „Syndikátu chmel. v Roudnici n/L.“ těžký cent (100 kg) za 240 Kč. V říjnu prodala chmel ze sklizně 1930 pivovaru

v Roudnici 100 kg za 300 Kč. Tyto ceny měly za následek, že vadnější chmel nebyl vůbec česán a mnohé chmelnice v okolí byly rušeny.

Odvod.

Při jarním odvodu ve Velvarech uznáno schopnými vojen. služby 5 branců z naší obce. Jsou to na obrázku sedící (od levé strany): Fr. Čech, Voj. Satran, Boh. Tichý. V. Beránek, Frant. Poštolka. Za nimi v pravo sedí starosta obce p. Fr. Vlasák.

Povětrnost.

V první polovině dubna dostavily se několikrát bouřky. Od 10. dubna nastaly deštivé dny a na Velký pátek (18. IV.) pršelo téměř celý den. Pořekadlo „Velký pátek deštivý – dělá rok žíznivý“, ukázalo se pravdivé. Od poloviny června přišla parna 30 i více stupňů. Žně nastaly proto brzo a sklizené obilí bylo poněkud slabšího zrna.

Biřmování.

Dne 3. května konalo se ve zdejším chrámu biřmování. Udílel je sám arcibiskup pražský Dr. Frant. Kordač.

Sčítání závodů.

Dne 27. května prováděno sčítání závodů zemědělských a živnostenských. V naší obci bylo:

- zeměděl. závodů do 10. arů 1
- zeměděl. závodů od 10. do 50. arů 8
- zeměděl. závodů od 50. arů do 1 ha. 11
- zeměděl. závodů od 1 ha do 2 ha 4
- zeměděl. závodů od 2 ha do 5 ha 3
- zeměděl. závodů od 5 ha do 10 ha 2
- zeměděl. závodů od 10 ha do 20 ha 1
- zeměděl. závodů od 20 ha do 30 ha 1

zeměděl. závodů od 30 ha do 50 ha 1

Živnostenských závodů napočteno 11, z nich byly 3 obchodní Katastr.

Celý katastr zaujímal 192.43 ha. Z toho bylo

a) pozem. zeměděl. závodů v obci	120.39 ha
b) pozem. nepatřících k zeměděl. závodům	27.56 ha
c) pozem. patřících přespolním hospodářům	44.48 ha

Osev.

Oseto bylo:

pšenici ozimou	1296 a
žitem	1880 a
ječmenem	1618 a
ovsem	583 a
chmelem	388 a
brambory ran.	86 a
brambory pozd.	987 a
cukrovkou	1611 a
krm. řepou	143 a
vojtěškou	1716 a
luštěn. a směs	359 a

Kolaudace silnice.

Dne 14. srpna konána kolaudace silnice vedoucí z Vepřku k okresní silnici N. Ves – Mlčechvosty. Na základě nařízení správní komise ze dne 30. III. 1928 vypsáno na zadání stavby ofertní řízení. Stavba při délce 583.50 m, šířce koruny 6 m a jízdní dráhy 4 m zadána p. V. Šandovi, zednic. mistru z N. Vsi se slevou 12 % s původní rozpočtené ceny 130.200 Kč, t.j. tedy za 114.576 Kč. Při kolaudaci zapsán do protokolu tento celkový posudek stavby: „Silnice je v celku dobře postavena, vzhled její je příznivý. Veškeré práce jsou v celku dobře provedeny. Na základě tohoto příznivého výsledku, po řádně provedených úpravách jak v protokole jsou uvedeny, může býti silnice po smyslu silničního zákona z r. 1866 § 44 převzata do správy okresu.“

Velké ohně 1800 – 1830.

V měsíci říjnu (9. X.) přinesl „Řip“, týdeník čl. národ.demokracie na Podřipsku, připojený článek profesora J. Květa z Kralup n/Vlt.

Jan Květ:

Velké ohně v okolí Vepřku v letech 1800 – 1830.

V majetku p. Petra Jandy, říd. učitele v.v. v Kralupech n. Vlt. je stará psaná kronika, do níž zapisovali význačné místní události jeho

předkové Daniel Václav Majer, kantor na Vepřku v letech 1762 – 1797 a Jan Janda, kantor tamže, v letech 1800 – 1835. Vyjímám z ní zprávu, psanou Janem Jandou o velikých požárech v prvních třiceti letech 19. století.

Leta P. 1800 na Bílou Sobotu vyhořely celé Vraňany mimo Vrbu a myslivce. Dne 22. hned zase mlejn ve Vepřku. Štěstí od Boha skrz Podhořanské bylo, který humny šli, že jest viděli Cibulkovu stodolu chytat, což hned ulili a tudy celej Vepřek obhájili nebo byly by všechny vyhořely.

Za krátký čas vyhořelo v Jeňovsi mnoho statků, chalup a chaloupek a jedna žena se popálila, až se jí do toho červi dali a vyhojila se a po tom za pár neděl umřela. Lidé předpovídali, že v Mlčechvostech hořet bude, což oni věřili a všechno uklidili a do sklepů skovali, ale ach, nebylo nic. Bůh navštíví, že žádný ani se nenaděje, což se stalo 1802. Dne 11. Aprila na Květnou neděli v 8 hodin večer vyšel oheň u Kmochů a vyhořel Abt, Koukol, Janda a tam k Vraňanům celý kus vyhořel, při kterém ohni jsem taky byl. Všem 9 živnostem stodoly ostaly, ale Koukolovi nic. Hovězí dobytek žádný neshořel, ale vepřového mnoho, husí, slepic, ale to vše nic není, ale nebohej Abt, sedlák, svým životem zaplatil ve sklepě s vojákem, Novotným příjměním. Ti shořeli ve sklepě a 13. v outerý jeden sem. Abt, Novotný do Lečic pochován byl, a plechovku s dukáty ňákej taškář ze sklepa ukradl, kterou nebožtík měl u sebe, 200 zl. v ní mělo být.

Kdyby byl Bůh zachoval Koukola, ten by byl vyživil tři sedláky s lidma i dobytkem. Božího požehnání měli, ale všechno shořeto: dvě stodoly a na ten dvůr nebyl v stavu žádný přijít, neb byl Sturmwind a ty stavení Koukolovy hořely jediným pořád plamenem plně 7 hodin i víc a tak byl smutný konec toho neštěstí, nebo byli celý zmatení ty lidi.

Anno 1818 dne 4. máje okolo 4 hodin s poledne vzňal se oheň u Toužilů N. 2 ve Vepřku a celá ves vyhořela v půl hodině. Ostávání (tj. obytný dům) na faře a chaloupka N. 15 a N. 24, 25, a 19 mlejn ostaly. – Když sobě opět vystavili a bylo po žních, opět v N. 10 shořela stodola i s obilím.

Na tento požár naráží pisatel Kroniky i na jiném místě. Dne 2. června 1818 chtěl arcibiskup Václav Leopold Chlumčanský na Vepřku biřmovati ale poněvadž byl Vepřek celý vyhořelý, byla vepřecká kolatura přidělena k biřmování do Černoušku.

1822 právě tesaři zdvihali na nové škole ve Vepřku a kladly trámy, když hrom do špejcharu Pražákového N. 1 udeřil, od kterého ohně všeka Nra. vyhořela – jen 15, 16 a 19 zůstala, která poslední tesaři obhájili.

1830 opět v noci na 2 hodiny oheň vyšel v č. 20 u Kulichů a s ním vyhořel jeho bratr Josef Kulich Nro. 17. To však byli již assekurovaní v české Assecur. první na témž panství a as v 6 nedělích byli vyplaceni.

1830 v Nové Vsi 2. Juli o chržínské biřmování vyhořel rychtář Nr. 19 Jan Jindřich a jeho bratr Nr. 17 a 18 podruh Kratochvíl, kterýžto podruzi nebyli assecurisovaní. Mimo to hořelo dvakrát, hrom udeřil do hospody Nr. 23 a pak do statku Nr. 10. Vyhořelo jen to, do čeho uhodil.

Přístavba školy.

Dne 23. listopadu slavnostně odevzdávána veřejnosti přístavba školní budovy. Po zahajovacím dětském sboru uvítal řídicí učitel hosty, zvláště p. okres. škol. inspektora, Ludvíka Kohouta z Kralup n/Vlt, který byl přítomen za okres. škol. výbor. Na to pronesl zahajovací řeč, v níž vzpomínal 107mi letého trvání školy, bývalých jejích žáků, kteří se domohli význačného postavení společenského a srovnal požadavky školy někdejší s požadavky, které na školu kladou potřeby dneška. Pak přál škole, by jí byl zachován posavadní zájem veřejnosti, by se jí dostávalo svědomitého učitelstva, které by mělo pochopení pro potřeby doby a přál zdaru poslání školy, snahám jejího učitelstva i budoucnosti žáků školy.

Po několika příležitostných básních přednášených dětmi, učinil projev předseda místní školy rady p. Frant. Pokorný z Vepřku, který vysvětlil hlavně proč k přístavbě školy došlo a jak se míst. škol. rada svého úkolu zhostila.

Na to se ujal slova p. okresní školní inspektor, který poděkoval míst. šk. radě za to, že příkaz okr. šk. výboru o rozšíření školy splnila nejen ochotně, ale i v době poměrně krátké. Přítomné rodiče nabádal, by školu a učitelstvo v jejich práci podporovali, žákům kladl na srdce, by měli školu za druhou matku, která jim dává největší věno – vzdělání, k dnešnímu životnímu zápolení tak potřebné. Po té učitelka sl. M. Přenosilová recitovala báseň E. Krásnohorské: „České mládeži“.

V doslovu poděkoval říd. učitel míst. šk. radě za zájem a dobrou snahu, zastupitelstvům přiškolených obcí za finanční oběti pro rozvoj školy přinešené a končil výzvou k zapění národ. hymen, při nichž k dětským hlasům se připojily hlasy všech přítomných.

Slavnost ukončena prohlídkou přístavby a výstavky žákovských prací. O výstavku byl opravdový zájem, kterému se těšily i vystavené památky ze staré školy.

Předseda míst. škol. rady p. Frant. Pokorný z Vepřku.

Škola po přístavbě.

Finanční náklad na přístavbu a adaptaci školy dle účtu p. Aloise Nového, míst. zednického a podnikatele staveb v Kralupech n/Vlt, přezkoušeného p. ing. V. Skořepou úř. aut. civilním inženýrem stavebním a stavitelem z Kralup n/Vlt činil:

a) Přístavba

1.	Práce zednická a náden.	81.075.09 Kč
2.	Práce tesařská	14.16.359 Kč
3.	Práce pokrývačská	5.176.08 Kč
4.	Práce klempířská	1.458.- Kč

5.	Práce truhlář., zámeč., sklen. a natěr.	16.166.- Kč
6.	Práce čalounická	1.165.- Kč
7.	Práce kamnářská	3.455.- Kč
	Přístavba celkem	122.658.76 Kč
b) Úprava dvora a zařízení	Ohradní zdi	3.025.73 Kč
c) Zařízení učeben a příslušenství		22.674.- Kč
	Úhrnem	148.358.49 Kč
Odečítá se 5 % slevy		7.417.90 Kč
Různé práce, které nebyly v rozpočtu		4.320.20 Kč
	Úhrnem tudíž	145.260.80 Kč

K tomu přistupují opravy komínů staré budovy a některé více-práce truhláře a doplnění nábytku pro škol. kuchyni, placené dle zvláštních účtů, čímž celkový náklad stoupl na 150.181.- Kč. Tato částka rozvržena v poměru placených daní tak, že jednotlivé příškolené obce uhradí:

Nová Ves	54.265.- Kč
Podhořany	27.556.- Kč
Ouholice	22.990.- Kč
Vepřek	25.172.- Kč
Dušníky	20.198.- Kč

Schodiště ke hřbitovu.

Při přístavbě školy bylo zřízeno nové betonové schodiště ke hřbitovu. Náklad činil 1.018.50 Kč a byl rozvržen na obce přifařené. Na naši obec vypadlo hraditi 283.20 Kč.

Schůze ob. zastup.

Obecní zastupitelstvo konalo během roku 7 řádných schůzí.

Ob. účet za rok 1928.

Ve schůzi 16. I. schváleny obec. účty za r. 1928 které vykazovaly

celkový příjem	121.773.96 Kč
celkové vydání	120.907.22 Kč
přebytek	866.74 Kč

Rozpočet na r. 1930.

Ve schůzi 16. III. přijat rozpočet na r. 1930, vykazující nekrytý schodek 6.187.76 Kč. K úhradě usneseno vybíratí přírážku 200 % k předepsaným daním, kromě daně činžovní.
Zavedení dávek.

Ve schůzi 11. IX. přijat návrh, by vzhledem k neutěšeným finančním poměrům obce byly zavedeny dávky z piva (10 hal. z 1 l) ze psů (10 Kč ročně) a ze hry v karty (50 hal. ze hry).
Rozpočet šk. obce.

Ve schůzi 12. X. přijat rozpočet škol. obce na r. 1931 vykazující schodek 17.286.90 Kč, na nějž naše obec uhradí 2.897.60 Kč.
Účet za r. 1929.

Ve schůzi 19. 11. 1930 schváleny obecní účty za r. 1929, které vykazovaly

celkový příjem 29.239.37 Kč

celkové vydání 29.206.56 Kč

Přebytek 32.81 Kč

Domovské právo.

Domovské právo ve zdejší obci přiznáno (16. I.) vdově Antonii Procházkové, hrobnici, až posud do Čeňkova, okres Hořovice příslušné.

Vysazování ovoc. stromů.

Pod dohledem hospodářské komise vysázeno v tomto roce na obecních pozemcích 157 ovocných stromů.

Výpůjčky.

V tomto roce učinila obec dvě výpůjčky. Prvá, v částce 14.000 Kč, učiněna u Spořitel. a zálož. spolku v N. Vsi, na doplacení účtu za stavbu silnice. Druhá, v částce 25.172,- Kč uzavřena u Rolnické záložny ve Velvarech. Touto výpůjčkou uhradila obec na ni vypadající část nákladu na přístavbu a adaptaci školy.

Resignace ob. starosty.

Obecní starosta p. Fr. Vlasák resignoval (ve schůzi obec. zast. dne 16. III.) na funkci obec. starosty, a jeho resignace přijata.

Nový starosta.

V doplňovací volbě byl později zvolen novým starostou p. Václav Loužecký, domkář a zedník z čp. 32, jeho náměstkem p. Jos. Vinš, obchodník z čp. 4 a 5. Ježto p. starosta často pracoval mimo obec, vyřizoval úřední agendu pan náměstek.

Dne 2. prosince prováděno sčítání lidu dle stavu z 1. na 2. prosince t.r. Sčítacím komisařem, říd. uč. Husníkem, v naší obci napočteno:

Domů obydlených 52

Domů neobydlených 1

Bytových stran 66
Obyvatelů 251

Signace:
Dne 25.XI.1933
Jaroslav Franc
Kontrolor okr. úř.

Rok 1931.

Nový pan okr. hejtman.

Na počátku r. 1931 dostal náš okres nového p. okresního hejtmana. „Okresní věstník“ č. 1. – 2. Ze dne 12. února 1931 oznámil to tímto článkem:

„Změna v osobě okresního hejtmana. Pan ministr vnitra pověřil dosavadního přednostu okres. úřadu, radu politické správy Jana Faltise, vedením okresního úřadu v Českých Budějovicích a vedením okres. úřadu zdejšího byl pověřen rada politické správy JUDr. Karel Podhajský.“

Počasí.

Při počátku roku panovalo obvyklé zimní počasí. Silnější sněhový poprašek přišel ještě dne 9. dubna. První nový sníh pak se dostavil 11. listopadu.

Hospodář. krize.

V tomto roce se těžká hospodářská krize ještě přiosvěřila. Její následky doléhaly v první řadě na zemědělství, které utrpělo značné ztráty. Poklesu obilí následoval v tomto roce i pokles jiných zemědělských výrobků, zejména dobytka, čímž se naše zemědělství ocitlo v situaci vskutku kritické.

Ceny obilí.

U všech druhů obilí byly ceny velmi měnivé.

Pšenice ceněna při počátku roku 137 až 148 Kč, v únoru 142 – 159 Kč, počátkem května dostoupila na 152 – 168 Kč a v této ceně se udržela až do počátku července. V srpnu poklesla na 124 – 136 Kč. V listopadu a prosinci se cena ustálila na 143 – 152 Kč.

Žito zahájilo rok cenou 95 Kč. Koncem ledna došlo k vzestupu, který pokračoval v dubnu až na 147 Kč, v květnu na 160 Kč. Pak nastal pozvolný pokles ceny až na 143 Kč. Do nového roku přešlo s cenou 148 Kč.

Ječmen měl v r. 1931 ceny nejstálejší. V lednu 134 – 146 Kč, koncem roku byla cena 117 – 129 Kč.

Oves počal cenami 96 – 101 Kč. Nejdražší byl v červnu, totiž 155 – 158 Kč, v září a říjnu byla ustálená cena 115 – 118 Kč, koncem roku poklesla na 104 – 108 Kč.

Žně.

Žním sloužilo příznivé počasí, úroda byla lepší než prostřední. Bramborů bylo dosti a prodávány 100 kg za 20 – 25 Kč. Řepa sklízena za dobrého počasí a dala též dobrý výnos.

Zemřel býv. říd. učitel.

Dne 7. května 1931 byl pohřben na Mělníku bývalý řídicí učitel zdejší školy p. Jan Círek, jehož podobenku z posledních let, kdy již byl ve výslužbě, připojuji.

Zemřel ve věku 71 let, požívav odpočinku po 45.ti leté službě učitelské necelých 6 let. Jako zástupci zdejší obce a míst. škol. rady účastnili se jeho pohřbu p. Fr. Pokorný, říd. uč. K. Husník a učitel V. Liehmann, kteří položili k jeho rakvi krásný věnec. Nad hrobem rozloučil se s ním za učitelstvo i naši obec jeho nástupce K. Husník. Škola.

Pro šk. r. 1931 – 32 povoleny zem. Šk. radou při zdejší škole 2 pobočky. Dnem 1. září 1931 počalo se proto vyučovati ihned v 6ti třídách, do nichž bylo toho dne zapsáno 216 dětí, z nichž bylo 118 chlapců a 98 dívek.

Míst. šk. rada.

Místní školní rada konala v tomto roce 4 schůze.

Účty školní obce za r. 1930 vykazovaly:

celkový příjem 16.033.40 Kč

celkové vydání 20.694.46 Kč,

končily tudíž schodkem 4.661.06 Kč.

V rozpočtu školní obce na r. 1932 činí celková potřeba 21.203.35 Kč, z čehož zdejší obec má hraditi 3.515.25 Kč.

Obecní zastup.

Obecní zastupitelstvo konalo během roku rovněž 4 schůze.

Obecní rozpočet na r. 1931 (schválený 11. 1. 1931) uvádí celkovou potřebu 13.902.- Kč

úhradu 7.762.80 Kč

nehražených 6.139.20 Kč

kryje se přírůžkou 200 % k celkové dani (kromě daně činžovní) 3.069.60 Kč.

Nájemné z obecních strání (nad domky za mlýnem) upraveno usnesením obec. zastupitelstva jednotně na 10 hal. z čtver. sáhu.

Komunální výpůjčce 25.172.- Kč uzavřené u Rol. záložny ve Velvarech na přístavbu školy dostalo se úředního schválení.

Obecní volby.

Na neděli 27. září 1931 vypsány byly volby do 31. obcí kralupského okresu. Byla mezi nimi též obec naše. Dohodou mezi občanstvem byla sestavena pouze 1 kandidátní listina, na níž bylo 8 členů za stany: republikánskou, nár. demokrat., nár. socialistickou a lidovou, dále pak 4 členové za stranu sociál. demokratickou. Byli to:

1. Vlasák František (čp. 36.)
2. Řehák Antonín (čp. 50.)
3. Štika Jan P. (čp. 14.)
4. Novotný Frant. (čp. 13.)
5. Faix Josef (čp. 12.)
6. Sypecký Václav (čp. 22.)
7. Vinš Josef (čp. 4.)
8. Vaigl Josef (čp. 41.)
9. Víšek Frant. (čp. 25.)   za stranu soc. demokrat.
10. Branse Mirosl. (čp. 53.)   „
11. Roubal Václav (čp. 17.)   „
12. Král Bedřich (čp. 2.)   „

Náhradníci:

1. Tichý Frant. (čp. 28.)
2. Sedláček Jar. (čp. 24.)
3. Beránek Jos. (čp. 3.)

Revise obec. kronik.

V tomto roce poprvé vyžádal si okresní úřad pamětní knihy obcí, aby se přesvědčil, zda již všechny obce knihy mají a které jsou vedeny. V okresním věstníku (čís. 2 ze dne 20. 2. 1932) pak o tom uveřejnil:

„Revise pamětních knih obecních –
veřejná pochvala.

Při revisi obecních knih pamětních v r. 1931 bylo okresním úřadem v Kralupech n/Vlt zjištěno, že vzorně vedené pamětní knihy mají následující obce ve zdejším politickém okresu: Vepřek, Sazená, Kmetiněves. Ve smyslu výnosu zemského úřadu v Praze ze dne 25. XI. 1929 čís. 565127/12-193/1 ai 1929 udílím kronikářům výše jmenovaných obcí za vzorné vedení obecních kronik veřejnou pochvalu a vybízím pp kronikáře, aby nadále pokračovali ve svém – tak slibně započatém díle.“

Založení S. K. Vepřek.

V letech 1929 – 31 stával při Jednotě Proletářské Tělovýchovy pro Vepřek a okolí fotbalový odbor. V r. 1931 počala činnost tohoto odboru ochabovati. To těžce nesli ti členové, kteří byli footballu nejvíce oddáni. Počali se proto zabývatí myšlenkou povznéstí zájem o kopanou utvořením samostatného sportovního klubu. A přesvědčili se, že by se tato myšlenka setkala s pochopením občanstva v obci i okolí.

Tak došlo ke konci července a počátkem srpna 1931 k několika schůzkám, při nichž docíleno plné dohody o založení nového klubu. Ustavující komité, v jehož čele stál p. Josef Vinš, obchodník z Vepřku čp. 4., dalo kolovati provolání, jímž získáno několik členů přispívajících. Za činné členy přihlásili se téměř všichni členové bývalého foot. odboru JPT a řada členů nových, s JPT pak učiněna dohoda o převzetí hřiště a výzbroje. Tak počátkem srpna 1931 byl S. K. Vepřek ustaven a požádal o schválení stanov.

Výbor klubu nebyl při vzniku volen dle stanov. Zvoleni jen hlavní funkcionáři a to:

předsedou p. Josef Vinš, obchodník,
místopředs. P. Frant. Beneš, spr. konsumu,
pokladníkem p. Al. Honzajk, maj. hostince,
jednatel p. B. Sypecký, později Jindř. Husník,
kapitánem p. Jiří Ekhart.

Dne 16. VIII. 1931 sehrál S. K. Vepřek první svůj zápas. Avšak otevření hřiště oslaveno teprve 6. IX. 1931 zápasem s S. K. Čechie Kralupy n/Vlt.

Při svém vzniku čítal klub 37 členů a počal se čile hlásiti k životu.

Nechť klub je průkopníkem sportu – dobrého, ušlechtilého sportu – nechť jej provází přízeň občanstva i úspěchy v činnosti!

O úmrtí p. J. Círka přinesl „Řip“ č. 20 ze dne 15. 5. 1931 tuto zprávu:

Úmrtí. Dne 7. května t. r. byl na mělnickém hřbitově k poslednímu spánku uložen p. Jan Círek, bývalý řídicí učitel ve Vepřku. Plných

45 roků brázdil těžkou učitelskou líchu. Prvních 19 a posledních 17 roků ve Vepřku. Stovky jeho žáků zachovají jej ve vděčné paměti.

Rok 1932.

Počasí při poč. roku.

Měsíc leden t.r. byl téměř beze sněhu a bez větších mrazů. Ty ohlásily se teprve ke konci února a přenesly se do března. 29. II. a 1. III. klesla teplota na -14°C . Ještě 8. a 9. III. sněžilo, rovněž večer před Velkým pátkem. Země byla v tu dobu alespoň 25 cm promrzlá. Mrzlo pak i o velikonocích – 27. a 28. III. V úterý a ve středu po svátcích se oteplilo, 31. III. pak se dostavil první deštík. Potom teprve mohly započítí polní práce. Dne 2. IV. odpoledne hustě padaly chvíli kroupy. V posledních dnech květnových (30. + 31. V.) přišly trvalé deště. V noci na 1. VI. voda ve Vltavě vystoupila a zaplavila zahrady a chmelnice pod „Hebrounem.“

Živelní pohroma.

Dne 5. VI. 1932 zasáhlo zdejší obec a část našeho okresu silné krupobití, o kterém připojuji zprávy z denníku „Národ“ a týden. „Říp“.

Nedělní živelní pohromy.

Zhoubné krupobití na Kralupsku.

Včera odpoledne, asi kolem 16. hod. strhla se v okrese kralupském mezi Novou Vsí a Ouholicemi neobyčejně prudká vichřice, spojená s deštěm a krupobitím. Na ploše v šíři asi půl kilometru padaly kroupy v průměru 1 – 2 cm. Na silnici jich leželo na 8 cm vysoko. S návrší nad Ouholicemi poskytoval kraj obraz zasněžené bílé zimní krajiny. Na polích, kde kroupy zůstaly ležet, byla úroda patrně zničena.

Katastrofální průtrž mračen s krupobitím ve Velvarech v neděli dne 5. června 1932.

Po úporném předcházejícím vedru začal se o 1/2 2. hod. odpoledne objevovati na obloze ohromný šedý kotouč, který válel se jako ohromné vlny při mořském vlnobití, vzbuzující zvláštní pocit hrůzy u každého pozorovatele. „Kroupy“, vydralo se každému toto slovo z úst, aniž by v leknutí mohl promluvit, neboť tento příšerný zjev v ohromném šumění a rachotu blížil se nezadržitelně od Třebíze, Bakova, Hobšovic, přes Bratkovice k Velvarům. V této době však přibližoval se pojednou i z protistrany černý mrak s hustým deštěm.

V 10 minutách nastalo zatemnění, ohromná vichřice, neboť obě mračna se srazila za velkého dunění a počalo dílo zkázy. Kroupy za úplné tmy začaly padat v 15.50 hod. a přestaly v 16.15 hodin. Náraz byl tak prudký, že v některých domech popraskaly okenní tabule, v zahradách pařeništní okna byla rozbita. Za několik minut napadalo krup ve velikosti lískových a místy i vlašských ořechů do vrstvy vysoké asi 10 – 15 cm. Vrstva krup pak postupně vzrůstala až do 16 hod. a zůstala ležeti až do druhého dne. Největší část katastru města Velvar měřící asi 3.500 korců byla krupobitím postižena. Škodu lze odhadnouti v zahradách i na polích a lukách: 1.) na sever od silnice k Ješínu a cesty na Radovič, tj. tři čtvrtiny katastru = 2600 korců na 100%; 2.) na jih od cesty k Radoviči až po silnici k Neuměřicům, tj. 1/8 katastru = 450 korců na 70%; 3.) na sever od silnice k Ješínu až po silnici k Neuměřicům, tj. 1/8 katastru = 450 korců na 50%. Řepa jest zatlučena do země, takže není ji na poli vidět, brambory mají jen jakési pahýly, obilí, už metající je vesměs zpřeráženo, takže se nerozezná ječmen od pšenice a od žita. Pícniny jsou srovnány se zemí. Zelenina a ovocné stromy je zničeno též na 100%. 2.) Povodeň. Po 16. hod. zdálo se, že počasí se umírní. V ulici Chržínské zabývalo se obecnstvo odhazováním krup, jichž ležela taková vrstva, že byla veškerá frekvence zastavena. Po chvíli zatáhla se znovu obloha šedými mraky, počalo pršet a déšť proměnil se v průtrž mračen. Ve městě vnikla voda do mnoha domů, chlévky musely býti narychlo vyklizeny a nábytek vystěhován do I. poschodí. Do stodol, kůlen a sklepů vznikla voda a splavila vše, co se tam nalézalo. O 20. hod. večerní hlášena byla velká voda a obecnstvo upozorňováno hasičskou trubkou na hrozící nebezpečí. Voda převalila se přes břehy Červeného potoka a zaplavila všechny pozemky i louky. Škoda, způsobená povodní, má nedozírné následky, které nemohou býti prozatím odhadnuty. Veškeré svahy ve výměře asi 800 korců jsou strhány, ornice splavena do údolí, takže na vrchách zůstaly v zemi pouze kaménky a úpady jsou zaneseny blátem, takže se ani nepozná, jaká tam byla kultura. Škoda povodní byla dovršena následujícího dne, tj. 6. VI., kdy ve všech potocích voda přetekla přes břehy, aneb je protrhala a teče jako jeden celek v podobě rozvodněné řeky přes pole a luka. Zaplavená oblast obnáší asi 600 korců. Není vyloučeno, že bahnem zaplavené pozemky dají vznik tyfu a sněti slezinné, která je v našem kraji rozšířena a občas se někde vyskytne. Škoda byla spravedlivě vyličená a odhadnuta a doporučuje se, aby veškeré úřady na město Velvary i s celým katastrem pohlížely jako na kraj naprosto pro celý rok 1932 neproduktivní, který naopak vyžaduje všech ohledů a podpory.

Žně.

V červenci byla několikrát vedra 30 – 32°C, po nich – 15. VII. – dostavily se vytrvalé deště. Ještě při počátku žní, které u nás letos započaly 20. VII., bylo deštivo, ale později se vyčásilo a nastala vedra, která vyvrcholila v polovině srpna (14, 15, 18, 21) teplotou 30 – 34°C. Vlivem dostatečné vláhy byla letošní úroda neobvykle pěkná i na našich „horách“. Pšenice v dobré poloze dala i 30 mandel na korci.

Ceny obilí.

Ceny obilí uvádím dle bursovních zpráv ze dne 10. VIII. 1932 a 21. XII. 1932.

Úřední kursovní list pražské plodinové bursy zaznamenává tyto ceny (jež rozumějí se za 1 q včetně daně z obratu, s výjimkou cen v tuzemsku vyrobené mouky, mlýnských výrobků a otrub, transito Praha): pšenice čes., červená 81 – 83 kg 163 – 165, 78 – 80 kg 158 a 162, žlutá 76 – 77 kg 154 – 157, slovenská nová 78 – 79 146 – 148 (Nové Zámky); žito čes. (1931) 69 – 72 kg 120 – 122, nové 112 – 115; oves (1931) 92 – 93, vadný 78 – 81; čočka prostř. 260 – 280, drobnozrná 200 – 240, fazole 150 až 180, vikev letní 125 – 135, zimní 100 – 110, mák modrý (1931) 480 – 510, stříbrošedý 460 – 500, jetel bílý (1932) 500 – 1000, růžák (1932) 275 až 300, brambory rané 31 – 33, pšeničná krupice 275 – 280, pšeničná mouka Ohh 255 – 260, nulka 230 – 235, žitná mouka č. 0/1 200 – 205, 65% 190 – 195, otruby pšeničné 71 – 72, žitné 74 – 75, vejce čes. a morav. (za kopu) 34 – 35.

Plodinová bursa beze změny.

Hlavní zájem na našich plodinových bursách točí se okolo žita, jehož máme velký nadbytek. Zájem ten projevují ovšem jen prodávající, nikoliv kupující. Bylo tomu tak i v úterý na pražské plodinové bursě, která měla ráz už čistě předsváteční; slabou návštěvu a slabé obchody. Za této situace nedošlo ani k cenovým změnám u žita ani u jiných obilnin. Trochu živěji obchodován byl opět oves. Jinakých změn nebylo.

Úřední kursovní list pražské plodinové bursy zaznamenává tyto ceny (za 100 kg, včetně daně z obratu, s výjimkou cen v tuzemsku vyrobené mouky, mlýnských výrobků a otrub, transito Praha): pšenice čes., červená 81 – 83 kg 164 – 167, 70 – 80 kg 153 a 159, žlutá 76 – 77 kg 143 – 146, žito čes. 97 – 103, ječmen výběr 85 – 87, prima 81 – 84, střední 78 – 80, oves 74 – 75, hrách Viktoria 180 – 210, žlutý 120 – 130, zelený drobnozrný 160 – 180, čočka prostř.

280 – 300, drobnozrnná 250 – 260, semeno jetele červ. přír. 550 – 600, bílého 500 -800, růžáku 275 až 300, seno nelisov. kyselé 41 až 45, sladké 52 – 53, sláma (ječná a ovesná) lisovaná 32 – 34, nelisovaná 31 – 33, pšeničná krupice 280 – 285, pšen. mouka Ohh 260 – 265, 0 243 – 248, č. 1 193 – 203, žitná mouka č. 0/1 164 až 169, 65% 156 – 160, otruby pšen. 53 – 54, žitné 53 – 54, vejce (za kopu) 57 – 59.

Chmel.

Česání chmele počalo letos již 16. VIII., neboť v panujících parnech chmel se kazil a proto se hospodáři snažili rychle jej očesati. Jeho ceny uvádějí tržní zprávy ze dne 18. VIII. 1932 a ze dne 24. IX. 1932 takto:

Chmel.

Obchod chmelem se pohybuje v klidných hranicích, docílený obrat v uplynulém týdnu činil asi 100 centů ? 50 kg. Cenový rámec je nezměněný Kč 160,- až 260,- za 50 kg, kromě daně z obratu. Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila dodnes 66.938 žoků v hrubé váze 170.429 centů ? 50 kg žateckého chmele sklizně 1931. Stav vzrůstu chmele zůstává stále nevyrovnaný. Invase mšic se pozvolna dále povážlivě šíří a přibývá jí jak na intenzitě tak i nové polohy, doposud uchráněné, jí propadají. Střík proti této pro české chmelařství nebezpečné pohromě jest v důsledku nerentabilních cen prováděn jen v omezeném rozsahu. Dalším velmi povážlivým zjevem je náhlé letní žloutnutí a padání listů, jež v některých polohách dosáhlo již do 1/2 výše keřů.

Chmel počíná kvésti, osyp květu však není tak bohatý jako loňský rok. Nelze na žádný způsob počítati s plnou letošní sklizní – ba naopak, invase mšic a opadávání listů a jiné nemoci chmele, které se ještě přidruží, mohou způsobiti značné zmenšení výnosu.

Chmel. Situace na žateckém trhu chmelném se od poslední naší zprávy nezměnila. V nákupu se pokračuje při poprávce po všech druzích chmele na cizozemský i tuzemský účet. Při nezměněné pevné tendenci platí se za žatecký chmel 1932 podle jakosti 600 – 850 Kč, za výběr až 900 Kč za 50 kg vedle daně z obratu. Starý chmel 1931 prodává se za 180 – 250 Kč za 50 kg a jeví se i zájem o chmel ročníku 1928. Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila dosud 5365 žoků v hrubé váze 13.716 ctů ? 50 kg žateckého chmele sklizně 1932 a 68.395 žoků o hrubé váze 174.091 ctů žateckého chmele sklizně 1931. – Na Roudnicku byl v uplynulém

týdnu ve výkupu chmele velmi slabý zájem. Došlo jen k ojedinělým výkupm, které při slabších kvalitách provedeny byly za 425 až 500 Kč za 50 kg vedle daně z obratu. Chmele střední a dobré střední docílily ceny 500 až 680 Kč za 50 kg. Pěstitelé zachovávají klid, zboží nepodbízejí a vyčkávají, důvěřující v pozdější zlepšení obchodního ruchu. Veřejná známkovna chmele v Roudnici n. L. ověřila dosud 390 celních centů chmele roudnické provenience sklizně 1932.

Podzim.

Na sv. Bartoloměje – 24. VIII. – byl pěkný den. U nás se říká: „Jaký je den Bartoloměje, takový je podzim.“ A letos opravdu byl podzim teplý a krásný. Až do Dušiček zachovaly se v zahrádkách všechny květy. Ale den Dušiček byl již chladný a hned druhý den počaly mrazíky. Do rána na 7. XII. napadl slabý sněhový poprašek a sníh poletoval ještě dopoledne a odpoledne toho dne.

Zima.

Celý prosinec byl bez větších mrazů. I o vánocích byla jen mírná zima.

Obecní rada.

Při počátku roku došlo k volbě obecní rady. Zvoleni byli:

starostou p. Fr. Novotný

náměstkem p. F. Víšek

I.radním p. Jos. Faix

II.radním p. Fr. Vlasák.

Obecní zastupit.

Zastupitelstvo obce konalo během roku 9 schůzí. V prvé z nich provedena volba pokladníka obce – jímž zvolen p. Jos. Faix a volba komise stavební, osvětové a hospodářské.

Rozpočet.

Rozpočet na r. 1932 vykazoval:

úhrnnou potřebu Kč 15.572.10

úhrnnou úhradu Kč 8.165.60

Nekrytý schodek Kč 7.406.50

hraditi se má přírážkou 250 % k dani Kč. 2.962.60.

Účty.

Obecní účet za r. 1930 vykazoval stejnou položku příjmu i vydání Kč. 49.631.50.

Obecní účet za r. 1931 končil

celkovým příjmem Kč 22.440.35

celkovým vydáním Kč 22.248.70 tudíž přebytkem Kč 191.65

Z obecního majetku odprodáno Janu Skalickému as 102.50 m² pozemku, jež potřeboval ke stavbě chléva při čp. 39, dále Vojt. Kubištovi při čp. 39 pás v šíři as 2.5 m a stejný as 8 m pás Václ.

Biňovcovi při čp. 35. Všem à 4 Kč za 1 metr². Vojt. Kubišta postavil zde domek čp. 55.

Dle usnesení obec. zastupitelstva provedena v tomto roce oprava střechy obec. domku čp. 1. Na obecní stráni založena ovocná školka.

Domovské právo.

Domovské práva v obci přiznáno rodinám Miroslava Branse a V. Roubala, které v obci déle než 10 let bydlí.

Ve schůzi obec. zastupit. dne 9. VII. 1932 schváleno usnesení přifařených obcí, aby co náhrada za část hřbitova, postoupenou na přístavbu školy, bylo dáno patronátu 200 m² pozemku, který se zakoupí „na horách“ od p. V. Béma 1 m² po 6 Kč.

Náměstek starosty.

Ježto náměstek starosty obce p. Fr. Víšek přesídlil do budovy hydroelekt. v Miřejovicích došlo dne 26. XI. 1932 k volbě jeho nástupce. Prvá volba byla roztržštěná. Ve druhé zvolen sedmi z desíti odevzdaných hlasů p. Václ. Sypecký, zedník z čp. 22.

Kulturní činnost.

O velikonočním pondělí čtena (v host. pí Kostomlatské) tato kronika. Při té příležitosti byla uspořádána výstavka reprodukcí děl některých našich význač. malířů. Byla zde Holárkova „Noc“, Jansova „St. Praha“, díla moravských mistrů „Moravě“ a Molíkovo „Moře“.

Den 28. X. oslaven školní slavností s pěkným dětským programem. Večer toho dne sehrálo členstvo S. K. Vepřek v hostinci u Honzajků Roblovu hru „Zvony“, která vznikla v Rusku a měla „budit a zvonit“ – agitovati pro vstup do legií.

V předvečer výročí smrti Mistra Jana Husa zapálena „na horách“ hranice.

Podobná hranice plála na témže místě dne 17. IX. 1932, kdy Těl. jednota „Sokol“ zde vzpomínala 100. výročí narozenin Dr. Mir. Tyrše. Při hranici mluvil opět předseda osvětové komise K. Husník. Hud. sklad. J. Perlík.

Dne 4. prosince 1932 přistěhoval se do obce hudební skladatel a kapelník p. Jan Pehlík. Jeho životopisná data podává připojený článek vyňatý z „Hudebního zpravodaje“ ze dne 25. IV. 1933.

Hudební skladatel a kapelník Jan Pehlík

narodil se 6. října 1875 v Rovni u Jičína. Již v mládí jevil velký sklon k hudbě, leč tehdy mnoho nadaných mladíků nedostalo se na světlo, poněvadž měli ke konservatoři daleko, jako k slunci a nevyšly-li se naštěstí někdo, kdo pomohl, nadání zaniklo. Náš Pehlík měl přece ale štěstěnu za sebou, neboť vrátil se z Ruska do rodné vsi dobrý kapelník a praktik, hudební učitel Jos. Bacovský, který objevil u Pehlíka nadání pro hudbu, vyučil ho na violoncello i cuphonium – a jak to bývalo: dotvrď se na vojně a ukaž pak světu, co umíš.

R. 1890, v 15ti letech, nastoupil jako elev k vojenské hudbě ppl. 34 v Košicích, kde sloužil pod kapelníkem Hrnčířkem, Hugo Sternem, Gust. Šmídem, Al. Neuhadrtem, kterýžto poslednější byl populárním kapelníkem Deutschmeistrů (solo křídlovkář, písničkář a skladatel vídeňských šlágrů i pochodů). To byl jeden z kapelníků, který nebyl závistivcem, měl okolo sebe rád ty, kteří měli o hudbu skutečný zájem, a takového nadšence pro hudbu viděl i Neuhardt v Pehlíkovi, kterému svěřoval i instrumentaci svých skladeb. A tak se Vídní nesl mnohý šlágr, jehož instrumentátorem byl Pehlík, ovšem do tisku se nedostal. V té době náš Pehlík se vzdělával v komposici a instrumentaci soukromě a byl to i jeho kapelník, který mu dával impuls, pobídku a mnohé ponaučení, které dříve či později ve svých skladbách uplatňoval.

V roce 1898 nechal se přeložit k hudbě 91. ppl. v Praze, kde tehdy byl vyhlášený kapelník Felix Dorfner. Té doby hudba 91. ppl. byla nejvyhlášenější z vojenských hudeb pražských, neb měla hudebníky v pravém slova smyslu umělce, kteří nic jiného na světě neznali, než svůj nástroj a sami mezi sebou jeden druhé hleděl

předstihnout. I Pehlík byl mezi nimi a vynikl natolik, že již po krátkém pobytu ustanoven kapelníkem Dorfnerem instrumentátorem všech potřebných věcí a jmenován dirigentem druhé partie. Zde začala skladatelská činnost Pehlíkova rozpouštětí své kořeny a velmi často se stávalo, že tehdejší vojenské hudby 11., 73. a 102. pplk., které toho času měly rovněž sídlo v Praze, hrály Pehlíkovy pochody při pochodování, když i on sám svůj hrával. Bývalo to při různých slavnostech, na kterých pravidelně hrávaly všechny 4 hudby. Byly to zvláště pochody „Bavaria“ nebo „Viribus unitis“.

V té době vydal mu pochod „Gladiatoři“ Mojmír Urbánek a i mazurku „Venuši“. Jiné vydal mu Schroeder v Německu. Celou řadu populárních skladeb jeho nahrál Arnošt Hermann na gramofonové desky. Zajímavé jest, že Pehlík byl tehdy jediný, který měl smlouvu s berlínskou společností na nahrávání jeho skladeb, nikdo nesměl jich dříve hrát, dokud nebyly nahrány. Válka ovšem smlouvu tuto zrušila. Dnes jen málo jeho skladeb slyšíme nahráno, ačkoliv jsou to perly našich kapelníků.

Po vystoupení od hudby 91. ppl. odbyl zkoušky z harmonie v Liegertově hudební škole, to ale jen proto, aby měl nějaké vysvědčení v ruce, ačkoliv jeho skladby již dávno byly opěvovány jak hudebníky, tak i její milovníky.

Roku 1905 nastoupil jako pošt. expedient v Kamenném Šenově, kde založil ze sklářských dělníků orchestr, který dodnes vyhrává slávu svému zakladateli. Hudba ta přestěhovala se do Chlumu u Třeboně se svým továrníkem, kam přeloženo jeho hlavní působiště.

Po několika letech přeložen Pehlík k hlavní poště do Prahy (Historiku, jak se to stalo, přineseme jindy. P. r.), kde hrával s Kono-páskem a Hermanem, tehdy populárními kapelníky pražskými. Pro stálé zaměstnání na poště i hrou, nemohl se věnovati skladbě tolik, kolik měl schopností a dobré vůle a začal hledat klidnější místo, kde by mohl vyvíjet větší skladatelskou činnost. To se mu za čas poštěstilo a tak se stal školníkem na učitelském ústavě v Jičíně, v rodném svém kraji. Tam založil hudbu sokolskou, se kterou dobyl si tolik lásky občanstva i uznání, projevovaného při každé příležitosti i v místních časopisech, že neradi jej ztráceli, když jim oznámil po povoleném pensionování odchod svůj do Vepřku u Kralup n. Vltavou.

Moderní hudba, se kterou se nemohl tento originální lidový skladatel smířit, vyhnala ho do ústraní, kde pěstuje vedle skladby hodnotné hudby – chytání ryb.

Jeho skladba čítá číslo 130, z toho 46 je vydáno tiskem. Nejnověji vydáno „Pochod Jičínské nár. gardy 4“, pochod „Ta jičínská

brána“ a směs „Stará Praha“, nachází se v rukopise, připravena k tisku.

Z neznámějších jeho skladeb, které jsou vesměs dobře známy, jsou pochod Krakonoš, Unikum, Vesničko má, valčík Kinohvězda, Pražské dojmy, směs U nás doma, koncertní mazurka Venuše, valčík Mladost radost, pochod Eldorado, valčík Z českého ráje, serenáda Mojí milé pod okénkem, valčík Z našich hor, polka Zlaté časy, pochod Le courtisan, píseň pro křídlovku Výlev citů, Posádkový pochod, velká fantasmata Fatamorgana, romance Tys má jediná, směs Z různých dob, směs Den slavností národa, pochod Major Collino, který slyšíme v radiu a na koncertních podiích na Slovanském ostrově a po venkově vůbec.

Jan Pehlík jest mistrným instrumentátorem našich pražských skladatelů zvučných jmen a nakladatelství hudebnin Jana Hoffmannová vdova v Praze 1 instrumentuje dechovou hudbu, pro kterýžto obor máme u nás jen málo zkušených praktiků. Není o napsání, ale o snadné zahrání. Instrumentoval i mnohá cvičení sokolská a celá jeho činnost byla více ideální než hmotná, tak jej vychovala láska k hudbě, ke které přilnul již ve svém mládí tak, že mu ani v nynějším jeho odpočinku po 40 leté službě nemůže dáti klidu. A nesmí – scházelo by nám mnohé, co každý nedovede.

(Pozn.: V polovině r. 1935 přesídlil do Staré Boleslavě čp. 808.)

Rok 1933.

Počátek roku.

Mírná zima panující při konci r. 1932 se přenesla i do nového roku. Prvé dny měsíce ledna 1933 byly mlhavé, spíše podzimní než zimní. Teprve v polovině ledna přišly mrazy 10 – 11°C. Ve dnech 19. – 21. ledna drobně sněžilo a sníh zůstal ležeti. Avšak již 4. února se oteplilo, sníh rychle tál a 6. února nastal odchod ledu. Řeka byla rozvodněna, ledy nadřžené nad Prahou se hnuly a celé odpoledne šly plnou šíří rozvodněné řeky. Sníh padal opět ve dnech 22. – 27. února. Potom se vždy ve dne oteplilo a sníh tál, ale v noci (2. a 3. III.) byly mrazy kol 8°C. Sníh zmizel až 7. III., od kteréhož dne byly i noci bez mrazů.

Před prvním jarním dnem se kol 11. hod. dopolední náhle silně ochladilo a sneslo se krátké krupobití, odpoledne téhož dne krátký liják. Den na to, bylo počasí velmi proměnlivé, odpoledne několikrát sněžilo.

Jaro.

Mrazy – 2°C p řišly v nocích od 17. do 20. dubna a zničily květy nechráněných meruněk. Hospodáři se obávali, že pomrzne vzcházející řepa. Říkali: „Zima pozdě začínala, proto teď dodržuje.“

Dne 7. května k 6.té hod. večer přišel po bouřce déšť. Jinak byl květen suchý, vláhy přišly nepatrné, jen rosení.

Vydatně zapršelo až v noci na 15. července.

Žně.

Nejpilnější žně přišly do týdne od 24. do 29. července. Probíhaly za veder 38°C. Ale navečer 29. 7. dostavil se déšť, pršelo i v noci a ještě ráno, při čemž se značně ochladilo. Nejvydatnější letošní déšť přišel v neděli 20. srpna. Pršelo pak i ve dnech následujících, zvláště v noci na 24. srpna.

Chmel.

Česání chmele počalo u nás v týdnu 21. – 26. srpna. V tu dobu zde nabízeno za 50 kg 1.600 – 1.750 Kč. O pohybu cen chmele připojuji několik tržních zpráv.

Dále pevné ceny chmele. Při stále trvající poptávce, došlo v uplynulém týdnu na žateckém trhu chmelném opět k obrátům několika set centů. Kupovány byly všechny druhy chmele, a to většinou opět přímo nebo nepřímo pro americké účely. Ceny v posledním týdnu opět stouply a cenový rámec pohybuje se dnes při změně pevné nálady od Kč 1.060 do 1.275 za 50 kg kromě 1% daně z obratu. Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala do 7. t. m. 39.821 žoků v hrubé váze 101.240 centů po 50 kg žateckého chmele sklizně 1932. – Chmel ročníku 1931, o který jeví se rovněž trvalý zájem, byl obchodován za ceny Kč 250 až 375 za 50 kg. (a)

19. IV. 1933.

Ceny chmele v minulém týdnu dále stouply o 150 až 280 Kč. Při velmi pevné tendenci potrvávala v uplynulém týdnu nezměněná poptávka po žateckém chmeli. Pokud vlastníci zbylých chmelů projeví ochotu k prodeji, bylo placeno za chmel roč. 1932 2250 – 2580 a r. 1931 1000 – 1100 Kč za 50 kg kromě 1% daně z obratu. Ceny za tento týden se zvýšily u chmele 1932 o 150 – 280 Kč, u chmele 1931 o 100 Kč při trvalém zájmu o tento ročník. Kupováno opět na americký účet. Jak se projevovaly Spojené státy severoamerické v odběru našeho chmele, ukazuje statistika vývozu za duben. Z celkového vyvezeného množství 8480 centů odebraly USA 4818 centů, t. j. více než polovinu. Od nového roku expedováno do Ameriky kol 8018 centů chmele roč. 1932 a 1931. Za chmel roč. 1928 placeno podle uchovalosti až 150 Kč za 50 kg. – V Německu trvá

rovněž haussa ve chmeli a ceny r. 1932 dostoupily výše 300 Mk, t. j. 2370 Kč za 50 kg. Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dodnes 41.876 žoků v hrubé váze 108.310 centů po 50 kg, což je 91% z celkové sklizně chmele 1932 na Žatecku. Z roč. 1931 ověřila známkovna od 1. dubna dodnes 524 žoků ve váze 1636 centů.

21. V. 1933

Uklidnění na trhu chmelem. Klidná tendence na žateckém trhu chmelném potrvala i tento týden. Při malých obratech se ceny poněkud oddrobovaly a určité uklidnění v obchodech, které se v poslední době projevilo na všech evropských a amerických trzích, přičítá se dnešnímu, prý již dosatečnému, krytí amerických pivovarů. Přes to se uvažuje, že do příští sklizně jsou ještě plné dva měsíce a při dodávkách do Ameriky přicházejí v úvahu do konce tři měsíce. Samozřejmě cenový pohyb v pozdějších měsících bude posuzován vzhledem k opravdu nepatrným zásobám chmele 1932 a 1931, již podle sklizňových vyhlídek nového chmele. Dnešní efektivní ceny se pohybují u chmele 1932 od Kč 2000.- do 2300.- za 50 kg kromě 1% daně z obratu, při čemž se rozšířil cenový rámec u chmelů střední jakosti. Ročník 1931 je znamenán cenou Kč 850.- až 950.- za 50 kg kromě 1% daně z obratu. Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dodnes 42.423 žoků v hrubé váze 110.184 centů po 50 kg, což je asi 92.6% z celkové sklizně na Žatecku. – V minulém týdnu dostavily se srážky, které chmeli velice prospěly. Chmel však jest stále ještě značně nevyrovnaný. – Také na Roudnicku následkem dešťů chmele ve vzrůstu značně pokročily.

18. VI. 1933

Chmel za 2000 Kč.

Letošní sklizeň chmele menší než spotřeba.

Sklizeň chmele na Žatecku je již v plném proudu a pokračuje dosti rychle. Výsledky hlášené z venkova jsou mnohem nižší než se předpokládalo. Konečný číselný odhad nemožno dnes vysloviti, dokud nebude sklizeň ukončena. Hojné srážky, které se dostavily v minulém týdnu, přišly pozdě a jen u pozdního chmele přispěly k příznivějšímu vyhlávkování. Jakost očesaného chmele jest výtečná, barva krásně zelená, hlávky prostřední velikosti ale s bohatým obsahem lupulinu. Obchod novým chmelem není ještě vyvinut a kupuje se v malých položkách pravděpodobně pro vzorkové účely. Počáteční cena 1.800 Kč byla hned druhý den

překročena a dnes není možno v oblasti dostat chmel pod Kč 2.000 za 50 kg. Pěstitelé chmele vzhledem k malým sklizňovým výsledkům jsou v prodeji zdrženliví a ve svých požadavcích pevní.

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila již 14 žoků ve váze 2934 centů po 50 kg žateckého chmele nové sklizně a 112.308 centů ročníku 1932.

Pokud přicházejí zprávy z ciziny, kde se teprve koncem srpna nebo i později (vyjma Jugoslavií, kde se již češe) budou sklizňové výsledky rovněž nižší než se původně očekávalo.

Podle vyjádření světových chmelařských kruhů letošní sklizeň i ve svém nejpříznivějším výsledku daleko nedosáhne běžné spotřeby chmele. Viditelných zásob chmele z r. 1932 a 1931 skorem není.

Pokles výstavu piva se zastavil v horkých letních měsících a v některých hlavních zemích konsumních (Francie, Anglie) proti loňsku stoupl. Zásoby chmele v pivovarech se proti letům předešlým podstatně zmenšily, v některých klesly až na minimum. Spojené státy jsou od nového roku stále nejlepším odběratelem chmele z Československa a Německa. (Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci.)

27. VIII. 1933.

Ceny obilí.

Ceny obilí uvádím bursovní zprávou z 11. 1. 1933.

Co se zásobami obilí?

Máme z poslední sklizně veliké nadbytky obilí, vyjímajíc pšenici. Zvláště žito je mnoho. Zemědělci se zájmem sledují plodinové bursy. Ale zprávy z těchto burs znějí stále stejně: Nabídka obilí silná, poptávka slabá, ceny oslabeny. Tak tomu bylo i na úterní pražské plod. burse.

Úřední kursovní list pražské plodinové bursy zaznamenává tyto ceny (za 100 kg, včetně daně z obratu, s výjimkou cen v tuzemsku vyrobené mouky, mlýnských výrobků a otrub, transito Praha): pšenice čes. červená 81 – 83 kg 164 – 167, 78 – 80 kg 153 – 159, žlutá 76 – 77 kg 143 – 146, žito čes. 84 – 89, ječmen výběr 85 – 87, prima 81 – 84, střední 78 – 80, oves 71 – 72, hrách Viktoria 180 – 210, žlutý 120 – 130, zelený drobnozrnný 200 – 230, čočka prostřed. 280 – 300, drobnozrnná 250 – 260, semeno jetele červ., přír.

550 – 650, bílého 500 až 800, růžáku 275 – 300, seno nelis. kyselé 44 až 45, sladké 52 – 53, sláma (ječná a ovesná) lisovaná 32 – 34, nelisovaná 31 – 33, pšeničná krupice 280 – 285, pšen. mouka 0hh 260 – 265, 0 240 – 245, č. 1 195 – 200, žitná mouka č. 0/1 150 až 155, 65% 142 – 145, otruby pšen. 53 – 54, žitné 53 – 54, vejce (za kopu) 50 – 52.

Ceny potravin:

A k doplnění přehledu o cenách přikládám situační zprávu z 11. 6. 1933.

Situace na pražském trhu potravin. Na jatečném trhu prodávali se v uplynulém tržním týdnu volí domácího původu za 2.75 až 4.40 Kč za kg živé váhy, domácí býti za 3 až 4.20 Kč, krávy za 2 až 4 a jalovice za 3 až 4.60 Kč. Volí ze Slovenska stáli 2.60 až 5.70, býci 3.25 až 3.90 a jalovice 3.80 až 4.50 Kč. Tento trh byl celkem mdlý. Na trhu dobytka vepřového pohybovala se cena domácích vepřů od 5.50 do 7.50 Kč, vepřů těžkých z Rumunska od 7.30 do 7.40 Kč, rumunských bagounů od 7.10 do 8 a maďarských od 7.90 do 8.25 Kč. Jateční skopci vytvořili cenu 6.20 Kč. Trh byl prostřední. Na velkotruhu masném byla cena skopového 8 až 12 (výjimečně i 12.50 Kč), telecího ze zvířat venku zabitých 6.50 až 8 (výjimečně i 8.50 Kč), z telat v Praze zabitých 7 až 8, případně i 9 Kč a u zboží slabšího 4.50 až 6 Kč. Vepřové ze zvířat venku zabitých u pečenáčů stálo 9.10 až 10.25, a ze zvířat v Praze zabitých 10 až 10.75, z těžkých vepřů 9.75 až 10, bagounů 10 až 10.40 a špeků 11 až 11.40. Hovězí přední z volů prodávalo se za 5 až 9, zadní 6 až 11, z býků za 6.50 až 7, z krav přední 4.50 až 7, zadní 5.50 až 8, z mladého dobytka 6 až 6.50 a maso k výřezu za 4 až 4.50 Kč. Také tento trh byl prostřední. Na detailním trhu masném nebylo cenových změn a rovněž ne u uzenářských výrobků. V důsledku většího odstřelu zlevnila na zvěřinovém trhu cena srnčího u plece o 2 Kč na 12 až 14, u hrudi, o 1 až 2 Kč na 6 až 8 a u kýty o 2 Kč na 20 Kč. Na trhu drůbeže platilo se za kg husy na pečení 13 až 15 a sádelné 15 až 18 Kč. Husí sádlo stálo 13 až 22, drůbky o 1 zlevnily na 10 až 11 a játra na 4 až 5 Kč. Trh ryb zůstal beze změny a rovněž trh vajec, kdežto na trhu másla zlevnilo pouze odstředěné o 1 Kč na 17 až 18 Kč. Nové brambory zůstaly cenově beze změny a staré z trhu již úplně vymizely. Na trhu zeleniny projevuje se stoupající tendence u staré zeleniny a klesající u zeleniny nové, což jest v celku přirozené a odpovídá době. Také celer podražil o 1 až 2 Kč na 4 Kč a cibule domácí vyrovnala se v ceně s italskou na 1.20 až 2 Kč. Česnek podražil o 1.50 na 4.50. Hrachové lusky poklesly o 2 Kč na 6 a 8, chřest o 1 až 3 Kč na 4 až 11 Kč. Rajská jablíčka o 1 Kč na 9 až 11

a kedlubny o 1.50 až 2.50 na 1.50 až 3.50 za otýpku. Také salátové okurky zlevnily o 50 h na 2 až 4 Kč za kus a hlávkový salát o 20 h na hlávce (40 až 60), petržel podražila o 50 h na 2.50 až 3 při otýpce a por o 1 Kč. Nové zelí vytvořilo cenu 3 až 4.50 za kg. Na trhu hub vymizely májovky a u hříbků ustálila cena 28 Kč. Na trhu ovoce podražila jablka o 1 až 2 Kč na 10 až 16 a zlevnily o 2 Kč jahody na 14 až 25. Jako novinka objevily se italské merunky za 16 až 20 a první třešně znojemské za 18 až 19 Kč.

Brambory.

Brambory se urodily velmi nestejně. Ač na některých polích byla úroda téměř normální, většinou přece byla slabší, ba slabá.

Polní myši.

V suchém letošním roce dobře se dařilo polním myším. Rozmnožily se tak, že i úředně bylo nařízeno jejich hubení. Ve zdejší obci zvolen způsob otravování plynem. Výsledky hubení však nebyly zcela uspokojivé.

Podzim.

Podzim 1933 byl velmi suchý. Proto podzimní setí bylo značně zdrženo, též dobývání řepy pokud bylo možno se odkládalo. Podzimní osev teprve 26. 10. se dočkal prvé, drobné vláhy.

Následujícího dne již ukončena dodávka řepy na zdejší váhu.

Nový sníh přišel 27. 11. a udržel se. Na 2. 12. byl již mráz 10°C, 9. 12. pak 16°C a 15. 12. letos nejv. větší mráz 21°C.

Zemřelí.

Na náš hřbitov uložena v r. 1933 pouze 1 zdejší občanka, totiž Marie Kubrychtová z čp. 33, svobodná švadlena. Za to přihodily se 2 velmi tragické případy, které rovněž končily smrtí.

V sobotu 28. ledna 1933 v časných hodinách ranních chtěl si Václav Pancíř, tesař (v tu dobu bez zaměstnání), ženatý, otec 2 školou povinných dětí, bydlící v nájmu v čp. 18., tajně odnésti kus klády (stožáru) ze chmelnice u váhy, patřící p. Jos. Faixovi. Přecházeje ústí Červ. potoka po ledě, uklouzl, padl hlavou na suk v odnášeném dřevě a prorazil si lebku. Byl dopraven do nemocnice v Roudnici n/L, kdež druhého dne zemřel. Byl stár 41 roků.

Druhý případ stal se ve mlýně čp. 19. v pondělí dne 20. března 1933. Jeho obětí se stal 12ti letý žák zdejší školy Jaroslav Pokorný. „Národní politka“ ze dne 22. 7. 1933 líčí případ takto:

Neštěstí ve mlýně.
(Krajský soud trestní v Praze.)

Vdova Antonie Satranová a její 23letý syn Vojtěch Satran jsou majiteli mlýna a statku ve Vepřeku u Velvar. Na dvoře tohoto statku, který s mlýnem tvoří jediný celek, událo se 20. března t. r. neštěstí, které mělo za následek sttrašlivou smrt 12letého hochy Jaroslava Pokorného. Na dvoře statku je pohonné zařízení, které v podobě předlohového hřídele prochází zdí mlýna na dvůr statku. Hřídél tento je uvnitř mlýna pevně spojen s hlavní mlýnskou transmisí a je proto stále v pohybu, dokud je v činnosti mlýn. Na konci, vyčnívajícím z mlýnské zdi do dvora, jsou připevněny dvě řemenice: menší blíže u zdi, větší poněkud dále od ní. Tohoto zařízení se používá k pohonu různých hospodářských strojů na statku, zejména k pohonu řezačky, při čemž je v době chodu řezačka spojena s pohonným zařízením hnacím řemenem, nataženým mezi malou řemenicí pohonného hřídele a pohonným kolem řezačky. Není-li řezačky používáno, je řemen s koleček shozen a visí volně na hřídeli pohonného kola řezačky a na hřídeli hnacího zařízení, který se, když je mlýn v chodu, neustále otáčí na prázdno.

Hoch Jaroslav Pokorný, který si denně hrál na dvoře s jinými hochy, přiblížil se 20. března k nekrytému pohonnému zařízení a nahodil hnací řemen, těše se, jak bude pracovat i řezačka. Při tom vsunul levou ruku do „kličky“ řemene tak nešťastně, že byl přitážen k pohonnému hřídeli a otáčen kolem tohoto hřídele tak dlouho, až mu byla vytržena levá ruka, která zůstala v „kličce“, kdežto tělo, na mnoha místech těžce zraněné, bylo odhozeno asi dva metry daleko do prostory mezi řezačkou a mlýnskou zdí. Ubohý hoch za strašných bolestí druhého dne zemřel.

Při vyšetřování tohoto případu bylo zjištěno, že celé hnací zařízení nebylo po několik roků opatřeno žádným ochranným zařízením, při čemž vrata, vedoucí ze dvora na silnici, jsou stále otevřena, takže k tomuto pohonnému zařízení má přístup každý, i osoby cizí, a hrály si tam i děti deputátníků, mezi nimi i nešťastný Pokorný, syn kočího ze mlýna. Na tento nedostatek ochranných opatření upozornil už v roce 1931 při revisi zástupce živnostenského inspektorátu, a to přímo paní Satranovou, která při úřední prohlídce závodu byla přítomna. Jí bylo také sděleno, že majitelé mlýna musí toto ochranné zařízení postavit.

Poněvadž se tak nestalo, podalo státní zastupitelství na oba majitele mlýna, matku i syna žalobu pro přečin proti bezpečnosti života. Oba prohlásili, že všichni domácí lidé byli varováni před tím, aby se nezdržovali v blízkosti pohonného zařízení a zejména aby manipulovali s řemenicí. měli prý tedy tito domácí lidé náležitě poučit i členy svých rodin, zejména děti. Obhájce obžalovaných namí-

tal, že by jeho klienti mohli býti nejvýše stíháni pouze pro přešupek živnostenský.

Soud uznal vinnou pouze Antonii Satranovou a vyměřil jí trest tuhého vězení v trvání dvou měsíců. Trest je podmíněčný s dvouletou zkušební lhůtou, během které má odsouzená nahradit rodičům zesnulého hochu škodu, jeho smrti způsobenou. Vojtěcha Satrana soud osvobodil, a sice proto, že při živnostensko-policejní revisi ve statku přítomen nebyl a tudíž mu příkaz úřadu k pořízení ochranného opatření nemusil býti znám.

Utržená ruka chlapcova byla pohřbena v malé rakvičce na zdejší hřbitově, tělo na hřbitově v Roudnici n/L.

Nezaměstnanost.

V tomto roce (1933) stále a ve všech odvětvích se jevil nedostatek práce. Stíhal i některé naše občany, kteří teprve pozdě na jaře práci našli a brzy na podzim opět ji ztratili. Kromě toho byla všude snaha snižovati mzdy. Také státním a veřejným zaměstnancům bylo služné sníženo. Přirozený následek byl, že i obchody a živnosti šly chabě a nedocílily dřívějších obrátů.

Obecní zastupitelstvo konalo během r. 1933 sedm schůzí.

Obecní účty.

Obecní účty za r. 1932 vykazovaly

celkový příjem 26.722.15 Kč

celkové vydání 26.649.65 Kč,

tudíž přebytek 72.50 Kč.

Obecní rozpočet.

Rozpočet na r. 1934 uvádí

řádnou potřebu 16.558.- Kč

úhradu 8.918.- Kč.

Schodek 7.640.- Kč

bude kryt přirážkou 250 %.

Rozpočet škol. obce.

V rozpočtu školní obce na r. 1934 činila potřeba 15.610.90 Kč, z čehož na obec zdejší připadalo hraditi 2.459.80 Kč.

Domovské právo.

Do svazku obce byli přijati:

Josef Beránek (čp. 3) s nezl. příslušníky rod.

Frant. Šáša (čp. 31) s nezl. příslušníky rod.

Anna Minksová (čp. 51), bez dětí.

„Půjčka práce.“

Na státem vypsanou „Půjčku práce“ bylo upsáno obcí 1.000 Kč z běžného jmění.

Elektrizace obce.

Koncem roku valně pokročilo jednání o elektrisaci obce. Navázán styk se „Svazem středočeských elektráren“, který obci učinil tento návrh: Svaz postaví sekunderní síť svým nákladem. Obec přispěje 16.000 Kč, včetně členské podíly. Majitelé domů dle hodnoty svého majetku a daňového základu přispějí celkem asi prům. 21.000 Kč. Domovní přípojky si provedou zájemci svým nákladem. Svaz vyslal pak k žádosti obce svého inženýra, který návrh občanstvu vysvětlil. Jednání úspěšně skončilo v roce následujícím.

Vepřečtí z Vepřku ve Velvarech a Dušníkách.

Ve 44. výroční zprávě Městské spořitelny ve Velvarech za r. 1934 otisknut článek Josefa Čermáka, vrch. soud. rady v.v.: „Kostel sv. Jiří ve Velvarech.“ Z něj vkládám do této knihy ty části a obrazy, které se týkají rodu Vepřeckých z Vepřku.

Za účelem přehlednosti a lepší orientace je v popise domovních znamení kostela sv. Jiří uvedena i výzdoba hlavic pilastrů v pořadí jak pilastry následují za sebou od hlavního oltáře směrem ke kruchtě. Pro úplnost uvádějí se i pilastry, na kterých nějaké domovní znamení vymalováno není.

Pilastry na jižní stěně chrámové lodě:

1) Na hlavici pilastru ženská hlava (obr. č. 10). V kartuši erb Vepřeckých. Písmena BWZW nad kartuší značí Bartoloměj Vepřecký z Vepřberku. Barvy erbu nejsou dobře znatelný. Štít je jednou vodorovně dělen, hořejší jeho polovice je pravděpodobně černá a dolejší asi červená. Ve štítě stojí na třech zelených pahrbcích lev k pravé straně obrácený, který drží v pravé přední pazouře dva červené šípy a v levé přední pazouře zelený bobkový věnec.

Lev je v horní polovici štítu žlutý a v dolní bílý. Nad štítem je otevřená helma s točenicí, ze které vyniká podobný lev jako ve štítě.

Rodina Vepřeckých pocházela z Vepřku, kdež měla svobodný statek. Proto archivní památky velvarské uvádějí některé členy té rodiny příjmením Dvořák a to ještě v první polovici XVII. století a Vepřečtí se někdy sami tak nazývají. V manuálu úřadu purkmistrovského je k roku 1612 zápis, že Jan Hofman jinak Dvořák Vepřecký poslal k velvarskému právu dva zemské škůdce.

Prvním z té rodiny byl ve Velvarech Jan Vepřecký, který byl v letech 1565 – 1579 rychtářem a půjčováním peněz nabyt dost značného jmění. Synem jeho byl Šimon, který byl usedlým ve Vepřku a s manželkou Dorotou měl dceru Annu a syny Jana a Bartoloměje. Jan měl statek v Dušníkách a roku 1627 půjčil velvarské obci 1.500 kop miš. Zemřel před rokem 1635, zůstali po něm dva synové Jiří Jan a Martin. Oba měli jen dcery. Jiří Jan odkázal roku 1670 kostelu sv. Jiří ve Velvarech 20 kop míš., který odkaz byly povinny splniti jeho dědičky, dcery Dorota Králová a Anna Pajedlová.

Šimonova dcera Anna vdala se roku 1579 do Velvar. Svědky její svatební smlouvy byli Jiří Pechar, Jan Bilinský, Adam Dvořák z Vraného a Matěj Dvořák z Buděhostic. Nejmladší z dětí Šimona Bartoloměj byl roku 1591 přijat ve Velvarech za měšťana a oženil se s Kateřinou, dcerou primatora Václava Beránka. Kol roku 1600 obdržel se svým bratrem Janem od palatina P. Jiřího Pontana z Breitenberka, probošta kapituly sv. Vítské erb a titul „z Vepřberku“. Jako zádušní úředník vedl dozor nad stavbou kostela sv. Jiří a proto byl jeho znak vymalován na prvním pilastru jižní stěny. Byl prvním cechmistrem řezníků a po dlouhá léta zasedal v městské radě. Byl ve Velvarech nejbohatším a velice rozšafným mužem. Za války 30tileté vykonal městu mnoho platných služeb, vysílán byl k vlivným osobnostem a sháněl pro město zápůjčky. Roku 1624 pro náboženství odešel do ciziny, ale z touhy po Velvarech se opět vrátil. Již roku 1629 rozdělil svůj majetek mezi ženu a děti, ale zemřel teprve asi r. 1649. Měl syny Václava a Bartoloměje a dcery Reginu, Kateřinu a Dorotu.

Syn Václav studoval na pražské universitě, byl povýšen r. 1618 za bakaláře a zasedal ještě roku 1631 ve sboru obecních starších ve Velvarech. Jako výborný hudebník stal se ředitelem kůru při chrámu sv. Mikuláše v Praze III. a brzo na to rektorem školy v Poděbradech, kdež se roku 1632 podruhé oženil s Annou Marií, dcerou sokoláře a poštmistra Matesa Tejsa z Loo. V Poděbradech požíval velké vážnosti a byl po dlouhá léta primatorem. Dne 17. pro-

since 1641 byl erb a titul Václavu Vepřeckému a jeho bratrancům Jiřímu Janu Vepřeckému, majiteli statku v Dušníkách a Martinu Vepřeckému, majiteli statku ve Vepřku od palatina a probošta pražského P. Šimona Brosila Horštejnského z Horštejna následkem ztráty původního erbovního listu obnoven a při tom rodinný znak poněkud pozměněn.

Václav Vepřecký měl z prvního manželství dva syny Václava Jizberta a Karla Bartoloměje. Oba se narodili ve Velvarech. Prvnější usadil se v Poděbradech. Karel Bartoloměj byl zprvu městským písařem v Poděbradech, ale jen nedlouho a vrátil se do Velvar. Mladší syn Bartoloměje staršího Vepřeckého Bartoloměj sloužil za války jakko rejthar ve švédské armádě, po válce vrátil se do Velvar, r. 1670 odkázal záduší sv. Jiří 10 zl. rýnských. Zemřel r. 1674. Za třicetileté války rozprchlo se kdysi tak značné jmění rodinné a již synové Václava Vepřeckého žili v chudobných poměrech. Z velvarské větve zasluhuje zmínky Karel Josef V. (narozen 12./3. 1671, zemřel 20./7. 1741), zprvu servus a pak radní písař, který spořádal městský archiv a roku 1710 sestavil přehledný seznam starých městských kněh. Václavem Vepřeckým, řezníkem dne 1. července 1830 ve Velvarech zemřelým uhasla v mužském pokolení velvarská větev rodiny. V Poděbradech byl toho roku posledním Jan Vepřecký, vyučený truhlář, který se v roce 1866 ve válce vyznamenal, byl raněn a povýšen na setníka. Zemřel jako invalida v Poděbradech. Erb rodiny je též vyobrazen na rytině z r. 1645, uchované v jedné matrice farního úřadu na Vepřku. (Obr. č. 14)

Poznámka kronikáře:

Popis štítu v tomto článku se poněkud liší od popisu Ferd. Velce, který je uveden na 8. str. této knihy.

Rok 1934.

Počasí při počát. roku.

Leden začal se zcela mírným počasím. V celém měsíci bylo sněhu poměrně málo. Také velkých mrazů nebylo. V únoru se poněkud stupňovaly a 4. II. bylo -13°C . Po sněhových dnech v druhé polovině měsíce se dostavilo tání a voda ve Vltavě stoupala. Odchod ledů nebyl téměř pozorován. Rozvlhlé, drobné ledy šly jen po několik hodin v noci na 3. III. 1934.

Jaro.

Ozimy seté za velikého podzimního sucha v těchto dnech teprve vzcházely. Dne 12. III. se vrátili špačkové a téhož dne počí-

naly jarní práce v polích. 5. dubna celý den drobně sněžilo, 9. dubna k 7. hod. večerní přišla bouře s velmi intenzivními blesky. Dešťových srážek bylo několik. Avšak od 26. IV. nepršelo až do 27. VI. Již v květnu si hospodáři stýskali: „Co duben dal, květen vzal.“

Léto.

V červnu panovalo veliké sucho. Obilí „hořelo“ úpalem, kol železniční trati hořívало opravdu, zapáleno jiskrou z lokomotivy. Také stav bramborů a řepy i chmele byl špatný.

Ceny.

Ceny chmele vlivem sucha vystoupily před 27. 5. 1934 až na 2.100 Kč za 50 kg. Avšak po tomto dešti cena ta klesla v jediném týdnu o 500.- Kč.

Podobně bylo i se selaty, která se před 27. VI. dala koupiti za 5 až 10 Kč, po dnech deště však ihned stála 60 Kč a cena ještě stoupala.

Žně. Chmel.

Žňové práce počaly již v prvních dnech červencových, neboť obilí předčasně zráló a usychalo.

Všichni hospodáři zavodňovali chmelnice.

Jediný červencový déšť přišel 13. VII. 1934. Žně probíhaly za trvalých veder kol 30°C ve stínu, kon čily před sv. Annou. V tu dobu začali někteří hospodáři česati chmel. Jiní ještě dále zavodňovali a „probírali“ chmel vyzrálejší.

Před sklizní nabízeno za chmel (50 kg) – 2.100 Kč, 27. 7. 1934 již jen 1.400 Kč.

Pro sucho nebylo druhých pícnin ani trávy. Proto mnoho dobytka bylo vyprodáváno za ceny velmi pokleslé.

Selátka prodávána koncem července 1934 opět jen po 15 – 17 Kč kus.

Úroda.

Úroda obilná byla velmi nestejná. Nejlepším se ukázalo obilí nejranější. Nejhuře se urodil ječmen. I v polích velmi dobrých a připravených místy hospodář nesklidil ani tolik, kolik vysil. (Tak ku př. p. V. Satran z čp. 19 sklidil s 5. korců jen 6 pytlů zadního obilí).

Ceny obilí.

K přehledu o cenách obilí připojuji jednu zajímavou zprávu bursovní.

Ceny obilí před 7 týdny – a dnes.

Únor se chýlí ke konci. V této době zemědělci už téměř žádného obilí nemají a proto při nynějším stoupaní cen obilních vycházejí naprázdno. V družstvech a Kooperativě leží tisíce vagonů levně

nakoupeného obilí. Aby vynikl rozdíl v cenách obilí, uvádíme záznamy pražské plodinové bursy:

	3. ledna 1934	20. února 1934
pšenice červ.	140 – 145	152 – 155
žito	98 – 100	107 – 109
ječmen výběr	90 – 94	101 – 105
oves	65 – 67	78 – 80
mouka 0hh	240 – 250	255 – 265

Minulého týdne ceny obilí značně stouply a v úterý tohoto týdne se ceny z týdne minulého uhájily. Před 7 týdny mohli zemědělci ještě něco prodávat, dnes, kdy ceny jsou vysoko, nemají už co prodávat.

Úřední kursovní list pražské plodinové bursy zaznamenává tyto ceny (za 100 kg, včetně daně z obratu, s výjimkou cen v tuzemsku vyrobené mouky, mlýnských výrobků a otrub, transito Praha): pšenice čes. červená 82 – 84 kg 152 – 155, 80 – 81 kg 148 – 151, žlutá 77 – 79 kg 145 – 147, žito čes. 107 – 109, ječmen výběr 101 – 105, prima 97 – 100, střední 92 – 96, oves 78 – 80, hrách Viktoria 220 – 245, žlutý 140 – 160, zelený drobnozrnný 170 – 190, čočka prostřed. 270 – 300, drobnozrnná 220 – 240, semeno jetele červ. přír. 950 – 1150, bílého 300 – 650, růžáku 375 – 425, seno nelisov. kyselé 45 – 46, sladké 52 – 53, sláma (ječná a ovesná) lisovaná 27 – 29, nelisovaná 26 – 28, pšeničná krupice 275 – 280, pšen. mouka 0hh 255 – 265, 0 230 – 240, č. 1 190 – 195, žitná mouka č. 0/l. 170 – 175, 65proc. 160 – 165, otruby pšen. 73 – 75, živné 72 – 74, vejce (za kopu) 26 – 26.

Obilní monopol.

Po žních přešel celý další obilní obchod v ruce Čsl. obilní společnosti. Vládním nařízením ze dne 13. 7. 1934 byl vyhlášen obilní monopol. Tímto opatřením měl být upraven obchod obilím, moukou, mlýnskými výrobky a některými krmivy, měl být zajištěn odbyt a usměrněny ceny.

Zrození obilního monopolu bylo provázeno jistou nedůvěrou a obavami i těch, kterým měl přinést prospěch.

Vyhláškou v úředním listě stanovila vláda výkupní ceny obilí domácího původu v hospodářském roce 1934/35. Parita Praha stanovena u pšenice 164 Kč, žita 125 Kč, ovsa 112 Kč, ječmene sladovnického parita Praha, Brno a Olomouc 125 Kč, parita Bratislava 120 Kč. Tyto ceny, které předpokládají určitou hektolitrovou váhu a rozumějí se bez pytlů za zboží naložené do vagonu nebo lodi, se

zvýší každého kalendářního měsíce u pšenice o 1.80 Kč, žito o 1.50 Kč, ovesa 1.20 Kč a ječmene o 1.50 Kč, a to počínajíc 1. zářím do 1. června 1935, u ječmene jen do 1. března 1935. Prodejní ceny monopolního obilí stanoveny při paritě Praha a určité hl. váze takto: pšenice 172 Kč, žito 132 Kč, oves 119 Kč. Cena ječmene bude stanovena později. Rovněž tyto ceny se zvyšují každého kalendářního měsíce o příplatek stejné výše jako při výkupu obilí. Ceny nad nebo pod stanovenou hl. váhu budou vyšší, resp. nižší.

Zemřelí.

V roce 1934 uloženy na zdejší hřbitov naše občanky:

a) pí Anna Honzajková, vdova po majiteli hostince čp. 45, zemřelá ve věku 39 r.

b) pí Ros. Konášová, manželka domkáře z čp. 33.

Dne 9. února 1934 zemřel p. Vojtěch Zdrubecký, definit. učitel zdejší školy. Pohřeb tohoto mladého, zdravého a všestranně činného muže byl působivý a na místní poměry okázalý. Zachovávám zde jeho obrázek mezi členy učit. sboru zdejší školy a některé nekrology.

1. Marie Konová, liter. učitelka
2. Anna Milfaitová, uč. dom. nauk
3. Anna Fišerová, liter. učitelka
4. Rudolf Vokurka, výpom. učitel
5. Karel Husník, říd. učitel
6. Anna Suttnerová, def. učitelka
7. Vojtěch Zdrubecký, def. učitel

Za kol. Vojtěchem Zdrubeckým.

Dne 9. února t. r. rozšířila se po našem kralupském okrese zpráva, že nás nenadále navždy opustil milý kolega Vojtěch Zdrubecký, učitel obecné školy ve Vepřku. Od nepatrné oděrky dostal otravu

krve a v rozkvětu života – bylo mu 35 let – při plném vědomí v roudnické nemocnici skonal. Zesnulý působil od r. 1932 ve svém rodišti na škole, do níž sám jako žák chodil. Upravil si svůj rodný domek, do něhož se chtěl přestěhovat. Neúprosná smrt mu toho nedopřála. – Zemřelý narodil se 18. prosince 1808, vystudoval soukromý učitelský ústav ve Svatém Janě a působil nejprve na okrese roudnickém ve Mšeném a po roční válečné vojenské službě v Rohatcích, Straškově, Libkovicích, Loucké, Kostomlatech a Ledčicích. Svědomitě konal svou školní povinnost, takže získal si všude plné důvěry rodičů sobě svěřených žáků. Byl obětavým, příčinnivým člověkem, pořádal přednášky, působil v mnohých místních spolcích zvláště v Sokole a hasičském sboru. Kolegům svým v povolání byl vždy milým druhem, u občanstva pak svým laskavým a přátelským chováním získal si všeobecné úcty. Zanechal zde vdovu se dvěma malými dětmi. Na poslední cestě dne 12. února doprovodilo jej mnoho kolegů s okr. šk. insp. L. Kohoutem, školní dítky, těl. jednota Sokol, hasičský sbor, selská jízda a nepřehledné zástupy občanů z jeho působiště i okolí. Na přání zesnulého zazpíval pěvecký kroužek Sokola z Kralup za řízení kol. V. Červenky Foersterovy sbory „Z osudu rukou“ a „Polní cestou“ a u hrobu „Kde domov můj?“. Před školou průvod stanul a se zemřelým rozloučil se za učitelstvo a okr. školní výbor předseda „Budče“ kol. J. Hnitka. Na hřbitově pak promluvili kol. R. Kušička z Ledčic, za sbor učitelský ve Vepřku kol. K. Husník, za sokolskou župu Podřipskou župní vzdělavatel kol. Zelinka a za II. okrsek župy Podřipské kol. E. Nápravník. – Ty veliké zástupy občanů a ten nářek Tvých žáků je svědectvím, že s nežil, milý kolego, marně a že po Tobě zůstane čestná paměť. Spi klidně v rodné hroudě!

O. r.

„Český učitel“ roč. XXXVII. čís. 27. ze dne 8. března 1934.

Psal J. Žlábek, učitel v Kralupech III.

Za učitelem Voj. Zdrubeckým.

Odešel nečekaně, téměř náhle, v plném rozvití sil, v nejkrásnějším věku 35 let. A měl ještě pro koho a proč žít! Život mu mohl ještě mnoho dát, on mohl ještě tolik a tolik vykonat! Osud mu to odepřel, ač on sám dával, co měl nejlepšího: úsměv, dobré slovo, upřímnost, lásku – celé své srdce, celou svou duši. A dával všem a všude. Matce lásku nejvděčnější, rodině lásku a dobrotu nejlepšího otce, škole a dětem jemu svěřeným svoje šlechtivé snahy, svoje vědění, zkušenosti, svědomitost, horlivost, trpělivost a laskavost, Sokolu všechnen zápal víry v ideály Tyršovy, všechny tužby přiblížití sebe,

pozdvihnouti jiné k jich výšinám, druhům a družkám v povolání upřímné a srdečné přátelství, kampeličce všechny své volné chvíle. Kdo sledoval jeho život a jeho práci, musil na ni pohlížeti s uznáním i úctou. A sledovali, znali jej mnozí! Svědčila o tom ta veliká účast na jeho pohřbu dne 12. t. m., pohřbu, jakého dávno neviděl malý tichý hřbitůvek ve Vepřku. Jen jeden a půl roku působil učitel Voj. Zdrubecký na okrese kralupském a přece přišel p. okr. šk. insp. L. Kohout, přišla jistě polovina učitelstva tohoto okresu, aby jej doprovodila na cestě poslední; alespoň 40 kolegů pělo mu „Z osudu rukou vzal jsi svůj los“. Přišli též kolegové z okresu roudnického, zvláště z míst, kde dříve působil. Přišel zástupce Sokolské župy Podřípské a II. okrsku této župy. V kroji provázeli jej Sokolové celého tohoto okrsku, místní jednoty, Sbor dobrovolných hasičů, selská jízda. Lásku sil, lásku proto sklízel! Jen málo očí zůstalo nezaosených slzami při jeho pohřbu. Šest řečníků mluvilo nad jeho rakví a snad každý z nich vyvolal vzdechy a vzlyky přítomných. Vždyť všichni říkali stejně: „Měli jsme tě rádi! Budeš nám chybět, budeme vzpomínat!“ Dnes již spí v půdě rodného Podřípska, v půdě rodné vsi. Škola, v níž posledně působil, dívá se na jeho hrob. Buď mu ta milovaná, rodná půda lehkou!

„Řip“ čís. 8. ze dne 23. února 1934.
Psal říd. učitel K. Husník.

Tragický skon milého a pracovitého učitele v Nové Vsi u Velvar.

V pondělí 12. t. m. doprovodilo žactvo a občanstvo ze širokého okolí ve Vepřku a učitelstvo z okresu kralupského milého učitele, souseda a kolegu, p. Vojtěcha Zdrubeckého, jenž byl ve svých 35 letech prozřetelností boží odvolán. Zanechal tu líchu, na níž tak rád a svědomitě pracoval. Po malém a nepatrném zranění dostal otravu krve, již po krátkém boji v tak mladém věku podlehl, zanechav tu mladou a milovanou ženu se dvěma malými dětmi. Vojtěch Zdrubecký po vykonaných studiích působil na několika školách okresu roudnického. Toužil dostat se domů na školu vepřeckou, což se mu vyplnilo před rokem. Ve své domovině dal se do lidovýchovné práce s plnou vervou. Pracoval v Sokole (káňata svá nepovede již na letošní veřejné cvičení), pracoval v Kampeličce, kde byl svědomitým pokladníkem, pracoval ve škole, v níž byl učitelem plným laskavosti, trpělivosti a vytrvalosti, nedbaje na stinné stránky učitelského povolání, hledaje vždy jen krásno u učitelské práce. Byl svými dětmi přímo zbožňován a jako otec milován. Jeho úsměv již zdaleka vítal každého, kdo k němu o pomoc a radu přicházel. V čele pohřebního průvodu kráčelo žactvo vepřecké školy, Sokolstvo, hasičstvo, Sel-

ská jízda a řady učitelstva okresu kralupského. Za rakví kráčely ne-sčetné řady občanstva. Průvod stanul na okamžik před opravenou vilou, do níž se hodlal na jaře nastěhovati, pak zastavil se před školou na Vepřku, kdež se za učitelstvo s ním rozloučili předseda „Budče velvarské“ p. Josef Hnitka, řídící učitel z Kralup. Nad otevře-ným hrobem rozloučil se se zesnulým p. děkan vepřecký, po něm řídící učitel vepřecký p. K. Husník, za Sokolstvo učitel p. E. Náprav-ník. Za proslovů nezůstalo žádné oko nezaroseno z lítosti nad ztrá-tou tak výborného učitele a hodného a milého souseda. Pane učiteli Vojtěchu Zdrubecký, budiž Ti země lehkou! My Tě tady budeme dlouho postrádati, ale nezapomeneme nikdy na Tebe!

Všdr.

„Naše stráž“ čís. 7. ze 16. února 1934.
Psal V. Šenfelldr, odbor. učitel v Kralupech n/Vl.

Nový p. okres. hejtman.

V měsíci květnu nastoupil na našem okrese nový pan okres. hejtman. Jeden z týdeníků pro Podřipsko přinesl o této změně ná-sledující zprávu:

Odchod okresního hejtmána rady Dra K. Podhajského.

Ve schůzi konané dne 13. května rozloučil se okresní výbor s před-stavitelem okresního úřadu, který vstupuje do nového působiště v Lounech. Členové okr. výboru Prokop F. Masner, Novák z Olovnice a Jindřich Krčma z Velvar poděkovali mu ve svých projevech za upřímnou práci, kterou pro okres vykonal a vyzvedli jeho přímou, nestrannou a svědomitou, s jakou po dobu, co u nás byl, si vždy počínal. – Okres ztrácí vzorného úředníka, jenž s opravdovou dbalostí staral se o zájmy našeho okresu a přejeme lounskému okresu, že ho získává. Přejeme ale také jemu srdečně dobré zdraví a sílu do další činnosti a uchováme si na něho nejlepší vzpomínku. – Nástupcem jeho stává se Dr Čeněk Bočánek z Dol. Kralovic, přednosta tamnějšího okr. úřadu.

Krádeže.

V tomto roce staly se v obci 2 smělejší pokusy krádeže. Dne 28. 7. 1934 v dopol. hodinách vnikl neznámý pachatel do domku p. V. Kubrychta (čp. 49). Přeházev věci ve světnici, odnesl nalezené 3 Kč a nějaké jídlo. V noci na 1. 8. 1934 byl učiněn pokus odnésti husy z domku p. V. Řeháka (čp. 11). Ale soused z domu čp. 53 p. Mir. Branse zloděje vyrušil, takže z 9ti hus odnesli pouze 4. Požár.

V neděli dne 19. srpna 1934 v 1/2 11. hod. noční vypukl oheň v domku p. Boh. Kubrychta čp. 42 a zničil střechu domku. Majitel ani žádné z dětí nebyli doma. K požáru přijel sbor dobrov. hasičů z N. Vsi.

Sport. Klub.

Místní „Sportovní klub“ získal (nájmem) v tomto roce nové hřiště v katastru obce Ouholic. Zprávu o jeho otvírání přejímám z časopisu „Řip“ č. 32 z 10. 8. 1934.

SK Vepřek otevíral 5. t. m. nové hřiště.

Této slavnosti propůjčila protektorát zastupitelstva obcí Vepřku a Ouholic. Když průvod, v němž zastoupen byl Sbor dobr. hasičů ze St. Ouholic, sportovci a velmi početné obecenstvo, dospěl na hřiště, uvítal jej starosta obce Ouholic p. V. Urban, štkpt. v . v. V závěru své řeči provolal zdar naší svobodné republice a jejímu představiteli T. G. Masarykovi a vyzval ku vzdání holdu státní vlajce, která vztyčena za zvuků národní hymny. Pak sehrány dva předzápasy: Staří páni SK Spomyšl – Staří páni SK Vepřek 1:2 a SK Spomyšl 1b – SK Vepřek 1b 2:0. Po krátké přestávce nastupuje k hlavnímu zápasu proti 1a mužstvu domácího klubu host jistě na venkově vzácný – Viktoria Žižkov II. profi. Hosty pozdravil starosta obce Vepřku p. F. Novotný. Za Viktorii Žižkov poděkoval sekretář a mužstva si vyměnily vlajky. V tomto utkání předvedena živá, pěkná hra bez tvrdosti, která dokazovala, že i football může být sportem ušlechtilým. Jistě mu z přítomných získala dosti nových přátel. Prohra 3:1 je pro SK Vepřek úspěchem. Necht' kráčí k dalším úspěchům!

Děšť.

Dne 28. srpna přišel konečně toužený déšť. Deštivé byly i ostatní dny v srpnu a 1. září pršelo celý den. Pak nastalo opět krásné počasí s teplotou 24 – 29°C. Vše se zmladilo, brambory znovu kvetly. Růže kvetly t. roku třikráte. Pícniny, které hospodáři po žních hojně sili, dobře se urodily. Pěstitelům dobytka se tím částečně ulevilo.

Úroda hub.

Hub narostlo veliké množství. Na trhu v Kralupech n/Vlt. stály 19. září 3 kg nejlepších hřibů 10 Kč. V následujících dnech i naší obcí projížděla nákladní auta plně naložená hřiby, jichž 1 kg nabízen za 2 až 2.50 Kč.

Obecní zastupitel.

Obecní zastupitelstvo konalo během r. 1934 celkem 8 schůzí.

Do svazku obce přijat p. Fr. Vlasák (z čp. 36) s rodinou, dříve příslušný do Nepolis, okr. Nov. Bydžov.

Z majetku obce odprodána p. V. Beránkovi část stráně (do 100 metrů 2) po 10 Kč. Domek zde vystavěný označen čp. 57.

Zalesňování.

Státní lesní správa dodala obci 1000 modřínů (za náhradu 14.50 Kč), které v rámci stát. stravovací akce vysázeny na stráni ve Svini. K dalšímu zalesnění této stráně objednáno nových 1000 modřínů. K silnici za mlýnem vysazeno 15 jabloní.

Všechny obecní pozemky - pro úpravu nájemného – nově pronajaty.

Oprava márnice.

Nutnou opravu márnice na zdejším hřbitově prováděl p. Jos. Pokorný, zed. mistr z Podhořan. Práce zednické, oprava střechy, nová kamna a j. vyžádaly celkem nákladu 2.478.50 Kč, z čehož naší obci připadlo uhraditi 330.30 Kč.

Obec. zastupitelstvo se 25. VIII. 1934 usneslo na prodloužení dávky z piva na dalších 6 roků.

Obecní účet a rozpočet.

Obecní účty za r. 1933 končily celkovým příjmem 25.069.50 Kč a celkovým vydáním 24.889.60 Kč tudíž přebytkem 179.90 Kč.

Obecní rozpočet na r. 1935 vykazuje:

celkovou potřebu 17.454.- Kč

celkovou úhradu 9.842.- Kč.

Schodek 7.612.- Kč usneseno hraditi přírážkou 250 % ke všem pře-depsaným daním, vyjma daň činžovní.

Míst. škol. rada.

Po konečném zamítnutí protestu proti volbě 1 člena míst. škol. rady, konána dne 10. 11. 1934 ustavující schůze nové míst. šk. rady, ve které zvolen předsedou K. Husník, říd. učitel, místopředsedou Fr. Novotný, starosta obce.

V následující schůzi zvolila si tato korporace pokladníkem p. Jos. Haince, zástupce obce Ouholic.

Rozpočet šk. obce na r. 1935 počítá s potřebou 13.766.15 Kč, z nichž obec naše má uhraditi 2.151.45 Kč.

Polévková akce.

Na popud míst. školní rady předsevzata polévková akce. Té dostalo se podpory přiškolených obcí i četných jednotlivců. Tím umožněno, že všem dětem, které zůstávaly ve škole přes poledne, podávána v zimním období polévka.

Viděl 1./IV. 1936
Jaroslav Francz,
kontrolor okres. úř.

Rok 1935

Začátek roku

započal deštivě. Pršelo již o Nový rok. Ve dnech 3. a 4. ledna sněžilo. Mrazy se dostavily teprve po Třech králich. Ledování počalo 12. ledna, kdy led byl as 8 cm silný. Sníh sešel 22. a 23. ledna.

Na neděli 3. února k ránu se přihnula sněhová vichřice, při níž hřmělo a blýskalo se. Ještě pak celá neděle byla dnem opravdu kritickým.

Ranné setí.

Dne 26. února přiletěli první špačkové, den na to počal p. Safran síti pšenici, v čemž 2. III. jej následoval p. Faix.

Jarní mrazy.

Hned na to opět přituhlo a ve dnech 5. – 8. března mrazy dosahovaly – 16 až 19°C. Špačkové již 4. III. zmizeli a objevili se opět právě za týden. Jeden krajinský list věnoval letošním březnovým mrazům tento článek:

Nastavovaná zima.

Příchod jara je letos zdržován opožděnými, ale vytrvalými mrazy. Po teplém únoru přišel nečekaně mráz – ne jeden či tři, ale celá serie vytrvalých mrazů, které mohou míti velmi nemilé následky na vývin květů ovocných stromů. Slyšeli jsme z úst ovocnických odborníků, že březnové mrazy způsobily strašnou pohromu na jarním ovoci – a sotva již se věc spraví. Obleva a trvale teplé počasí v únoru způsobily, že stromy nasadily na květy, míza se rozproudila a tuhé, vytrvalé mrazy v březnu vykonaly zkázu. I když snad mrazy nebudou míti škodlivých následků na tvrdé ovoce, měkké ovoce peckovité utrpělo již dnes velice. Této pohromy jest velmi litovati – náš obvod není v ovocnictví dosud soběstačný a velkým nákladem a úsilivnou prací založené sady měly přinésti nápravu – žel, že příroda nemilosrdně ničí očekávané výsledky a odměnu za práci a vynaložený náklad.

Počátek jara.

Na první jarní den sázeny brambory a přiletěl konipas. Koncem března zavládla opět chladna. V pátek 29. III. 1935 přihnala se od severu prudká bouře, která nesla těžké sněhové mramy. Hřmělo,

blýskalo se a při tom se hustě sypal sníh. Vichřice hodně poškodila střechy domů v naší i sousedních obcích. U nás snad nejvíce poškozena střecha školy. V miřejovické továrně na umělé tuky uhodil blesk do závodního komínu.

Duben počal vskutku „aprilově“. Tak 4. IV. ráno sněžilo, 8. IV. byla bouře s blesky a v noci na 10. IV. déšť. Týž den přiletěly vlaš-tovky, následujícího dne krutihlav a 21. IV. slavík. V tomto měsíci zaslechl jsem pranostiku: „Je-li duben deštivý, úroda nás navštíví“. Květen.

První den květnový byl chladný, větrný a poletoval sníh. V noci pak se dostavil mráz – 4°C, který zastihl třešně v plné běli a květ téměř nadobro zničil. Později převládlo opět sucho.

Červen.

Letnice – 9. a 10. VI. – přinesly vedra 30°C ve stínu. V úterý po nich as o 1/2 5. hod. odpo. spustil se u nás prudký déšť s krupobitím. Na řepných polích zůstala voda dlouho státi, kroupy nejvíce ublížily chmeli.

Žně, úroda.

Žně, vedry hodně uspišžené, rychle probíhaly a téměř v 10. dnech byly skončeny. Úrodu možno označiti jen za prostřední, úrodu bramborů za dosti slabou.

Ceny potravin.

Ceny potravin se řídily pražskými trhy, z nichž připojuji situační zprávy

a) ze dne 13. I. 1935

b) ze dne 20. X. 1935

Situace na pražském trhu potravin.

Na pražském jatečném trhu byli v uplynulém tržním týdnu prodáváni voli domácího původu 1 kg za 2 až 4.60 Kč, domácí býti za 2.70 až 5.25, krávy za 1.40 až 5.50 a jalovice za 2.90 až 5.25. Ze slovenského dobytka byli na trhu voli za 3 až 5.40 a býci za 3.15 až 4.50 Kč. Menší množství krav ze Slovenska vytvořilo jednotnou cenu 4.20 Kč a jalovic 4.25 Kč. Trh byl prostřední. Na jatečném trhu dobytka vepřového tvořila se cena domácích pečenáčů od 3.75 do 5.30 Kč a slovenských od 4.40 do 5.40 Kč. Bagouni jihoslovanští byli za 5 až 5.50 Kč a maďarští za 5.80 až 6.30 Kč. Trh byl mdlý. Na velkotruhu masném tvořila se cena skopců od 6 do 9, případně i 9.50 Kč, telata venku bitá byla 1 kg za 5 až 6.50 i 7 Kč a telata doma bitá za 5.50, 7, 7.50, případně až 8 Kč. Vepři domácí venku bití stáli 6.75 až 7.50, bagouni 7.50 až 8.25, špeky 8.50 až 9, selata 7 až 8 a jehňata, jichž se určitá partie předčasně na trhu objevila a která pocházejí ze Slovenska, prodávala se za 9 až 9.50 Kč. Volské maso

přední podražilo o 50 hal. až 1.50 Kč na 6 až 10.50 Kč a zadní o 50 až 1 Kč na 6.50 až 7.20 Kč. Maso z krav v horších druzích podražilo přední o 1 Kč na 4 až 7 Kč a zadní o 50 hal. na 4.50 až 8 Kč. Maso z mladého dobytka udrželo cenu 5 až 5.50 a maso k výřezu průměrně o 50 hal. podražilo na 2 až 2.50 Kč. Trh byl prostřední. Na drobném trhu masném objevila se jako novinka slovenská jehňata v ceně 16 Kč za přední a 18 Kč zadní maso. Jinak zůstaly ceny beze změny a rovněž i u uzenářského zboží. Na trhu zvěřinářském a rybím se rovněž nic nezměnilo, na trhu drůbežném však podražila kachna až o 5 Kč na kuse na 35 až 50 Kč a husa osekaná o 1 Kč na 16 až 17 Kč. Husy sádelné zachovaly cenu 14 Kč za kg z minulého týdne. Husí sádlo syrové podražilo o 1 Kč na 14 až 20 Kč. Kuřata a poulardi podražili o 1 Kč na 20 až 22 Kč za kg. Na trhu másla došlo k všeobecnému zlevnění o 2 Kč, což možno vysvětliti větší nabídkou než poptávkou, která se z důvodů úsporných omezuje. Čajové máslo se prodávalo za 19 až 20 Kč, odstředěné za 16 až 17 a venkovské za 15 až 16 Kč. Příklad mrazivého počasí měl vliv na cenu vajec, která podražila v drobném o 5 hal., česká na 65 až 70 a slovenská na 60 až 65 hal. Na velkotrh zeleninový bylo dopraveno 391 povozů, t. j. o 21 méně nežli minule. Podražil karfiol o 50 hal. na 2.50 až 4 a zelí o 20 hal. na 1 až 1.20 Kč. Na trhu ovocném nebylo změn.

(MP.)

Situace na pražském trhu potravin.

Na pražském jatečném trhu byli v uplynulém tržním týdnu prodáváni volí domácího původu 1 kg za 3 až 5.70 Kč, domácí býci za 3.65 až 5.60 Kč, krávy za 2.30 až 5.80 a jalovice za 3.50 až 5.95 Kč. Z dobytka slovenského byli na trhu volí za 5.90 až 7.30 Kč a jalovice za 5.50 až 6.50 Kč. Na jatečném trhu dobytka vepřového se tvořila cena domácích pečenáčů od 8 do 8.50 Kč a slovenských od 7.25 až 8.70 Kč. Těžší vepři rumunští byli za 6.80 až 8.30 Kč a polští za 6.60 až 8 Kč. Bagouni jihoslovanští stáli 7.20 až 8.30 Kč, rumunští 7 až 7.80 Kč a maďarští 7.45 až 7.75 Kč. Na ústředním velkotruhu masném se pohybovala cena skopců od 5 do 9 Kč. Telata domácí venku bitá byla za 7 až 8.50 Kč, slabší zboží toho druhu za 6.50 až 6.75 Kč a telata domácí v Praze bitá za 7.50 až 9 Kč. Vepři domácí venku bití se platili od 10.75 do 11.30 Kč, menší část slabšího zboží stála 10.25 až 10.50 Kč, bagouni 9.20 až 9.60 Kč a špeky 10.20 až 10.50 Kč. Volské maso přední bylo za 7.50 až 9.50 Kč, zadní za 9.50 až 11.50 Kč, z býků v celku za 7.60 až 8 a na teplo za 8.25 až 8.75 Kč, z krav přední za 7 až 8.50 Kč a zadní za 7.50 až 9.50 Kč, z mladého dobytka do 1 roku stáří za 7 až 7.50 Kč a maso k výřezu

za 4.50 až 5.50 Kč. Všechny uvedené trhy byly prostřední. Na drobném trhu masném, uzenářském, zvěřinářském a rybím nebylo cenových změn. Na trhu drůbežném zlevnily husy o 1 Kč na kg na 11 až 12 Kč a osekané na 16 Kč, kuřata zlevnila rovněž o 1 Kč na kg na 20 Kč. Na trhu másla nebylo cenových změn, u vajec však nastalo zdražení o 5 h na kuse, a to u českých na 65 až 75 hal. a u slovenských na 60 až 65 hal. V prodeji na kopy podražila obojí vejce o 1 Kč, česká na 38 až 40 Kč a slovenská na 36 až 38 Kč. Na velkotrh zeleninový bylo dopraveno v uplynulém týdnu tržním 1174 povozů, t. j. o 10 méně nežli v týdnu minulém. Zlevnily brambory obyčejné o 10 h na 80 až 90 h za kg a rovněž i modročky na 1.30 až 1.40 Kč jinak zlevnila kapusta o 50 hal. na 1.80 až 2 Kč a zelí o 1 Kč na 1 až 1.40 Kč, podražily však salátové okurky o 50 h na 60 h až 2 Kč a špenát na 1.50 až 2 Kč. Hříbky zlevnily o 2 Kč na 8 až 10 Kč. Na trhu ovocném podaržily cizí švestky o 1 Kč na 3 až 4 Kč. (MP.)

Pohyb cen chmele ukazují zprávy:

Další zvýšení cen chmele.

V uplynulém týdnu panovala na žateckém trhu chmelném velmi čilá poptávka po žateckém chmeli poslední sklizně. Při zvlášť veliké zdržlivosti pěstitelů chmele v prodeji docházelo ojedinele k prodejům, takže docilované obraty byly nepatrné. Proti minulému týdnu ceny se dále zvýšily o 100 až 150 Kč za 50 kg. Cenový rámeček je velmi úzký a dnešní ceny při velmi pevné tendenci a velikém zájmu pohybují se podle jakosti od Kč 2100.- až 2250.- za 50 kg kromě daně z obratu. – Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala do dnešního dne 36.814 žoků v hrubé váze 88.583 centů za 50 kg žateckého chmele sklizně 1934.
15. ledna 1935.

Trh chmele na Roudnicku.

Svou včerejší zprávu o trhu chmele na Žatecku a Úštěcku doplňujeme zprávou z Roudnicka. V uplynulém týdnu byl tu ve výkupu chmele čilý ruch. Ceny se pohybovaly mezi 1200 až 1350 Kč za 50 kg. Z první ruky je již vyprodána asi 6000 až 7000 celních centů. Výkupu zúčastnily se velkopivovary tuzemské i zahraniční. Nejvyšší docílená cena zaznamenána byla 1520 Kč za 50 kg. V druhé polovině týdne poptávka z důvodů manipulačních poněkud ochabla.
26. září 1935.

Chmel.

V prvním březnovém týdnu byly na žateckém trhu chmelném skoro více obchodovány starší ročníky žateckého chmele než chmele sklizně 1934. Zájem projevoval se ponejvíce o střední chmele, ač prima schmele pro export byly též obchodovány. Ceny proti záznamům z předcházejícího týdne poněkud polevily a při nezměněné pevné tendenci pohybují se dnes u chmele 1934 od Kč 2300.- do 2400.- za 50 kg kromě daně z obratu, u chmele 1933 od 1600 Kč do 1700 Kč a ročníku 1932 1000 Kč až 1100 Kč. Zásoby chmele jsou nepatrné a podle odhadu obchodu nečiní již více než 2500 centů po 50 kg. Roudnické a úštěcké byly znamenány na trhu za 1950 až 2050 za 50 kg. – Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dodnes 40.260 žoků v hrubé váze 96.000 centů, což je as 92% z celkové sklizně chmele na Žatecku v roce 1934.

Za leden 1935 bylo vyvezeno z ČSR jen 6389 centů, kdežto loni v tutéž dobu vyvezlo se 11.857 centů po 50 kg. Úbytek je vysvětlován dřívějšími nákupy ciziny, neboť od počátku sezony vyvezly se již do cizích států více než dvě třetiny celkové naší loňské sklizně.

13. března 1935.

Dne 18. 7. 1935 byly na pražské plodinové bursy tyto ceny:

Úterní plodinová bursa minula bez větších obchodů, zato hlavní zájem obrácen byl k otázce, jaké ceny obilí budou obilním monopolem stanoveny. V úředním kursovním listě Pražské plodinové bursy zaznamenány jsou nyní za obilí jen úředně stanovené ceny prodejní (nikoliv výkupní) parita Praha. Jsou to tyto ceny: pšenice tvrdá červ. (82 kg) 193, (74 kg) 181, pšenice měkká žlutá (82 kg) 190, (74 kg) 173, žito o hektolitrové váze 72 kg 148, 67 kg 145, ječmen výběr 153.50, střední (67 kg) 143.50, oves 53 kg 133, 40 kg 127, kukuřice cinquantina 144, ve volném obchodě usanční 129 – 130, otruby pšen. 86 – 88, žitné 84 – 86,, pokrutiny řepk. 38% 120.50, vyloužené řepné řízky sušené 84, hrách Viktoria 280 – 305, žlutý 195 – 215, zelený velkozrný 270 – 290, drobnozrný 215 – 235, čočka prostř. 350 – 400, drobnozrná 320 – 350, bob koňský 140 – 150, peluška 185 – 195, vikev letní 180 – 190, řepice 225 – 275, hořčice 325 – 375, mák modrý 375 až 415, stříbrošedý 540 – 590, lněné semeno 180 až 200, seno (1934) nelisované kys. 56 – 57, sladké 63 – 64, sláma žitná otýpková nelisovaná (cepy mlázená) 50 – 52, ječná a ovesná nelis. 41 – 43, pšeničná mouka 0hh 280 –

290, 0 255 – 265, č. 1 240 – 250, žitná mouka č. 0/1 212 – 217, 70% 203 – 208, len měkký oflakovaný I. tř. 1090, osnovní 910, prostřední 750, útkový 570, prostřední 125, útkový 80, koudelný 60, máslo čajové mlékárenské v balení po 1/8 a 1/4 kg 17.50 až 18.50, k vaření (odstředivkové, selské) 13 až 14, vejce čerstvá čes. a morav. 28.50 – 29.50 (za kopu); jetelová a travná semena, jakož i brambory znamenány na burse nebyly.

Ceny obilnin z nové sklizně byly dnem 24. VII. 1935 úředně stanoveny takto:

Výkupní a prodejní ceny monopolního obilí vyhlášeny.

Dnešní "Úřední list" přináší vyhlášku, kterou se stanoví výkupní a prodejní ceny pšenice, žita, ječmene a ovsa v hospodářském roce 1935/36 takto:

Základní výkupní ceny

pšenice, žita, ječmene a ovsa za 100 kg pro nakládací stanici Praha jsou:

- a) u pšenice sklovité (tvrdá) o hl váze 79 kg 164 Kč,
- b) u žita o hl váze 70 kg 125 Kč,
- c) u ječmene sladovnického o hl váze nikoliv pod 68 kg 125 Kč,
- d) u ovsa o hl váze 50 kg 112 Kč.

Tyto ceny se rozumějí s daní z obratu za zboží bez pytlů, naložené do vagonu v Praze a zvyšují se o měsíční příplatky, které vstupují v platnost prvního dne příslušného kalendářního měsíce a platí pro ten neb onen měsíc za 100 kg;

- a) u pšenice v měsících září až prosinec 1935 1 Kč, leden až duben 1936 2 Kč, květen a červen 1936 3 Kč,
- b) u žita v měsících září až prosinec 1935 1 Kč, leden 1936 1 Kč, únor až květen 1936 2.50 Kč,
- c) u ječmene v měsících: září až prosinec 1935 a leden až březen 1936 1.50 Kč,
- d) u ovsa v měsících: září a říjnu 1935 0.50 Kč, listopadu a prosinci 1935 1 Kč, lednu až červnu 1936 1.50 Kč.

Čsl. obilní společnost vyhlásí podle těchto cen výkupní ceny pro ostatní nakládací stanice a pro různé jakosti obilí.

Prodejní ceny

vykoupené pšenice, žita, ječmene a ovsa za 100 kg a pro nakládací stanici Praha jsou:

- a) u pšenice a ječmene sladovnického o 9 Kč,
- b) u žita, ječmene jiného než sladovnického a u ovsa o 8 Kč vyšší než stanovené výkupní ceny.

Výkupní a prodejní ceny a výkupní a prodejní podmínky pro kukuřici a příplatky k cenám budou stanoveny a vyhlášeny později.

Obecní zastupitelstvo konalo v r. 1935 celkem 6 schůzí.
Domovské právo.

Domovské právo na základě vydrženého 10tiletého pobytu přiznalo (9. III) Richardu Možnému, řezníku, dříve do Křivenic příslušnému a (28. 9.) Ladislavu Májovi, dělníku stát. drah, dříve příslušníku města Budyně n/Ohří.

Obecní účty.

Obecní účty za r. 1934 schválené ve schůzi dne 27. IV. vykazovaly:

celkový příjem 60.322.65 Kč,

celkové vydání 58.547.20 Kč,

tudíž přebytek 1.775.45 Kč.

V účtech chudinského fondu za týž rok činil příjem 552.20 Kč, vydání nebylo.

Obecní rozpočet.

Rozpočet obecní na r. 1936 přijatý ve schůzi 15. 12. 1935 uvádí

celkovou potřebu 15.294.- Kč,

celkovou úhradu 7.537.- Kč.

Schodek 7.757.- Kč

uhradí 250 % přírážky ke všem daním, vyjma daň činžovní.

Dávka ze psů.

Zavedená dávka ze psů (po 10 Kč), která vynáší as 550 Kč ročně, je pro rovnováhu obecního hospodaření stále potřebná, proto se obec. zastup. 15. 6. 1935 usneslo vybírat ji ještě v dalších 6ti letech, t. j. od 1. 1. 1936 do 31. 12. 1941.

Dávka z úř. výkonů.

Nově – usnesením obec. zastup. ze dne 28. 9. 1935 – se zavádí dávka z úředních výkonů, která je takto odstupňována:

1. Za vyhotovení vysvědčení (vyjma vysvědčení chudoby nebo nemajetnosti), potvrzení, osvědčení a pod. i jejich duplikátů 5 Kč

2. Za povolení nahlížeti, po případě opatřiti si spisy ze spisů, listin, plánů 5 Kč

3. Za vyhotovení opisů listin za každou i jen započatou stranu 5 Kč

4. Za písemné informace, vyjímajíc infor. ve věcech obec. dávek a poplatků 5 Kč

5. Za povolení dobrovol. dražeb 5 Kč

6. Za doručení vyřízení obec. úřadu obec. poslem 1 Kč

7. Za komisionelní řízení 20 Kč

8. Za rovnání mezi stranami spor vedoucími 10 Kč.

Rybolov v Č. potoku.

Velkostatek Veltrusy hájil si rybolov též v Červeném potoku až k železnič. mostu. Naše obec mu toto právo upírala, ježto nemohlo býti udrženo. Okres. úřad učinil nejprve pokus o dohodu, když však této nebylo docíleno, odkázal obě strany na pořad práva civilního. S tímto rozhodnutím však obec nesouhlasila a podala proti němu své odvolání.

Vysazení ov. stromů.

U silnice za mlýnem vysazeno na jaře 25 jabloní u fir. J. Košák po 6 Kč.

Odvod.

K vojenskému odvodu dne 15. května t.r. šlo ze zdejší obce 6 branců, kterým z obec. pokladny povolen příspěvek po 10 Kč.

Z kultur. činnosti.

Z kulturní činnosti v obci uvádím: Obecní knihovna i letos dobře plnila své poslání. Kroužek ochotníků – který později se mínil ustaviti jako dramatický spolek „Havlíček“ – sehrál 27. I. 1935 hru ze života „Hřích lesníka Křikavy“.

Masopust. zábavy.

Masopustních zábav bylo letos v okolí méně. Zatím co spolky s ohledem na nezaměstnanost a finanční tíseň se zříkaly svých obvyklých „Věnečků“ a „Plesů“, uspořádala „Mladá garda zedníků“ v sobotu dne 26. I. 1935 – „I. zednický maškarní ples“ v hostinci čp. 45, který byl četně navštíven a dobře se vydařil.

Dětské divadlo.

V neděli 10. III. 1935 sehrály děti I. tř. zdejší školy v host. J. Satrana v N. Vsi pohádkovou hru Jarosl. Průchy: „Čarovný proutek“. Ovoc. kurs.

Neděli následující (17. III.) uspořádala odbočka „Ovoc. jednoty“ ve Velvarech ve zdejší škole bezplatný ovocnický kurs. Přednášeli p. J. Malec, říd. uč. v. v., p. Rud. Pokorný, mlynář a starosta města Velvar, p. Em. Nápravník, učitel ze Sazené. Okres. zahradník p. F. Chabera z Velvar prakticky ukázal řez a sázení stromku. Prakticky provedeno i míchání skalice modré a postřik stromů. Tato praktická část kursu konána v zahradě p. Voj. Satrana „v Lindově“. Účast zájemců byla opravdu velmi četná.

Husova hranice.

V předvečer výročí mučnické smrti M. J. Husa vzplála na našich horách hranice. Proslov a pořad při této vzpomínce obstaral „Sokol“ a sbor dobrovol. hasičů.

S. K. Vepřek.

Pozemek, na němž měl SK Vepřek hřiště byl prodán, a klub nemohl získati náhrady. Proto se objevily snahy o převedení klubu do Nové Vsi. Ty však ztroskotaly. Výkonnost klubu však byla hodně pokleslá.

Krádež.

V noci na 9. května 1935 neznámí pachatelé ulomili zámek u kurníku ve statku Pokorných čp. 10 a ukradli zde 17 slepic a 2 kohouty.

Volby.

Dne 19. května konány volby do poslanecké sněmovny a senátu, dne 26. května do zastupitelstev okresu a země.

V naší obci bylo k těmto volbám oprávněno:

Sbor	Mužů	Žen	Úhrnem
Sněmovna	68	75	143
Senát	60	63	123
Okres	62	67	129
Země	63	68	131

Voleb se účastnilo:

Sbor	Mužů	Žen	Úhrnem
Sněmovna	65	67	132
Senát	56	57	113
Okres	58	61	119
Země	60	62	122

Výsledek voleb.

Kandidátky stran při nich získaly tento počet hlasů:

Strana	Sněm	Senát	Okres	Země
Republikánská	34	32	33	38
Social.-demokrat.	21	14	13	12
Národ. social.	8	8	13	13
Komunistická	15	14	18	19
Lidová	9	9	7	8
Fašistická	-	-	1	-
Národ. sjednocení	34	26	22	22

Některé kandidátky jsou i pro místní poměry zajímavé, neboť jsou v nich jména kandidátů z nejbližšího okolí. Proto je uchovávám:

1

Kandidátní listina
Republikánské strany
zemědělského a maloroľnického lidu,
zakladatel Antonín Švehla.

(Domoviny domkářů a maloroľníků, Slovenské Rolnické jednoty, Sdružení ruských zemědělců, Čsl. domova majitelů domů a domků, Odborové jednoty republikánských zaměstnanců a Odborového sdružení, Ústředního sdružení úředníků, učitelů a zřízenců).

Poslanecká sněmovna.

1. Jan Malypetr, roľník a předseda vlády, Praha.
2. Čeněk Torn, roľník, Podlešín, okr. Slaný.
3. JUDr. František Král, advokát a statkář, Praha II., Štěpánská č. 61.
4. Antonie Chvojová, choť roľníka, Jeneč, okr. Unhošť.
5. Václav Kocourek, roľník a předseda ZSRD, Vojničky, okr. Libochovice.
6. Jan Příbyl, zemědělský dělník, Martinice, okr. Nové Strašecí.
7. Vladimír Hora, statkář, Vchynice, okr. Lovosice.
8. Karel Reček, roľník, Senomaty, okr. Rakovník.
9. Antonín Hora, majitel domu, Ujezd pod Kladnem čp. 102, okr. Kladno.
10. Antonín Novák, nájemce statku, Olovnice, okr. Velvary.
11. Bedřich Beer, maloroľník, Mnichův Týnec, okr. Louny.
12. Karel Dvořák, kovář, Lotouš, okr. Slaný.
13. Josef Voráček, nájemce mlýna, Podlusky, okr. Roudnice.
14. Jaroslav Kasal, horník, Břežánky, okr. Bílina.
15. Antonín Haisman, majitel selského nedílu, Stekník, okr. Žatec.
16. Vojtěch Seman, hostinský, Pnětluky, okr. Louny.
17. Václav Rybář, maloroľník, Libkovice v Krušných Horách, okr. Duchcov.

2

Kandidátní listina
Československé

sociálně-demokratické strany dělnické.

Poslanecká sněmovna.

1. Jaroslav Hladký, odborný učitel, Kladno čp. 949.
2. František Němec, ústřední tajemník Unie železničních zaměst., Praha – Liboc čp. 179.
3. Karel Viktora, redaktor a předseda Svazu sklář. dělníků, Teplice – Šanov čp. 29.
4. Anna Schwabová, profesorka gymnasia, Slaný čp. 1032.
5. Václav Majer, tajemník a předseda družstva Zemprodukt, Louny čp. 1451.
6. František Kavalír, kovodělník, Rakovník čp. 426.
7. Antonín Kubát, legionář, hostinský, Roudnice n. L. čp. 18.
8. Václav Ploc, dělník, Kamenný Most čp. 96.
9. Věra Lisková, učitelka, Kladno čp. 1636.
10. Josef Souček, tajemník horníků, Most čp. 750.
11. Karel Prokš, zedník, Třebenice čp. 317.
12. Františka Holousová, v domácnosti, Duchcov čp. 381.
13. Antonín Hilmera, cestář a starosta, Tuchlovice čp. 235.
14. Jan Dvořák, legionář, úředník, Kladno čp. 340.
15. František Malý, horník, Nový Jáchymov čp. 47.
16. Bohumila Urbanová, dělnice, Hnidousy čp. 436.
17. JUDr. Lev Winter, advokát, Praha II., Jungmannova 26.

3

Kandidátní listina

Československé strany národně-socialistické

(předseda Václav Klofáč)

(na Podkarpatské Rusi Ruské národní jednoty: Karpatoruská strana národně-socialistická, Ruské národní sjednocení a Karpatoruská trudová strana malozemědělců a bezzemků)

Poslanecká sněmovna.

1. Alois Hatina, úředník, Praha – Vinohrady.
2. Josef Lanc, horník, Most.
3. MUDr. Karel Kácl, lékař, Kročehlavy.
4. Anna Dragounová, ředitelka škol, Bílina.
5. Jaroslav Maroušek, obchodník, Budyně n. Ohří.
6. Emanuel Nechutný, vrchní insp. stát. drah, Slaný.
7. František Kroupa, sklář, Střelná.
8. František Henzl, maloročník, Slavětín n. O.
9. Václav Hamous, želez. zaměst., legionář, Louny.
10. Marie Ernestová, v domácnosti, Rakovník.
11. Josef Štrop, maloročník, starosta, Chržín.
12. Václav Redlich, horník, Duchcov.

13. Zdeňka Reinhartová, učitelka v. v., Roudnice n. L.
14. Josef Krumphanzl, horník, legionář, starosta, Lány.

4

Kandidátní listina
Komunistické strany Československa
(sekce Komunistické Internacionály)
Poslanecká sněmovna.
Kandidatenliste
der Kommunistischen Partei
der Tschechoslowakei
(Sektion der Kommunistischen Internationale)
Das Abgeordnetenhaus.

1. Jan Šverma, redaktor, Praha, Vršovice, Příční ul. čp. 11.
2. Florian Schenk, Arbeiter, Komotau, Weinberggasse Nr. 25.
3. Václav Nosák, tajemník Prům. svazu horníků, Velká Dobrá u Kladna čp. 82.
4. Kurt Babel, Eisenbahner, Heinspach Nr. 165.
5. Josef Čmuchař, terrazažský dělník, Vodochody čp. 98.
6. Bedřich Procházka, horník, Motyčín čp. 192.
7. Anna Vieth, Hausgehilfin, Brux, Gabelsbergerstrasse Nr. 1258.
8. Josef Časta, pekařský dělník, Duchcov čp. 434.
9. Karl Gorl, Glasarbeiter, Wistritz bei Teplitz Nr. 21.
10. František Zvonař, hutník, Rozdělov u Kladna, Havlíčkova ul. čp. 153.
11. Adam Rydvan, horník, Dřínov u Chomutova čp. 120.
12. Antonín Vyšata, zedník, Černčice u Loun čp. 249.
13. Hans Schutter, Schneider, Litschkau bei Saaz, Nr. 5.
14. Antonie Sobinská, v domácnosti, Pchery čp. 210.
15. Hermann Lohn, Bergarbeiter, Oberleutensdorf Nr. 5.
16. Josef Šurm, zámečník, Kralupy III, čp. 164.
17. Franz Sklenička, Bergerarbeiter Pensionist, Bilin Nr. 4.

5

Kandidátní listina
Československé strany lidové.
Poslanecká sněmovna

1. Antonín Tošner, redaktor Venkovana, člen městské rady, Benešov u Prahy – 150.
2. Msgre Václav Kotrch, probošt, Roudnice n. Lab. – 174.
3. František Víšek, vrch. adjunkt ČSD., Dubí u Kladna – 342.
4. František Čermák, zámečník a starosta obce, Hostivice u Prahy 263.

5. Václav Beránek, statkář, Tmář u Zlonic, okres Slaný.
6. Marie Tesárková, odborná učitelka, Peruc č. 225, okres Louny.
7. Karel Jirásek, dělník, Lubná u Rakovníka č. 40.
8. Ing. Stanislav Zahradka, úředník stát. drah, Louny, Husova č. 1071.
9. Jan Zelenka, vrch. berní tajemník v. v., Slaný č. 597.
10. František Dlouhý, truhlář, Duchcov, č. 775.
11. Josef Nešněra, drogista, Třebenice u Lovosic.
12. Karel Brůna, soudní kancel. revident, Teplice Šanov č. 8.
13. Václav Kunert, rolník, Poplzí u Libochovic č. 3.
14. František Holuška, horník, Vrapice u Kladna.
15. Antonín Záleský, skladník, Souš u Mostu, Důl Julius.
16. Bohumil Hodek, obchodník, Beřovice u Zlonic č. 42.
17. Antonín Fišer, želez. zaměst., Žatec č. 1329.

10

Kandidátní listina
Československé živnostensko-obchodnické strany
středostavovské.

Poslanecká sněmovna.

1. Emanuel Kejmar, obchodník, Hospozín čp. 121.
2. Alois Urban, realitní sensál, Roudnice n. L. čp. 1013.
3. František Fridrich, nádr. restaur. a legionář, Duchcov čp. 309.
4. Václav Náprstek, stavitel, Kladno čp. 1885.
5. František Štoc, kolář, Peruc čp. 157.
6. Emil Neumann, obchodník, Kralupy n. Vlt. čp. 556.
7. František Plodr, řezník, Dušníky čp. 103.
8. Josef Miler, holič, Libochovice čp. 361.
9. Anna Mildorfová, vdova po krejčím, Slaný čp. 90.
10. Karel Bláha, obchodní cestující, Kročehlavy čp. 381.
11. Jan Vladař, sklenář, Most čp. 1576.
12. Josef Potůček, autodopravce, Třebivlice čp. 125.
13. Josef Pucholt ml., truhlář, Rakovník čp. 89.
14. Ferdinand Vaic, obuvník, Slaný čp. 442.
15. František Franěk, fotograf, Zlonice čp. 76.
16. Josef Tuhý, pekař, Nové Strašecí čp. 62.
17. Karel Šťastný, malíř, Buštěhrad čp. 117.

16

Kandidátní listina
Národního sjednocení
předseda Dr. Karel Kramář
spolu s Ruským blokem: Ruskou nacionálně autonomní stranou

a s Ruskou národní stanou.

Poslanecká sněmovna.

1. František Ježek, vrchní rada stát. drah a žurnalista, starosta Sjednocení Národních železničářů republ. Čsl., Praha XIII., Kodaňská 26.
2. Heřman Raboch, horník a předseda hornické sekce Nár. sdružení odbor. organizací, Praha, bytem v Rozdělově u Kladna čp. 246.
3. Antonín Pouzar, obchodník na Kladně, Rosslerova ul. 2653.
4. Josef Polívka, rolník v Okořině u Chomutova čp. 12.
5. Jan Vich, truhlářský mistr a starosta Jednoty společenstva, Louny 246.
6. Ludmila Kurzová, choť profesora v Roudnici n. L., čp. 1097.
7. Ing. František Otta, továrník v Rakovníku, starý cukrovar.
8. Bohumil Kaisvinkler, ředitel stát. čsl. učitelského ústavu v Žatci čp. 1749.
9. Václav Prouza, úředník šamotky v Rakovníku čp. 283.
10. Jan Vrška, inspektor dolů v. v. a starosta obce Brandýsek u Slaného č. 29.
11. Ing. Antonín Váně, vrchní báňský inspektor ve Světci u Biliny čp. 81.
12. František Šarboch, důlní v Novém Jáchymově u Křivoklátu čp. 62.
13. Alois Urbanec, železničář v Lovosicích čp. 474.
14. Rostislav Barvič, stát. veterinární rada v Mostě čp. 1431.
15. Zdeněk Reischik, přednosta stanice v Bilině čp. 141.
16. Oldřich Štaubr, hutník, Kročehlavy u Kladna, Riegrova ul. čp. 1449.
17. Eduard Milka, železničář v Lounech čp. 735.

1

Kandidátní listina
Republikánské strany
zemědělského a maloroľnického lidu,
zakladatel Antonín Švehla.

(Domoviny domkářů a maloroľníků, Slovenské Rolnické jednoty, Sdružení ruských zemědělců, Čsl. domova majitelů domů a domků, Odborové jednoty republikánských zaměstnanců a Odborového sdružení, Ústředního sdružení úředníků, učitelů a zřízenců)
pro volbu do senátu ve IV. volebním kraji.

1. Alois Ušák, maloroľník, Žižice, okr. Slaný.
2. Václav Turek, maloroľník, Spomyšl, okr. Roudnice n./Labem.
3. Antonín Šára, rolník, Mšeno-Lázně, okr. Libochovice.
4. Rudolf Vostatek, maloroľník, Šanov, okr. Rakovník.

5. František Runt, rolník, Vroutek u Podbořan.
6. Václav Šebek, malorolník, Žižice, okr. Slaný.
7. Antonín Černovský, majitel domu, Kladno.
8. Aloisie Melčová, malorolnice, Senkomaty, okr. Rakovník.
9. Dr. Michal Hynais, ředitel gymnasia, Karlovy Vary.
10. Josef Kladivo, dělmistr ČSD, Louny.
11. Josef Bohm, rolník, Pnětluky, okr. Louny.

2

Kandidátní listina Československé sociálně-demokratické strany dělnické

pro volbu do senátu ve IV. volebním kraji.

1. J. U. Dr. František Soukup, advokát a spisovatel, Praha II, Krakovská čp. 7.
2. Josef Klátil, ředitel družstva „Budoucnost“, Rakovník čp. 213.
3. Václav Konopa, revírní důvěrník horníků, Kladno čp. 2562.
4. Marie Jiroutová, v domácnosti, Teplice – Šanov čp. 6.
5. František Znamenáček, kotlář, Slaný čp. 393.
6. Josef Jech, malorolník, Postřizín čp. 25.
7. Josef Jiruš, menšinový tajemník, Chomutov čp. 10.
8. Jan Kašpar, pošt. podúředník, Podbořany čp. 261.
9. Adolf Blána, strojuvůdce, Louny čp. 1598.
10. František Svobodník, sklář, Libochovice čp. 456.
11. Marie Větrovcová, v domácnosti, Žatec 220.
12. Bohumil Povolný, tajemník, Praha II, Hybernská čp. 7.
13. Karel Panoš, dělník, Lovosice čp. 474.
14. Josef Pásek, hradlař, Rybáře čp. 165 u Karl. Varů.

3

Kandidátní listina Československé strany národně-socialistické (předseda Václav Klofáč)

(na Podkarpatské Rusi Ruské národní jednoty: Karpatoruská strana
národně-socialistická, Ruské národní sjednocení a Karpatoruská
trudová strana malozemědělců a bezzemků)
pro volbu do senátu ve IV. volebním kraji.

1. Otakar Javornický, redaktor Železn. listů, Praha.
2. Josef Náčovský, železn. zaměst., Louny.
3. Josefa Kejmarová, manželka horníka, Motyčín.
4. Václav Houdek, pošt. mistr, Kralupy n./Vlt.
5. Josef Procházka, obuvník, Rakovník.
6. Richard Poláček, sklář, Teplice-Šanov.

7. Emanuel Dubský, ředitel školy, Horní Litvínov.
8. František Freif, železn. zaměst. v. v., Slaný.
9. Josef Zumr, ofic. st. drah, Rybáře u Karl. Varů.
10. Karel Jakobka, vlak. manip. st. dr., legionář, Žatec.
11. Václav Pivoňka, kovorolník, Roudnice n./L.
12. Anna Vališová, manželka strojv. v. v., Louny.

4

Kandidátní listina
Komunistické strany Československa
(sekce Komunistické Internacionály)
pro volbu do senátu ve IV. volebním kraji,
Kandidatenliste
der Kommunistischen Partei
der Tschechoslowakei
(Sektion der Kommunistischen Internationale)
für die Wahl in den Senat im IV. Wahlkreise.

1. Bohumír Šmeral, redaktor, Praha – Žižkov, Rečkova, čp. 1597.
2. František Malík, odborový tajemník, Praha – Nusle – Pankrác, Krčská ul. čp. 1142.
3. Johann Schreiber, Eisenwerksarbeiter, Eibenberg čp. 42.
4. Rosalie Hajníková, v domácnosti, Motyčín čp. 168.
5. Josef Jonáš, redaktor „Zemědělce“, Praha – Michle čp. 755.
6. Josef Baier, Pensionist, Kaaden, Sternbergerstrasse, Nr. 339.
7. František Linhart, klempíř, živnostník, Zlonice u Slaného, Riegrova ul. č. 88.
8. Wenzel Baier, Schmied Pensionist, Zwodau bei Karlsbad, Nr. 110.
9. František Otcovský, soukromý úředník, Kladno – Ostrovec, čp. 2078.
10. Marie Pilz, Hausfrau, Teplitz-Schonau, Sandgasse, Nr. 18.
11. František Nejedlý, tesař, Jeneč čp. 150.
12. Alois Braitigam, Bergarbeiter Pensionist, Neusattel bei Elbogen.
13. Ferdinand Novák, invalida, Kralupy n./Vlt., čp. 250.
14. Adolf Voborský, horník, Ledvice u Duchcova čp. 337.

5

Kandidátní listina
Československé strany lidové
pro volbu do senátu ve IV. volebním kraji.

1. František Seidl, rolník a poštovní pojezdny, Most, Bruckfeildova čp. 284.
2. Ant. Pech, rolník, Horní Počáply, čp. 14.

3. Václav Jiřinec, majitel domu, Trnovany u Teplic čp. 15.
4. Frant. Tyrner, poštmistr, Louny, Husova čp. 1082
5. Antonín Borkovec, ředitel celního úřadu, Karlovy Vary čp. 1340.
6. Josef Kuba, podúředník ČSD., Kročehlavy čp. 577.
7. Josef Novák, důlní tesař-horník, Lom u Mostu čp. 296.
8. Bohumil Pokorný, katecheta, Rakovník čp. 164.
9. Josef Vyšín, soudní podúředník, Nové Strašecí.
10. Antonín Chotětický, obchodník, Slaný čp. 112.
11. Karel Mucke, želez. zaměstnanec, Žatec čp. 764.
12. Antonie Wernerů, učitelka v. v., Louny, Komenského nám. 625.
13. Antonín Pospíšil, rolník na odpoč., Unhošť čp. 287.

10

Kandidátní listina
Československé živnostensko-obchodnické
strany středostavovské
pro volbu do senátu ve IV. volebním kraji.

1. Marie Valtrová, dámská krejčová, Kladno č. 1951.
2. Rudolf Pokorný, mlynář, Velvary č. 239.
3. František Prokeš, autolakýrník, Karlovy Vary č. 1593.
4. František John, pekař a legionář, Louny č. 157.
5. Josef Honig, obchodník, Kolečovice č. 24.
6. František Náprstek, obuvník, Nové Strašecí č. 193.
7. František Suchý, stavitel, Budyně n./O. č. 275.
8. Václav Hořejš, restauratér, Karlovy Vary č. 1351.
9. Ladislav Červenka, slévárna kovů, Kralupy n./Vlt. č. 40.
10. František Prokš, sklenář, Rakovník č. 11-I.
11. František Mach, plukovník v. v., Karlovy Vary, Bayerhof č. 1203.
12. Rudolf Procházka, hostinský, Klobuky v Č. č. 96.
13. Rudolf Kos, pokrývač, Zlonice č. 376.
14. Eduard Fiala, cukrář, Motyčín č. 150.

16

Kandidátní listina
Národního sjednocení
předseda Dr. Karel Kramář
spolu s Ruským blokem: Ruskou nacionálně autonomní stranou
a s Ruskou národní stranou.
pro volbu do senátu ve IV. volebním kraji.

1. Rudolf Bergman, statkář a předseda Nár. sjednocení zemědělců, Židovice u Bíliny.
2. František Vágner, hostinský a předseda společenstva hostinských a výčepníků v Roudnici n./L. čp. 173.

3. Antonín Podrabský, rolník, Vojkovice u Kralup n./Vlt.
4. Ing. Otto Hruška, vrchní báňský inspektor, Ledvice u Duchcova.
5. Adolf Knaisl, horník v. v., Bukovany čp. 64 u Falknova n./Ohří.
6. František Holub, knihkupec a náměstek starosty města Slaný čp. 136.
7. MUDr. Antonín Štauch, lékař v Chebu, Masarykovo nám. čp. 8.
8. Berta Kleinová, choť úředníka v. v., Louny, Poděbradova ul. 599.
9. Alois Boháč, profesor reálného gymnasia, Karlovy Vary, Mostecká ul. 966.
10. Prof. MUDr. Bohuslav Niederle, primář okresní v. v. nemocnice, Kladno.
11. Ing. Václav Folbrecht, technický rada a přednosta telegr. stavebního úřadu v Chomutově.
12. JUDr. Karel Karas, advokát v Unhošti.
13. Josef Opočenský, vrch. pošt. pokladník v. v., Františkovy Lázně, čp. 192.
14. Václav Minářík, dílenský četař st. drah, Louny, Poděbradova ul. 749.

Zemřel Fr. Böhlm.

Na zdejší hřbitově pohřben dne 6. března 1935 p. Fr. Böhlm, výměnkář z usedlosti čp. 6. Zemřel ve Velvarech ve věku 83 let.

Zemřel P. A. Penc.

Dne 16. května t. r. uložen zde k věčnému odpočinku p. P. Ant. Penc, katecheta v. v., notář a arcibiskupský konsistorní rada. Narodil se v čp. 18. Co katecheta působil na Kladně a zemřel v Čes. Brodě.

Zemřel děkan P. J. Štika.

V úterý 16. července 1935 zemřel po krátké nemoci v 70. roce svého věku a ve 47. roce kněžství v okres. veřej. nemocnici na Kladně zdejší duchovní správce p. P. Jan Štika, osobní děkan, arcibiskupský notář, vikariátní sekretář a konsistorní rada.

Jeho tělesná schránka byla 20. VII. 1935 do zdejší fary převezena a odtud za četné účasti kněžstva, vedeného vikářem a kanovníkem p. P. K. Zárubou z Kralup n/Vlt. a veliké účasti občanstva uložena na zdejším hřbitově mezi hroby farářů Kolářů.

Zde několik obrázků z jeho pohřbu:

V kostele.

Pohřební průvod vychází z naší fary.

U hrobu.

Administr. zdejší fary.

Administrátorem osiřelé zdejší fary stal se p. P. Václav Štěpán, farář v Chržíně, který dvakrát týdně docházel do zdejší školy vyučovati náboženství a v neděli v kostele mši sv. sloužil.

Rok 1936.

Začátek roku.

Zima při počátku roku překvapovala mírností. Zvláště týden od 5. I. (- Jména Ježíš, kdy mělo být ke kamnům nejbliž -) do 12. I. měl počasí jarní. Mnohde rozkvetly v ty dny sněženky, ba denní listy přinášely zprávy o rozkvetlých šeřících a růžích i o poletujících motýlech.

Únor.

První dny únorové přšelo. Teprve 5. II. přituhlo a mrazy se stupňovaly. Dne 11. II. značil teploměr – 14°C. V ten den začalo ledování.

Březen.

Dne 24. II. přilétli špačkové, 20. III. počalo jarním setí, 28. III. přeletělo přes obec as 20 čápů.

Duben a květen.

V noci na 4. a na 5. dubna byl citelnější mráz, 6. dubna přiletěl čermáček (rehek) a 14. dubna vlaštovky.

Květen začal chladem a deštěm, 4. V. přišla bouře s kroupami. Deště byly i později časté.

Ranné brambory.

Ranných bramborů se hodně urodilo, proto jejich cena rychle poklesla až na 80 hal za 1 kg. Pozdní brambory daly rovněž dobrou sklizeň. Zpráva z 23. 9. 1936:

Nové ceny bramborů.

Dobrá sklizeň; ceny pro průmysl nejsou ještě stanoveny.

Sklizeň bramborů je v proudu. Poptávka po bramborách pro domácí spotřebu byla až dosud velmi slabá. Průmyslové podniky rovněž ještě nenakupují brambory. Směrné ceny bramborů byly stanoveny takto: brambory bělomasé 19 až 25 Kč, žlutomasé 26 až 32 Kč, ledvinkové a zvláště kvalitní 32 až 50 Kč. Jsou to ceny za metrický cent ze stanice odesílací. V nejbližších dnech se poptávka po bramborech jistě zvětší, protože i stát bude provádět nákup většího množství brambor na akci pro zimní zásobování nezaměstnaných. Ceny průmyslových brambor dosud stanoveny nebyly.

Žně.

Žňové práce v plném rozsahu započaly 13.- července. Obilí bylo mnohde lehlé, takže musilo být hodně sekáno ručně. Dne 18. VII. bylo parno 30°C. V době žní několikrát přelo. Tím se žně protahovaly k malé radosti hospodářů, kteří se chystali mlátiti na poli nebo přímo s pole. Předpokládali, že bude hodně slámy, což se také splnilo. Proto stálo v polích našeho katastru několik stohů.

Potíže se sklizní obilí.

Z jara se zdálo, že letošní žně budou trochu úspěšné. – Dostavil se pravý opak. Teprve na počátku srpna jsou žně v plném proudu. Ve vyšších polohách budou letos žně trvat jistě do konce srpna.

Předpovídala se z jara skvělá úroda obilí. Opravdu to vypadalo na úrodu bohatou. Ale co dovedou stálé deště! Pravda je tato: Sklidí se velmi mnoho slámy, zrna už ne tolik a to ještě horší jakosti. Obilí polehlo, klasy jsou z poloviny „hluché“ (prázdné) a zrno stálými dešti černá, plesniví a vzrůstá. A co se ho vydrtí při svážení obilí!

Než přes to se sklídí obilí víc než loni. Ale ta jakost! I za nejlepší obilí dostane zemědělec letos méně než loni a teď k tomu přistupují i jakostní srážky. A ty budou letos značné! Zdá se, že celková čistá tržba zemědělců bude letos za obilí sotva taková, jako byla z loňského abnormálně suchého roku. Nesmíme totiž zapomenout také na letošní velkou reži! Loni byl žací stroj hlavní pomůckou při žních, letos místo jednoho stroje musilo nastoupit deset, dvacet i

více sekáčů. Daleko více lidských sil je letos při sklizni zaměstnáno, nežli tomu bývá za normálního počasí. Režie je tedy vysoká.

Studny a rybníky, které loni byly bez vody, jsou letos již plny. Vody je tedy už dost, ba je jí moc a všeho moc škodí. Rolník starší než 60 let nám v neděli říkal: „V celém životě nepamatuji tak obtížných žní, jako jsou letošní. Abych na začátku srpna neměl doma ještě ani mandel obilí, to se mi ještě nestalo.“

Jaké jsou vyhlídky? Špatné! Tlakoměr klesá, meteorologické stanice stále hlásí nové a nové poruchy.

-tka

Ceny obilí.

Obilí poměrně méně sypalo a také zrno bylo většinou podřadnější. Ceny úředně stanoveny:

Kursovní list Pražské plodinové bursy ze dne 4. srpna přináší již úředně stanovené ceny obilí z nové sklizně, a to jak ceny výkupní, tak i ceny prodejní. Výkupní cenou je rozuměna cena, kterou od monopolu má dostat zemědělec. Prodejní cenou je cena, za kterou monopol prodává mlýnům, průmyslu a j.

Nuže, jaká je výkupní cena obilí platná pro měsíc srpen?

U pšenice je cena různá podle toho, jaká je hektolitrová váha a je-li to pšenice tvrdá (sklovitá), či polosklovitá nebo konečně měkká (moučnatá). Cena vysvítá z této tabulky:

hektolitrová váha	sklovitá (tvrdá)	polosklovitá	moučnatá (měkká)
82 kg	168 Kč	166 Kč	161 Kč
80/81 kg	166 Kč	163 Kč	158 Kč
79 kg	164 Kč	161 Kč	156 Kč
77/78 kg	162 Kč	158 Kč	153 Kč
75/76 kg	159 Kč	154 Kč	149 Kč
74 kg	154 Kč	149 Kč	144 Kč

U žita je výkupní cena tato: při hektolitrové (jakostní) váze 72 kg a vyšší 126 Kč, 71 kg 125.50, 70 kg 125, 69 kg 124.50, 68 kg 124, 67 kg 123, 66 kg 121.50, 65 kg 119.50.

U ječmene sladovnického při hektolitrové váze nejméně 68 kg 125 Kč. U ostatního ječmene o hektol. váze nejméně 59 kg 100 Kč.

U ovsa je výkupní cena: při hektolitrové váze 53 kg a vyšší 114 Kč, 51 – 52 kg 113, 50 kg 112, 48 – 49 kg 111, 45 – 47 kg 110, 42 – 44 kg 109, 40 – 41 kg 108 Kč.

A nyní je třeba na něco upozorniti: Ani tyto výkupní ceny nebudou zemědělcům vyplaceny. Budou sníženy o zvláštní srážky, které připadnou obilnímu monopolu. Tyto srážky činí za 1 q pšenice 18 Kč, za 1 q žita 8 Kč, za 1 q ječmene 11 Kč, za 1 q ovsa 8 Kč. – To tedy pak znamená, že za jeden metr. cent tvrdé pšenice o hektolitrové váze 76 kg nedostane zemědělec 159 Kč, nýbrž jen 141 Kč, za žito 67 kg dostane jen 115 Kč, za ječmen 89 Kč, za oves 47 kg 102 Kč.

Dle zpráv denních listů z 15. 10. 1936 zemědělské výrobky proti roku loňskému v ceně poklesly.

Na mezinárodních trzích jdou ceny obilí i některých jiných zemědělských plodin nahoru. Jako příčina uváděn je valutární neklid a zmenšené světové zásoby. U nás se tato okolnost nikterak neprojevuje, protože ceny obilí jsou pevně stanoveny vládou a pokud jde o jiné plodiny, na př. píce, brambory, semena olejnatá a j., dobrá úroda jejich způsobila pokles cen.

Schválně jsme si vyhledali úřední kursovní list pražské plodiny nové bursy z října loňského roku. Porovnáme ceny tehdejší a dnešní. Rozdíl je veliký. Některé zboží je letos až skoro o polovinu levnější nežli loni. Tak na př. hrách zlevnil letos oproti loňsku o 50 až 60 Kč, čočka o 40 Kč, vikev o 60, brambory téměř o polovinu (bělomasé stály loni 35 – 38 Kč, letos jen 18 – 26, žlutomasé byly znamenány 39 – 45, letos 25 – 30), seno loni 57 – 58, letos 29 – 32, máslo bylo loni o 4 Kč dražší. A tak je to se všemi zemědělskými plodinami a výrobky.

Chmel.

Chmel počali u nás česati (probírat) dva hospodáři již dne 17. srpna. Někde se chmel v tu dobu začal kaziti. Proto na příkl. v Dušníkách se na jedné chmelnici již česalo, na jiné se ještě postříkovalo. O cenách připojuji zprávy z počátku srpna a poloviny října:

Veliké škody na chmeli na Žatecku. – Ze Žatce. – Předběžným šetřením se zjistilo, že povětrnostní pohromou dne 27. července bylo v žatecké chmelové oblasti zničeno nejméně 60.000 žoků chmele. Celková škoda se odhaduje přibližně na 20 mil. Kč. Obnovovací práce budou při velikých škodách nákladné, při čemž se počítá s nedostatkem kvalifikovaných pracovních sil, potom drátu a nářadí. Bylo učiněno opatření, aby k pomocným pracím byly přibrány technické sbory. Trvající dešťové srážky a značné vlhko neprospívá však ani jinak chmelnicím. Na trhu chmele v posledních dnech poptávka po žateckém chmeli poněkud stoupla a došlo k větším obrátům na trhu i po venkově. Ceny zůstávají dále nezměněny a pohy-

bují se od Kč 725 do Kč 925 za 50 kg. Ve veřejné známkovně v Žatci bylo do 31. m. m. ověřeno 95.900 q netto žateckého chmele ročníku 1935.

Na žateckém trhu chmelném byla v uplynulém týdnu zvýšenější poptávka a docílen byl obrat cca 150 ctů po 50 kg. Ceny pohybují se v rámci mezi Kč 700.- až 850.- za 50 kg, výběr je znamená nominálně Kč 900.- za 50 kg. Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila dodnes 42.093 žoků v čisté váze 95.909 centů po 50 kg chmele sklizně 1935. Zásoby žateckého chmele sklizně 1935 se odhadují na cca 1000 centů po 50 kg. – Chmel kvete. Nestálé počasí poslední doby nebylo pro odkvět chmele a další vývoj hlávek ideálně přízniví. Osyp květem jest však silnější, nežli se v osledním týdnu ukazoval. Počasí příštích 14 dnů jest rozhodným pro kvantitativní výsledek letošní sklizně. – V pondělí postižena byla žatecká oblast chmelařská katastrofální smrští a krupobitím, která způsobila velké škody. Kolem 600 ha drátěných konstrukcí chmelnic bylo poraženo. Největší škody byly způsobeny v okresech Žatec, Postoloprty, Louny, Kadaň, Rakovník a Nové Strašecí. Nejcitelnější škody jsou škody krupobitní.

Ceny chmele stoupají.

Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci ve své poslední týdenní zprávě uvádí doslovně: Na počátku uplynulého týdne nastala v důsledku měnových opatření haussa na žateckém trhu chmelném. Kupovaly se všechny druhy jak pro cizinu, tak na domácí účet. Ceny všech jakostí se zvýšily o 150 až 200 Kč a nejvyšší cena byla docílena 1150 Kč. Při stále pevné tendenci platí se dnes Kč 800.- až Kč 1150.- za 50 kg. Zásoby chmele na venkově se v důsledku rychlého výprodeje zmenšily. Počítá se, že jsou již více než čtyři pětiny letošní sklizně vykoupeny. – Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dodnes 50.000 centů žateckého chmele sklizně 1936.

Ovoce.

Ovoce bylo letos hodně, zvláště sliv, hrušek a švestek. Všednější druhy hrušek byly proto velmi laciné (1 kg stál 30 hal) a někdo jich ani nečesal (p. Satran).

Dobré druhy sliv se prodávaly po 1.50 Kč. Bylo i velmi mnoho jahod, rybízu a angreštu. Zeleniny pak přímo nadúroda, jak svědčí tato zpráva o ceně okurek.

Nadúroda okurek. Letos je na Kralupsku tak velká úroda okurek,

že pěstitelé nevědí co s nimi. Kopa nakládaček stojí 1 – 2 Kč. Směšného čísla dostoupila cena zelí a cibule. Na Všetatsku 1 cent zelí stojí pouhé 3 Kč, 1 q cibule se prodává za 30 Kč. Při ztížených obytných podmínkách a nízkých cenách se export naprost nerentuje, takže pěstitelé jsou nuceni přebytky zaorávat. Příčinou nadúrody jsou letošní časté deště.

Ceny potravin.

Ceny potravin zachycuji tržní zprávou ze dne 18. 8. 1936.

Maso: hovězí přední 10 – 12 Kč za 1 kg, zadní 16 – 18, svíčková 16 – 18, telecí 10 – 22, vepřové 8 – 18, skopové 7 – 156, srnčí plec 11 – 14, kýta 18 – 20.

Drůbež: kachna za kus 20 – 38, husa 40 – 90, kuře 12 – 14, slepice 15 – 28, holoubě 5 – 8.

Mléko, vejce, tuky: mléko pasteurované 1.50, v láhvi 1.80, smetana 7.20, máslo čajové 21 – 22, tvaroh 4 – 5, lůh hovězí syrový 5 – 6, sádlo bagouní 10 – 12 Kč, vejce 60 hal.

Různé: kapr 1 kg 10 – 12, candát 20 – 28, losos 40 – 50, štika 16 – 18, úhoř 30 – 38, med 14, brambory 60 – 100 Kč za 100 kg

Zelenina: cibule 0.50, česnek 4, jabl. rajská 2 – 2.40, kapusta 1 kus 0.60 – 1, křen 1 kg 7 – 10, okurky salátové kopa 10 – 35, nakládačky 4 až 7, salát hlávkový kopa 8 – 15, špenát 1 kg 2 až 2.40, zelí bílé 1 kopa 12 – 25, hřiby 3 – 6, lišky 2 – 3 Kč.

Ovoce: angrešt 2 – 4, borůvky 2 – 2.80, broskve 8 – 12, brusinky 5 – 6, hrušky 1 – 4, jablka 3 – 4, maliny 6 – 10, meruňky 8 – 12, švestky jugoslávské 4 – 6, víno hroznové 8 – 12, citron kus 30 – 60 hal., banány 7 – 8, meloun 1 kg 1 – 3 Kč.

Celková tendence: ceny masa pevné, zelenina a ovoce levnější.

Podzim.

Podzim byl krásný. Měsíc září zvláště teplý.

Nejtepleji za 121 let.

Letošní zářijové počasí se opakovalo po jednom století.

Podle záznamů, které jsou vedeny na pražské státní hvězdárně v Klementinu od roku 1775, byl v pondělí v Praze nejteplejší zářijový den za celých 121 let. V roce 1825 bylov týž den naměřeno na hvězdárně 26.7 stupňů ve stínu, letos naměřili jen o šest desetin stupňů méně, ale na Karlově bylo naměřeno 29 stupňů. V roce 1793, kdy vládlo podobné mimořádné počasí jako letos a kdy v červenci bylo dosaženo v Praze ve stínu 37 stupňů,

keré od té doby dosaženy nebyly, byl právě den 21. září nejchladnějším dnem. Dosud nejteplejší zaznamenaný zářijový den byl 5. září 1781, kdy byly v Praze 33 stupně. Jisté je, že letošní léto si uchovalo svou mimořádnost až do konce, který nastal dnes v 6 hodin ráno. Dnes začíná astronomický podzim.

Cukrovary počaly pracovat až 1. října. Na ten ten byl také první citelný mrazík. Sníh se dostavil až 19. prosince a opravdové mrazy až na samém konci roku.

Obec. zastupitelstvo.

Obecní zastupitelstvo během roku 1936 konalo 7 schůzí.
Účty za r. 1935

Ve schůzi dne 4. 4. 1936 schváleny obecní účty za r. 1935, jež končily

celkovým příjmem 23.103.70 Kč

a celkovým vydáním 22.648.10 Kč,

tudíž přebytkem 455.60 Kč.

Účet chudinské pokladny vykázal přebytek 448.40 Kč. Oba přebytky přeneseny k dobru pro r. 1937.

Rozpočet na r. 1937.

Rozpočet na r. 1937, projednaný a přijatý ve schůzi 28. 10. 1936, předpokládal

celkovou potřebu 16.025.- Kč,

celkovou úhradu 7.647.- Kč.

Schodek 8.378.- Kč

usneseno uhraditi přírůžkou 125 % k dani činžovní a 250 % k daním ostatním.

Rozpočet škol. obce.

Rozpočet školní obce na r. 1937 uváděl nekrytou potřebu 14.381.40 Kč, z čehož na obec Vepřek (z daně 3.751.95) připadalo uhraditi 2.251.20 Kč.

Dávka z karet.

V této schůzi (28. 10. 1936) usneseno zrušiti dávku ze hry v karty, ježto její výnos, činící od 20 do 40 Kč ročně neměl po finanční stránce pro hospodaření obce významu.

Obecní pokladník.

Posavadní pokladník obce p. Josef Faix, vzdal se následkem úrazu na pravé ruce své funkce. Obecní zastupitelstvo (ve schůzi 27. 9. 1936) jeho resignaci přijalo a vyslovilo mu díky za vzorné vedení účtů obce.

Jeho nástupcem zvolen p. Josef Vinš, obchodník.

Usnesení ob. zastup.

Kronikáři obce usneseno nahraditi za vydání minulé 50 Kč a do rozpočtu pro r. 1937 vložili dalších 50 Kč na příští jeho vydání.

Dle usnesení schůze ze 26. 6. 1936 zažádáno o zákonité úlevy při splácení dlouhodobých výpůjček obce

- 1.) na stavbu silnice
- 2.) na přístavbu školy
- 3.) na elektrisaci obce.

Ve schůzi 27. 9. 1936 schválen návrh míst. škol. rady, aby bylo pracováno o zřízení nové újezdní měšťanské školy v Nové Vsi a učiněno prohlášení, že by se obec k újezdu této nové školy připojila.

Silnice byla vymezníkována geom. inž. J. Bradáčem ze Suchdola a zapraven jeho účet v částce 620.- Kč. K žádosti okres. úřadu bylo na silnici zdarma dodáno 10 m³ písku. Dovoz obstarali hospodáři pp: Voj. Satran (5 m³), Jos. Faix (3 m³) a Č. Vosmík (2 m³).
Odprodej ob. pozemků.

Z obecních pozemků odprodáno na stavbu rodinných domků:

- 1.) Josefu Vobořilovi 164 čtverečných sáhů proti čp. 53 po 4 Kč za 1 sáh.
- 2.) Václavu Truhlářovi 130 – 150 od čk 218 po 4 Kč.
- 3.) Antonínu Doubravskému 100 od čk 219 po 4 Kč.
- 4.) Frant. Vlasákovi 200 od čk 96 po 6 Kč.

U potoka při železničním mostu vysazeno 6 jabloní a zroubovány plané třešně na obec. pozemku ve Svini i stromky v obec. školce.

CPO.

V tomto roce k úřední výzvě se ustavila v obci civilní protiletcká obrana (CPO). Jejím velitelem jmenován p. Voj. Satran. Dále pak ustanoveni vedoucí pohotovostních oddílů

- a) služby poplachové
- b) služby požární
- c) služby zastírací
- d) služby asanační
- e) služby samaritánské.

O velikonocích předvedeny občanstvu protiplynové masky, které se svolením minist. nár. obrany zapůjčil zeměbranceký pluk na Smíchově. Všechny složky CPO pojištěny usnesením obec. zastupitelstva na záruku až do výše 260.000 Kč za roční premii 25 Kč, a dle usnesení ze 26. 12. 1936 objednáno pro potřebu CPO deset vyřazených vojenských přilb v ceně as 15 Kč za kus.

Vojsko zřídilo na poli „na Sochornici“ (na Hebrouně) opevňovací kryt pro protiletckou obranu. Na farní budovu upevnilo tabulku zakazující fotografování (v kruhu o poloměru 500 m kol krytu).

Honitba.

V měsíci červnu 1936 byla nově zadávána honitba. Zadána z volné ruky za 1.000 Kč ročně p. Voj. Satranovi (z čp. 10). Proti tomu se odvolal p. V. Bém, který nabízel ročně 1.500 Kč. Odvolání se dostalo až k zemskému úřadu, který rozhodl, aby honitba byla nově zadána, nikoli však dražbou. Novým usnesením honebního výboru byla zadána druhému uchazeči p. V. Bémovi. Ten jednal však pro posavadního nájemce p. V. Panochu, restauratera z Prahy – Nuslí, který v uplynulém období platil ..... (pozn.: v kronice je vynechané místo) Kč nájmu.

S.K. Vepřek.

S.K. Vepřek konal k oslavě svého 5tiletého trvání slavnostní valnou hromadu. Nájmem znovu získal hřiště u zastávky v N. Ouho-licích, které dává k použití obci i škole. Proto povolilo obec. zastup. na nájem pro rok 1937 příspěvek 150 Kč.

Kultur. činnost.

Dramatický spolek „Havlíček“ zanikl. Za to Děl. Těl. Jednota pořádala na svém jevišti v hostinci čp. 45 tyto hry:

- 1.) o velikonocích: „Madlenka z kovárny“
- 2.) 28. října: „Evropa hoří“
- 3.) o vánocích: „Bartova pomsta“.

Světlou památku M. J. Husa připomněla hranice zapálená 5. VII. na obvyklém místě.

Nový spolek.

V tomto roce se utvořil v obci spolek chovatelů poštovních holubů. Jeho přisedou byl p. F. Novotný, starosta obce, jednatelem p. Voj. Kubišta z čp. 55.

Zemřelí.

V r. 1936 bylo ve zdejším kostele (z celé kolatury) pokřtěno 24 dětí, uzavřeno zde 9 sňatků a zemřelo 14 osob. Mezi nimi byly:

1. Rosalie Kubrychtová, výměnkářka z čp. 33. Zemřela 9. 3. 1936 v Nové Vsi.
2. Anna Knotková, bývalá majitelka čp. 37. Zemřela 12. 8. 1936 v Dušníkách.
3. Jana Kašková, domkářka z čp. 39. Zemřela 29. prosince 1936 ve věku 79 let. Byla v tu dobu naší nejstarší občanskou. Na zdejším hřbitově uložena v poslední den roku.

Nový farář.

Dne 12. ledna 1936 byl na zdejší faru instalován nový farář p. Jos. Mudra. Byl narozen r. 1885 a dříve farářem ve Vel. Popovicích. Již při svém příchodu byl zřejmě nemocen. Pro nemoc také odešel dne 31. 10. 1936 do výslužby. Správa zdejší fary svěřena opět p. V. Štěpánovi, faráři na Chržíně.

Rok 1937.

Začátek roku.

Po mrazivém „Novém roku“ trvala v 1. týdnu obleva. Ve 2. týdnu přišly opět mrazy, takže 15. ledna mohlo započítí ledování. Zima se sněhem a ledem vytrvala pak celý měsíc. Největší mrazy v lednu dosáhly -14°C .

Zemřelý občan.

Dne 8. ledna zemřel ve věku 82 let náš občan Václav Kaška, domkář z čp. 39. Následoval za 10 dnů svoji manželku a zůstal jediným, kterého v roce 1937 smrt z obce odvolala.

Únor a březen.

Od 2. února počala obleva, od 17. února pak rychlejší tání, které se 21. února projevilo rozvodněním Vltavy. Sníh se objevil ještě 2. března, mrazy i v dnech velikonočních 26. – 30. března.

Již v únoru (17.) byli zde pozorováni špačkové.

Práce v polích počaly 18. března. Měsíc duben byl hodně deštivý.

Odvod.

K jarním odvodům šlo za zdejší obec 6 branců, kteří se ráno sešli v obci a se starostou obce odešli ke „hrobu v dáli“ na zdejším hřbitově, kdež položili kytici se stuhami. Za tuto hezkou novinku připojují jejich obrázky. Na dvou je označen x starosta obce p. Fr. Novotný. Na 2 je také zachycena svérázná postava posla naší obce (a v zimě též ponocného) Josefa Nápravníka, který přes svůj věk 76 let, ještě brance doprovodil do Velvar. Za zmínku snad též stojí, že jeden z branců Alois Honzajk, majitel hostince čp. 45 (označený o) byl již ženat a tatínkem malého Lojzíčka.

Květen a červen.

Poslední týden v květnu byla již taková tepla, že bylo možno využít koupání v řece. Ve dnech 10. a 11. června dosáhla vedra na slunci 41°C.

Ohně.

O stát. svátku M. J. Husa při krátké bouři udeřil blesk do anteny radia v domku J. Jeřábka čp. 23. Dvakrát v tomto roce vypukl oheň. Dne 9. 6. 1937 vznikl – pravděpodobně samovznícením nového sena – oheň v čp. 32, k němuž přijely sbory dobrovol. hasičů z N. Vsi a Ouholic, a jejich členové strhli střechu a štít hořícího domku.

Dne 30. 7. 1937 shořel na našich „horách“ stoh nevymláčeného obilí, náležejícího nájemci statku čp. 6 p. Čeňku Vosmíkovi. Před časem se zřítila střecha stodoly tohoto statku, která nebyla posud opravena. Nájemce proto svezl obilí do stohu. Škoda byla kryta pojištěním.

Žně a úroda.

První žňové práce započaly již 8. července, kdy nad obcí koseno první žito. Ač několikrát přselo, žně dobře probíhaly. Úroda byla lepší než roku loňského. Od 2. VIII. počal se již někde česati chmel. Jeho sklizeň byla také v tomto měsíci ukončena.

Brambory se dobře sklízely a hospodáři byli s jejich výnosem spokojeni.

Řepa se počala na zdejší váze přijímati 11. října.

Květy v zahradách vydržely až do „dušiček“. Teprve v polovině listopadu přišel mrazík a ukázal se sníh. V posledních dnech roku mrzlo a 31. XII. také sněžilo.

Ceny potravin v r. 1937 udávají připojené tržní zprávy ze dne 2. II. a 1. IV. t.r.

Ceny potravin.

V tržnici a na trzích Velké Prahy se v minulém týdnu prodávalo za tyto ceny: Maso (la jakosti s přivažkem) hovězí přední 13 až 15 Kč, zadní 16 – 18, svíčková 18 – 20, telecí přední 10 – 12, zadní 12 – 15, skopové přední 8 – 11, zadní 10 – 12, salám obyč. 16 – 20, vuřty 15.-, uzenky 18. – Zvěřina a drůbež: jelení maso přední 8 – 12, zadní 147 – 16, srnčí kýta 18 – 20, zajíc v celku za 1 kg 7, kachna 30 až 50, husa domácí krmná 50 až 130, zabitá (1 kg) 13 – 15, sádelná 16, kuře 18 – 28, slepice 18 – 28, holoubata (pár) 12 – 20. – Mléko, vejce a tuky: mléko v láhvi (pasteur.) 1.80, smetana 7.20 (za 1 l), máslo čajové 18 – 20, čerstvé (venkovské) 16 – 17, odstřed. 17 – 18, margarín 10 až 12, tvaroh 4 – 5, sádlo vepřové přepouštěné 13 – 15, syrové (české) 11 – 12, bagouní 12 – 13, vejce čerstvé 0.70 – 0.75. – Ryby (za 1 kg): candát 20 – 28, cejn 6 – 8, kapr 12, lín 8 – 10, losos 40 – 50, úhoř 30 – 38. – Med český 14. – Brambory: obyčejné 0.60 a 0.70, modročky 0.80 až 0.90, rohlíčky 1 – 1.20. – Zelenina (v malém): celer (1 kg) 3 – 4, cibule (1 lg) 0.80 – 1, česnek (1 kg) 5 – 6, kapusta (kus) 0.60 – 2.50, karfiol (kus) 3.50 a 4.50, křen (1 lg) 3.50 – 8, mrkev (otýpka) 1.50 – 2.80, petržel (1 kg) 0.80 – 1.60, salát hlávkový (kus) 1.50 – 3, zelí bílé (hlávka) 0.60 – 1, červené 1 – 1.50, naložené (1 kg) 1.30 až 1.50. – Ovoce čerstvé (1 kg): hrušky 3.50 až 7, jablka 3 – 8, citron (1 kus) 0.30 – 0.50, pomeranče 1 kg 4.50 – 6.

V tržnici a na trzích Velké Prahy se v minulém týdnu prodávalo za tyto ceny: Maso (la jakosti s přivažkem) hovězí přední 13 až 14 Kč, zadní 16 – 17, svíčková 18 – 20, telecí přední 9 – 11, zadní 12 – 14, vepřové přední 9 až 11, zadní 13 až 15, skopové přední 9 – 11, zadní 12 – 14, salám obyč. 16 – 20, vuřty 15, uzenky 18. – Zvěřina a drůbež: Husa domácí letošní 45 – 100, zabitá letošní 1 kg 15 až

16, kuře letoš. 1 kg 28, slepice 18 – 40, holoubata (pár) 12 – 20. – Mléko, vejce a tuky: mléčko v láhvi (pasteur.) 1.80, smetana 7.20 (za 1 l), máslo čajové 22 – 24, čerstvé (venkovské) 17 až 19, odstřed. 18 – 20, margarín 10 – 12, tvaroh 4 – 5, sádlo vepřové přepouštěné 13 – 15, syrové (české) 11 – 12, bagouní 12 – 13, vejce čerstvé 0.55 – 0.60. – Ryby (za 1 kg): kapr 13.50, lín 8 – 10, losos 40 – 50. pstruhový okoun 14 – 18, štika 16 – 18, úhoř 30 – 38. – Med český 14. – Brambory nové 2.10 až 2.60, staré obyčejné 0.60 až 0.70, modročky 0.80 až 0.90. – Zelenina (v malém): celer (1 kg) 8 – 10, cibule (1 kg) 0.60 – 1.20, česnek (1 kg) 5 – 6, kapusta (1 kg) 3 – 3.20, karfiol (kus) 2.50 – 4.50, kedlubny (1 otýpka) 4.50 – 5, křen (1 kg) 3.50 – 8, mrkev (otýpka) 1.80 – 2.50, petržel (1 kg) 1.50 – 2, salát hlávkový (kus) 0.30 – 0.70, zelí hlávkové bílé 1 kg 2 – 2.40, naložené 1.30 – 1.50, reveň 1.20 až 1.50, kopr (svazek) 0.70 až 1. – Ovoce čerstvé (1 kg): jablka 4 – 6, třešně italské 1 kg 16 – 24, citron (1 kus) 0.30 až 0.40, pomeranče (1 kg) 6 – 8 Kč.

Stav chmele a pohyb jeho cen osvětlí zprávy denních listů ze 16. III. a 7. 7. 1937.

Chmel.

Na žateckém trhu chmelném kupovalo se v minulém týdnu ponejvíce pro cizinu. Obraty byly úměrné zbylým malým zásobám chmele. Se strany vlastníků chmele byla projevena větší ochota k prodeji. Ceny se pohybují v rámci Kč 700 až 1150 za 50 kg. Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dodnes 68.850 žoků v čisté váze 159.500 cel. centů po 50 kg žateckého chmele loňské sklizně.

V minulém týdnu byl žatecký trh chmelný klidný. Zájem byl hlavně o chmele levné. Ceny i nadále měly tendenci ve prospěch kupujících a pohybovaly se v rozpětí Kč 400 až 800 za 50 kg. Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dodnes 75.213 žoků v čisté váze 174.016 celních centů po 50 kg žateckého chmele loňské sklizně. V uplynulém týdnu dostavily se četné srážky, které vývinu chmele prospěly. Chmelné keře dosahují výše konstrukce a nasazují na květ. Ze škůdců se vyskytuje ojedinele mšice. Nebezpečí peronospory trvá a část pěstitelů provedla proti ní ochranný postřik. Stav chmele je uspokojivý.

Ceny obilí v červnu t. r. a v září roku minulého porovnává tato zpráva:

Konec obilním dodávkám – 15. června.

Čsl. obilní společnost upozorňuje, že 15. června končí lhůta pro odevzdání obilí. To znamená: Který zemědělec má ještě obilí na prodej, musí je do 15. června t. r. odevzdati komisionáři čsl. obilní společnosti, jinak by od dneho později obilí přijato nebylo.

15. června tedy fakticky končí styk zemědělské s obilním monopolem, pokud jde o obilí z loňské sklizně. A nový styk navázán bude opět až po žních, do nichž už není daleko.

Zemědělec, který odevzdává obilí teprve nyní, v červnu – takových případů je ovšem jen zcela poskrovnu – tržní ceny značně vyšší, nežli když odevzdal obilí brzo po žních. Ten rozdíl je vidět z této tabulky, v níž uvedeny jsou výkupní ceny:

	v září 1936	v červnu 1937
za pšenici 77/78 kg	162.50 Kč	176.- Kč
za pšenici 74 kg	154.50 Kč	168.- Kč
za žito 70 kg	125.50 Kč	137,- Kč
za žito 65 kg	120.- Kč	131.50 Kč
za ječmen slad.	126.50 Kč	134.- Kč
za ječmen obyč.	101.50 Kč	109,- Kč
za oves 50 kg	112.50 Kč	124.- Kč
za oves 36 kg	101.50 Kč	113.- Kč

Jak je vidět, výkupní ceny jsou v červnu 1937 oproti září 1936 vyšší u pšenice o 13.50 Kč, u žita o 12 Kč, u ječmene o 7.50 Kč, u ovsa o 11.50 Kč.

-tka.

V ranních hodinách dne 14. 9. 1937 hlášena do všech koutů naší vlasti truhlivá zpráva, že na lánském zámku vydechl svou velkou duši president – Osvoboditel

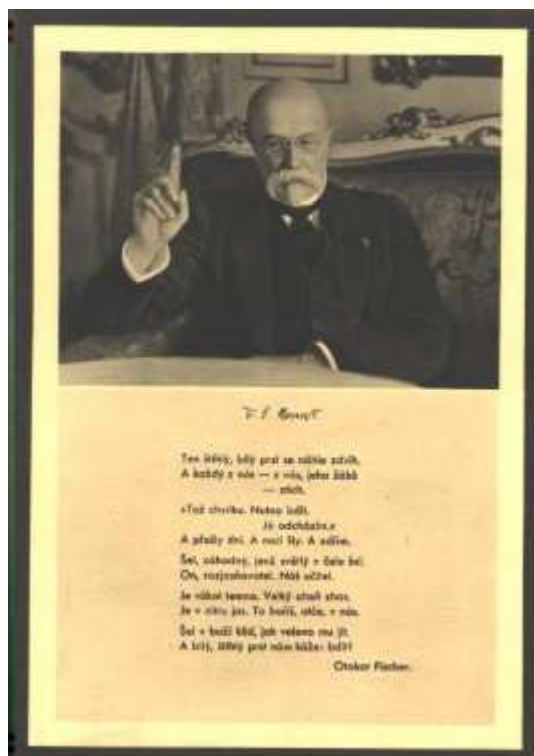
T. G. Masaryk.

Zpráva vyvolala všude opravdový, hluboký smutek. Nikdo se nestyděl za slzy. Vždyť to byly bolesti i slzy vděku a lásky. V obcích ihned pořádány smuteční trizny. Tak dne 17. 9. pořádána ve zdejší škole, dne 19. 9. v místnostech Sokola v N. Vsi-Vepřku, později též spolkem „Politických bezvěrců“ a 24. 10. – před svátkem Svobody – pořádána osvětovou komisí naší obce v pěkně dekorované místnosti hostince pí Kostomlatské. O osvoboditelském díle, vůdcov-

ském i státnickém díle a drahém odkazu velikého myslitele promluvil předseda kkomise. Učitelka zdejší školy, pí Marketa Mečlová, pro-
cítěně recitovala dvě smuteční básně.

Slavnostní slib věrnosti odkazu i zásadám zemřelého a národ.
hymna tryznu končily.

Ten štíhlý, bílý prst se náhle zdvih.
A každý z nás – z nás, jeho žáků
- ztich.

„Tož chvílku. Nutno bdít.
Já odcházím.“

A přešly dni. A noci šly. A zdřím.
Šel, záhadný, jenž světlý v čele šel.
On, rozjasňovatel. Náš učitel.
Je vůkol temno. Velký oheň zhas.
Je v nitru jas. To hoříš, otče, v nás.
Šel v boží klid, jak veleno mu jít.
A bílý, štíhlý prst nám káže: bdít!

Otakar Fischer

Elek. síť.

Přes pozemky našeho katastru byla zřizována síť elektrického
vedení Miřejovice – Doksany. Se stavbou železných stožárů zapo-
čato v měsíci květnu a práce dokončeny po žních. Za poškozené

plodiny dostali držitelé polí náhradu, také místa pro stožáry vykoupěna po 200 Kč za 1 stožár.

Vojenské kryty.

V polovině října počato se stavbou vojenských krytů, které postupně zbudovány u dráhy poblíže hřbitova, u želez. domků, v Lindově, u váhy při řece a ve stráni za stodolou od čp. 19.

Konec roku.

Podzim byl dlouho pěkný a teplý. Teprve 14. 11. 1937 se na chvíli přihlásil prvý sníh a na druhý den prvý mrazík. Největší mrazy přišly ke konci roku.

V poslední den roku napadlo též sněhu.

Obecní zastupitelstvo konalo během roku 7 schůzí.

Obec. účty za r. 1936.

Ve schůzi 10. 4. 1937 schváleny obec. účty za r. 1936, které vykazují celkový

příjem 28.063.25 Kč,

celkové vydání 27.705.30 Kč.

Tudíž přebytek 357.95 Kč.

Rozpočet šk. obce.

Ve schůzi 9. 10. 1937 přijat rozpočet školní obce na rok 1938, který uvádí úhrnnou potřebu 14.310 Kč, z čehož zdejší obci připadá hraditi 2.290 Kč.

Stromy u silnice.

Usnesením okres. výboru z 8. 6. 1937 přiznáno obci Vepřek užívací právo na ovocné stromy vysázené podél silnice.

Rozpočet na r. 1938.

Ve schůzi 13. 11. 1937 přijat obec. starostou navržený rozpočet na r. 1938, který počítá

s úhrnnou potřebou 15.788.- Kč

a úhrnnou úhradou 7.388.- Kč.

Schodek 8.400 Kč

usneseno krýti přírážkou 125% k dani činžovní a 250% k daním ostatním.

Orientační tabule.

K výzvě okr. úřadu opatřeny (nákladem 388.10 Kč) nové orientační tabule, které umístěny na domy čp. 47., 18. a 45.

Odprodej ob. pozemků.

Z obecních pozemků usneseno odprodati:

1.) Fr. Vlasákovi as 120 čtverců po 4 Kč k rozšíření staveniště pod silnicí

2.) Ant. Šalounovi as 200 čtverců stráně za domem čp. ... (pozn. v kronice vynecháno místo) a to s podmínkou, že místo bude do

2 let zastavěno a v té době nesmí být převedeno než na nezlet. dceru žadatele Věru Šalounovou.

Domovské právo.

Domovské právo v obci přiznáno:

- 1.) Bedřichu Královi z čp. 2.
- 2.) Jaroslavu Sedláčkovi z čp. 24.
- 3.) Rudolfu Dvořákovi, žel. zříz. z čp. 29.

Bývalý zdejší farář.

Ke konci zachovávám zprávu z den. listů (19. 11. 1937), která se týká bývalého duchovního správce naší farnosti.

Přisedící Rouček vyobcován ze sociální demokracie.

-r- Jak známo, byl ze sociální demokracie vyloučen bývalý její poslanec Rouček a nyní bylo mu úředně oznámeno, že k žádosti této strany je zbaven úřadu přisedícího v zemském výboru moravsko-slezském. Rouček, bývalý katolický kněz, prokázal před válkou velké služby sociální demokracii jako řečník. Ale nechtěl slepě poslouchati rudou vrchnost – a tak byl vyobcován z marxistické církve jako před lety z církve katolické.

Věnování:

Milé škole ve Vepřku
z té duše žehná
+ Karel Kardinál Kašpar
kníže arcibiskup pražský,
Primas zemí býv. Koruny České
9. května 1939

Rok 1938.

Počátek roku.

Hned při počátku roku panovaly mrazy a v tůni u váhy se ledovalo. Avšak již 13. ledna nastalo prudké tání, které 15. ledna přineslo velkou vodu, s níž odcházely i ledy.

Polární záře.

Dne 25. ledna večer byl u nás pozorován neobvyklý zjev – polární záře, kterou denní listy takto popsaly:

V Československu

byla obzvláště krásná. V Čechách se jevila jako červenavý vějíř protkaný světlejšími kolmými pruhy, jež místy měly jemně nazele-nalé a namodralé tóny. Sahaly až k zenitu. V jižních a jihovýchod-ních Čechách vzniklo přesvědčení, že hoří Praha. V Sedleci u Tá-bora vypravili se hasiči ohroženému hlavnímu městu na pomoc.

Po celé Wilsonově dráze byly obsazeny telefony a telegraf dotazy co se děje v Praze. Na Wilsonově nádraží nestačili ujistňovat venkovské stanice, že Praze žádné nebezpečí nehrozí a že není třeba vypravovat pomocné vlaky.

Na Moravě byla polární záře stejně intenzivní jako v Čechách. I tam způsobila obavy, že hoří města a lesy. Mnoho hasičských sborů dlouho do noci hledalo ohrožené objekty.

Zbytek zimy byl mírný a proměnlivý.

Jarní práce.

Jaro se hlásilo brzy. Již 15. března započalo jarní setí. V té době byla dohodou řepařských organizací a řepařského průmyslu stanovena za 1 q cukrovky cena 12.40 Kč. Ale při tom závazně při-jato, že osev řepy bude snížen o 10%.

Jarní mrazy.

V noci ze 28. na 29. března byl citelný mráz, den na to přišel menší déšť.

První řepa seta u nás 6. dubna. Téhož dne také sázeny bram-bory.

Začátek dubna 1938 byl chladný. 9. t. m. přišla sněhová vichřice, po ní na Květnou neděli mráz. Noční mrazy byly i dále časté a zničily květy ovocného stromoví tak, že ranného ovoce v tomto roce vůbec nebylo. Sklizeny jen něco zimních jablek.

Mrazy ustaly teprve od 25. dubna. Hned na to (27. 4.) přeletěli přes obec Čápi a vrátily se k nám vlaštovky.

Květen.

Vítané „májové“ deště přišly ve dnech 17., 18., 20., 21., 28. a 30. května, déšť s kroupami 29. května.

Chvilé vzrušení.

Na den 21. května 1938 chystalo se Německo obsadit pohra-niční české kraje. Od 20. t. m. střežila stráž Sokola v N. Vsi – Vepřku železniční most v obci. Téhož dne nařízena částečná mobilisace vojska. Opevnění v obci střežila prvé dny státní stráž, která po 3 dnech vystřídána vojínou stráž. služby p. pl. 42, kteří do pevnůstek dodali zbraně a náboje. Po pominutí nebezpečí se všichni z obce povolání vrátili.

Zemřel zdejší rodák Fr. Penc.

Dne 25. května 1938 zemřel v nemocnici na Mělníku zdejší rodák Frant. Penc, který 29. 5. pohřben na našem hřbitově. Jeho životní dráha byla jistě zajímavá. Ze zedníka se vlastní píli propracoval až na skladatele dobrých kvalit, jehož taneční skladby se dosti zhusta ozývaly z našeho rozhlasu. Připojený článek o jeho tvorbě přinesl „Hudební zpravodaj“ dne 30. 9. 1934.

**Hudební skladatel a kapelník
František Penc
v Nových Ouholicích u Kralup n. Vlt.
a jeho české populární operety**

Naším populárním skladatelům máme děkovati, že ještě dnes slyšíme českou písničku při různých příležitostech: od křtu až k hrobu. Pro českou píseň, vloženou do polky, valčíku či pochodu, do směsi, ztráceli mnozí na své popularitě i finančně, poněvadž přišla doba, kdy česká píseň se přetala líbit a byla čím dále více vytlačována bezhlavou, bezpatou melodií cizí. Někteří však obzvlášť vytrvali, psali co srdce dalo, co svědomí, a proto dobře, že aspoň těch některých máme.

Jméno Frant. Pence, hudebního skladatele a ředitele kůru v Nových Ouholicích u Kralup n. Vltavou slyšíme velmi často hlásit v rádiu a pak následuje projev jeho dobré nezkažené, české muzikantské duše, která dovede, byť i v té polce promovit každým nástrojem se srdcem každého ctitele české muziky.

Frant. Penc se v posledních letech začal obíratí však další populární skladbou - českou lidovou operetou. Spojil se se stejně oddanými písmáky Panochou-Veltruským a F. Votavou – všichni z kraje mělnického – a stvořili postupně roztomilé tři vesnické obrázky, které hudba Frant. Pence velmi pěkně pozvedla. A ač díla jejich nejsou ještě dlouho na světě, můžeme zaznamenati, že operetu V našem pivovaře, zpracovanou do tří jednání z pivovarského

života, provozovali již Sokol ve Střemách, ve Vysoké, Dram. odbor D. T. J. ve Veltrusích a Těl. jednota Sokol Hleďsebe-Podbořany.

Další: Svatojánské mušky, obrázek z českého mlýna se zpěvy a tanci provozoval Komenský v Úpici, Spolek div. ochotníků Tyl ve Velvarech, Spolek čl. lidové divadlo ve Vídni, Ochotnický spolek Jizeran v Loukově a „Scéna“ , spolek div. ochotníků v Kralupech n. Vlt.

Maloměstský obrázek, operetu o 3 jednáních sehrál Dramat. odbor sboru dobrovol. hasičů v Nelahozevsi (rodišti Mistra A. Dvořáka) a Dramat. odbor mládeže strany soc. demokratické ve Veltrusích.

Již názvy těchto operet dávají tušit svůj lidový původ, nicméně hudba i zpěv k dějům jsou komponovány v širokém rozsahu, však k snadnému provedení v obsazení 2 houslí, violy, violoncella, kontrabas, flétny, 2 klarinetů, 1 tromby do C, 2 lesních rohů, trombonu a bicích nástrojů. Pro zkoušky je napsán též klavír. Hudební vložky nejsou nikde přetíženy a taneční by mohly i na náročná podia, zvláště svojí hudbou.

Pokud nám místo dovolovalo, snažili jsme se vložit do tohoto článku i několik taktů z operety Svatojánské mušky, abychom ukázali na vhodné a snadné provedení. Litujeme, že pro značný náklad nemůžeme přinést i další a pak více obrázků, aby tyto české lidové hry našly hojnějšího provozování.

Všechny tyto operety mají ušlechtilou tendenci a hudba jejich je velmi milá, a co hlavního, zpěvná, dobře a lehce k zapamatování.

Frant. Penc vyšel z nejkrovnějších poměrů lidských, jeho život byl pestrý, doma i v cizině, kde musel hledat obživu ne zcela hudbou, ale v těžkém povolání, prošel školou vojenské hudby a svým nadáním a vlastním přičiněním dopracoval se k platnému místu ve společnosti a hudbě. A právě snad proto, že svoje nejmladší leta byl v cizině, zůstala mu česká píseň nenahraditelnou, ba svatou, že ji dnes vkládá do všeho, co na papír nanese. Penc má za sebou několik set lidových, tanečních i koncertních skladeb, komponovaných i s ohledem na hudební sbory méně početné a pro snadné jich zahrání a proto jeho skladby jsou stále hrány, i v radiu, i na gramofonových deskách.

Mohli bychom mluvit o štěstí, dokud máme ještě více takových Penců, vážit si prací jejich.

Dole přinášíme několik začátečních taktů z Pencovy operety Svatojánské mušky.

Balet z Pencovy operety Svatojánské mušky, provedený „Scénou“ v Kralupech n. Vlt.

Jeho posledními pracemi byly pochod „Podřipsku zdar!“, oficiální poch. Podřipských výstavních trhů v Roudnici n/L. a opereta „Na Řipu bílá kaplička“ na libreto Karla a Jindry Husníka.

Volby ob zastupit.

Okresním úřadem v Kralupech n/Vlt byla vyhlášena volba obecního zastupitelstva ve zdejší obci na den 12. června 1938. Avšak občanstvo se shodlo na jediné kandidátce, proto volby odpadly. Dle této kandidátní listiny stali se členy obec. zastupitelstva: (v kronice nevyplněno – ponecháno volné místo) náhradníky: (v kronice nevyplněno – ponecháno volné místo)

Ob. rada.

Při pozdější volbě obecní rady zvoleni starostou: Frant. Novotný,
jeho náměstkem: Vojtěch Satran,
radními: Josef Faix a Jos. Vajgl.
Žně.

Žňové práce zahájeny u nás 15. července sekáním žita nad obcí. Ale hned na to se dostavily přepršky, které hromadé žně znemožňovaly a oddalovaly. Vyčasilo se opět 23. července.

V srpnu kromě několika přepršek přišly vydatné deště 12. a 21. Po tomto dni trvaly drobné deště, které 26. 8. rozvodnily Vltavu jako při jarním tání.

Chmel.

Úroda.

První chmel se počal u nás česati 17. srpna, napořád česán od 22. srpna.

Úroda obilní byla velmi dobrá, zvláště dobrý byl výnos žita. Rovněž brambory daly úrodu nadprůměrnou. Průměr sklizně cukrovky činil asi 80 q z 1 korce. Na místní váze počala se přijímati řepa 19. října.

V tomto roce se ve větším rozsahu počala u nás pěstovati kukuřice. Bylo též dosti zimních ječmenů a řepky.

Ceny potravin.

Ceny potravin měly jen při novinkách značnější výkyvy. Připojený přehled je ze dne 29. března 1938, druhý ze dne 11. září 1938.

Ceny potravin

V tržnici a na trzích Velké Prahy se v minulých dnech prodávalo za tyto ceny: Maso (la jakosti s přívazkem) hovězí přední 13 až 15 Kč, zadní 16 až 17 Kč, svíčková 18 až 20, telecí přední 9 až 11, zadní 11 až 13, vepřové přední 10 až 12, zadní 13 až 15, skopové přední 9 až 11, zadní 12 až 14, salám obyčejný 16 až 18, vuřty 13, uzenky 16 Kč. – Zvěřina a drůbež: husa italská letošní 80 až 100 Kč, 1 kg 25 až 30 Kč, kuře letošní 1 kg 20 – 22, slepice (kus) 15 – 45, holoubata (pár) 12 – 18. – Mléko, vejce a tuky: mléko v láhvi (pasteurizované) 1.80, smetana 7.20 (za 1 litr), máslo čajové 20 až 22, čerstvé (venkovské) 17 až 18, odstředěné 18 až 19, margarín 10 až 12, tvaroh 4 až 5, sádlo vepřové přepouštěné 13 až 15, syrové (české) 11 až 12, bagouní 12 – 13, vejce čerstvá 0.50 – 0.55. – Ryby (za 1 kilogram): kapr 13.50, lín 8 – 12, losos 40 až 50, pstruh, okoun 14 – 18, štika 16 – 18, úhoř 30 – 38. – Med český 14. – Brambory (za 1 kg): obyčejné 0.60, modročky 1.-, rohlíčky 1.20. – Zelenina (v malém): celer 1 kg 2 – 3, cibule (1 kg) 2 – 2.40, česnek (1 kg) 3.50 – 5.50, kapusta (1 kus) 0.50 až 3.-, karfiol (kus) 4.- až 5.-, kedlubny (1 otýpka) 2.50 až 3, petržel (1 kg) 3 až 4, salát hlávkový kus 0.50 až 2, zelí hlávkové bílé (1 kg) 1.80 až 2.20. – Ovoce čerstvé 1 kg: hrušky 3 – 6, jablka zdejší 3.50 – 5, citron (1 kus) 0.30 – 0.40, pomeranče italské a španělské 1 kg 4.50 – 7, banány (1 kg) 5 – 8 Kč.

Ovoce. Švestky zdejší zlevnily o 1 Kč na 3 – 4 Kč, bosenské 3.50 – 5 Kč, melouny červené zlevnily o 30 h na kg na 1 – 1.30 Kč,

vlašské ořechy zlevnily o 2 Kč na kg na 12 – 16 Kč, hroznové víno o 1 – 2 Kč na 4 – 6 Kč, jablka 3 – 5 Kč, hrušky 2 – 4 Kč, broskve zlevnily o 2 Kč na 6 – 10 Kč.

Houby. Hříbky čerstvé, mladé 8 – 10 Kč, starší 6 – 7 Kč, lišky zdražily o 1 Kč na 3 – 4 Kč, ryzce zlevnily o 2 Kč na 8 – 10 Kč, mladé, starší 5 – 6 Kč, žluté koženáče 3 – 5 Kč, žampiony 18 – 22 Kč.

Drůbež. Husa zdražila o 1 Kč na 12 – 14 Kč, sádelná 13 – 15 Kč, osekaná 17 – 18 Kč, kachna zdražila o 5 – 10 Kč na kuse na 20 – 40 Kč, slepice kus 15 – 40 Kč, husí sádlo syrové (kůže) kg 13 – 22 Kč, vnitřní 14 – 15 Kč, husí droby kus 8 – 12 Kč, bez žaludku 3 – 5 Kč, holoubata pár 10 – 15 Kč.

Zvěřina. Koroptve kus 5 – 8 Kč, divoké kachny kus 15 – 20 Kč, zajíc v kůži v ceku kg 6 – 8 Kč, stažený předek kus 6 – 8 Kč, stažený zadek 13 – 28, srnčí maso hrudí 7 – 10 Kč, plece 11 – 14 Kč, kýta 20 Kč, jelení maso přední 6 – 10 Kč, zadní 14 až 16 Kč.

Maso. Hovězí přední s přivažkem 10 – 15 Kč, zadní 12 – 13 Kč, přední bez přivažku 12 – 16 Kč, zadní 14 – 19 Kč, svíčková s přivažkem 18 – 20 Kč, bez přivažku 20 – 29 Kč, vepřové přední s přivažkem 10 až 13 Kč, zadní 13 – 18, přední bez přivažku 12 – 15 Kč, zadní 14 – 22 Kč, telecí zdražilo o 1 Kč na přední s přivažkem 9 – 12 Kč, zadní 11 – 14 Kč, přední bez přivažku 11 – 14 Kč, zadní 18 – 26 Kč, skopové přední s přivažkem 8 – 11 Kč, zadní 10 – 14 Kč, přední bez přivažku 10 – 13 Kč, zadní 12 – 16 Kč. Uzené maso přední, syrové, 12 – 16 Kč, zadní 14 – 16 Kč, přední vařené 20 – 24 Kč, zadní vařené 24 – 28 Kč, hovězí jazyk syrový 11 – 14 Kč, uzený 16 – 18 Kč, dršťky kg 6 – 7 Kč, mozeček hovězí 16 – 18 Kč, vepřový a telecí 18 – 24 Kč.

Mobilisace.

Koncem měsíce září 1938 vyvrcholil spor o území v našem státě obývaná Němci. Proto 23. 9. 1938 nařízena všeobecná mobilisace do 40ti let. Záložníci přesně a dochvilně nastupovali ke svým útvarům. Povoláni i někteří jednotlivci přes 40 let věku. Z naší obce to byli Josef Hubínek a Ant. Řehák.

Rychle prováděny poslední opevňovací práce, při nichž na pozemcích po obou stranách silnice (za mostem) k Nové Vsi postaveny železné překážky – „španělští jezdci“ – s ostnatým pletivem a práce z důvodů strategických, při nichž v našem Lindově pora-

ženo mnoho topolů, olší, vazů a jiných stromů při Červ. potoku, vadících výhledu a výstřelu z pevnůstek.

Vojsko v obci.

V obci bylo 26. září ubytováno 600 českých vojáků, v hostinci čp. 45 zřízena vojenská kancelář a ubytováno zde dalších 178 vojáků. Po 2 dnech odešli odtud všichni Čechové a zbylo asi 200 Němců – voj. beze zbraně, k nimž téhož dne přibylo dalších 200 mužů beze zbraně s několika poddůstojníky a důstojníky. Všechno vojsko odešlo z obce 30. září.

Leč mobilisace byla marna.

Dějinné dny.

Osud dějin drtivě dopadl na náš stát. Spojenci, v jejichž přátelství jsme pevně věřili, nás opustili.

Ministerský předseda Anglie - Chamberlain – smluvil v alpských lázních Berchtesgadenu s německým kancléřem Ad. Hitlerem územní ústupky, které náš stát učiní Německu.

Po nové schůzce Chamberlaina s německým kancléřem, den po sv. Václavu, vystupňovalo Německo své požadavky, které jako memorandum či spíše ultimatum bylo podáno Československu.

Územní požadavky vzneslo též Maďarsko a Polsko.

Naše vláda, již krátce před tím postaven v čelo generál Jan Syrový, nemohla se pustit v šílenou válku s tolika sousedy a na tak rozlehlé frontě. Musila se podrobiti, aby nevydala stát a národ největším škodám.

Podrobnosti zabránění sporných území prováděla komise velmocí (Německo, Itálie, Anglie, Francie). Komise ta sešla se v Berlíně 1. října 1938 a tímto dnem začal nástup německého vojska do našich území.

K dělení našich zemí vzato za základ sčítání lidu z r. 1890, které mnohde neodpovídalo současnému stavu.

Naše republika ze svých 140.000 km² ztratila asi 41.000 km² a z 15,300.000 obyvatelů ztratila na 4,850.000 duší.

Abdikace přes. Dr. Beneše.

Samospráva Slovenska a Podk. Rusi.

President Dr. E. Beneš se dne 5. 10. 1938 vzdal svého úřadu. Jeho abdikace přinesla trochu ulehčení situace. Ale v té pro ČSR tak těžké chvíli byla na misku vah osudu vložena ještě otázka autonomie Slovenska. Přání Slováků bylo vyhověno. Slovensko dostalo svůj sněm a samostatná ministerstva. Jen ministerstva nár. obrany, věcí zahraničních a financí zůstala společná.

Obdobné samosprávy, ale s menším počtem ministrů dostalo se též Podkarpatské Rusi. I název republiky změněn a zněl Česko-Slovenská republika.

Nedostatek uhlí.

Po dobu mobilisace dovedla vláda zabránit zvyšování cen potravin a životních potřeb. Po vydání severočeských uhelných pánví však zavládl na čas nedostatek uhlí. Jeho ceny značně stouply. Dodávky místním obchodníkům nestačily krýtí potřebu. Hnědé uhlí dovážené z dolů auty prodáváno zde až za 24 Kč, červné za 32 Kč, tedy ceny asi dvojnásobné.

Nový presid. dr. E. Hácha.

V sobotu 30. listopadu 1938 konána volba nového presidenta republiky, při níž zvolen jediný kandidát Dr. Emil Hácha, býv. president Nejvyššího soudu.

Uprchlíci.

Z postoupeného území přicházelo do vnitřní země mnoho rodin uprchlíků, které zaplnili kdekterou volnou světnici.

Demobilizace.

Demobilisace povolanych záložníků prováděna po ročnicích, poslední se navrátili příslušníci odvodního roč. 1935; bylo to 15. 12. 1938.

Schůze ob. zastupitelstva.

Obecní zastupitelstvo konalo v tomto roce 4 řádné schůze.

V první z nich (19. 3.) schváleny obec. účty za r. 1937, které uváděly

celkový příjem 18.457.55 Kč

celkové vydání 18.241.65 Kč

pokladní hotovost 215.90 Kč.

Ve druhé schůzi (14. 5.) zvolena komise pro revisi katastru, již tvořili:

Jos. Faix, Vojt. Satran,

Fr. Tichý, Václav Kubricht.

Ve třetí schůzi provedlo nové obec. zastupitelstvo volbu do všech komisí, které ustaveny takto:

a) finanční:

Frant. Vlasák, Voj. Kubišta,
Ant. Pokorný, K. Husník,
Vác. Roubal, Fr. Honzajk

b) stavební:

Voj. Satran, Jos. Faix,
Jos. Vajgl, Vác. Sypecký.

c) trestní:

Josef Faix, Voj. Satran,
Josef Vajgl, Ant. Pokorný,
Václav Beránek.

d) osvětová:

Jos. Faix, Jos. Vajgl,
Jos. Vinš, A. Pokorný, F. Vlasák,
F. Novotný, Jar. Sedláček, V. Satran, V. Kubišta,
V. Kubricht, B. Král, V. Beránek, V. Roubal, Frant.
Honzajk, V. Sypecký, K. Husník.

e) pro revisi katastru:

Jos. Faix, Voj. Satran,
Jos. Vinš, Voj. Kubišta.

f) hospodářská:

Voj. Satran – správa obec. cest,
Jar. Sedláček – správa sadů a alejí,
Václav Roubal – provádění obec. dražeb,
Josef Vinš – ohledatel dobytka.

Dále zvoleni:

pokladníkem Josef Vinš,
vystavovatelem dobyt. pasů V. Satran,
kronikářem Karel Husník.

Ve čtvrté schůzi (15. 10. 1938) přijat rozpočet školní obce na r. 1939, určující nekrytou potřebu částkou 14.318.- Kč, z níž na naši obec připadá hraditi 2.230.- Kč.

Schválen také obec. rozpočet na r. 1939, který uvádí celkovou potřebu 15.805.- Kč celkovou úhradu 7.548.- Kč.

Schodek 8.257.- Kč

usneseno krýti přírážkou 125% k dani činžovní (která vynese 706.- Kč) a 250% přírážkou k daním ostatním (které vynesou 7.551.- Kč).

Volby míst. šk. rady.

V této schůzi provedena i volba 1 člena a 3 náhradníků míst. škol. rady. Lístky zvoleni:

členem: Frant. Novotný (7 hl.) náhradníky: Voj. Kubišta (9 hl.)
Jar. Sedláček (9 hl.)
Ant. Pokorný (9 hl.)
Zemřelí.

Morana byla v tomto roce k naší obci vlídná. Z řad občanstva nikoho neodvolala.

Rok 1939 -

byl pro náš národ a stát rokem dalekosáhlých a překotných historických událostí. Dny nejistoty, panující od loňského podzimu, spěly k vyvrcholení. V úterý dne 14. března se sešel slovenský sněm v Bratislavě ke schůzi, na které se mělo rozhodnout o dalším osudu Slovenska. Ve 12 hod. 10 minut byl prohlášen svobodný slovenský stát. Tím přestalo být Slovensko součástí Československé republiky.

V Chustu téhož dne večer oznámil ministerský předseda Vološin, že také Podkarkatská Rus bude nezávislá. Přes jeho protest však maďarské vojsko proniklo přes hranice a zemi obsadilo.

Osamostatněním Slovenska změnil ose i postavení českých zemí. President Dr. E. Hácha se rozhodl, že odjede k německému Vůdci a říšskému kancléři Hitlerovi. Jedna s ním v noci ze 14. na 15. března. „Došli k souhlasnému přesvědčení, že cílem všech snah musí býti zajištění klidu, pořádku a míru v této části střední Evropy. President českého státu prohlásil, že klade osud českého národa a České země s plnou důvěrou do rukou Vůdce Německé říše. Ten přijal toto prohlášení a rozhodl se, že přijímá český národ pod ochranu Německé říše a že mu zaručí atunomní vývoj národního života a jeho vlastní svébytnost.“

Podle této dohody vstoupilo ve středu dne 15. března 1939 německé vojsko několika proudy do Čech a na Moravu. Byly to motorisované oddíly. Jedna jejich část postupovala silnicí při naší obci. Před 9. hod. se octly na obvodu Prahy. Ještě dopoledne byla obsazena všechna větší města v nších zemích. Obsazení bylo provedeno v klidu. Po celý den hustě sněžilo.

Říšský kancléř přijel téhož dne do Prahy, kdež se na hradě ubytoval. Druhý den tam podepsal výnos, kterým se zřizuje Protektorát Čechy a Morava jako součást Velkoněmecké říše.

Mezi Říší a Polskem trval spor o koridor a Gdansko. Polsko nebylo ochotno přijmouti podmínky Říše k jeho řešení. Proto dne 1. září 1939 německá vojska překročila na několika místech polské hranice.

Na to odpověděla anglická vláda dne 3. září 1939 prohlášením minister. předsedy Chamberlaina, že od 11. hodiny se nalézá Velká Británie ve válečném stavu s Říší a po několika hodinách oznámila Francie, že přispěje Polsku vojenskou pomocí.

V Polsku německá hojska rychle postupovala a již během prvých 2 týdnů dobyla téměř poloviny polského území s hlav. městem Varšavou.

Se sovětským Ruskem uzavřela Říše smlouvu o neútočení. Ruské vojsko pak 16. září rovněž překročilo hranice Polska, aby – jak oznámila ruská vláda – hájilo zájmy Ukrajinců a Bělorusů.

Ke sklonku roku Rusko válečně zakročilo proti Finsku.

Anglie vedla proti Říší hlavně válku obkličovací. Na hranicích francouzských nedocházelo k rozhodným bojovým akcím.

Válečný stav Evropy vrhal své stíny i do Protektorátu a tím i do našich klidných obcí.

Zatemňování.

Po značnou část roku bylo nařízeno zatemňovati v domech světla. Občané (všichni muži do 60. let) se střídali ve hlídkách a dbali o dodržování zatemňovacích nařízení.

V polovině února odváželo vojsko železné překážky (španělské jezdce), shromážděné z okolí při státní silnici.

Jízda vpravo.

Od soboty 18. března provedena na celém území Protektorátu změna směru jízdy. Všechna vozidla počala jezdit vpravo. V Praze tato změna uskutečněna o týden později.

Rozmetání krytů.

V měsíci červnu byly ekrasitem rozmetány pevnůstky (kryty) v obvodu obce i v okolí.

Ceny a mzdy.

Kuřivo a lihoviny.

Ke kontrole stoupajících cen životních potřeb zřízen nejvyšší cenový úřad, který měl udržovati ceny dle stavu 21. června. Mzdy a platy zaměstnanců, ustálené rovněž k 21. VI. 1939 byly všem zaměstnancům zvýšeny o 20%. O stejná procenta byly zvýšeny také ceny tabáků, všech druhů kuřiva i cikaretového papíru. Rovněž ceny piva a lihovin o ně zvýšeny. V prosinci pak nařízeno vařiti piva menší hutnoty. Uvádí je zpráva den. listů ze 12. 12. 1939.

Stanoví se nová úprava hutnoty našeho piva.

Výčepní pivo 8.7 až 9.3, ležák 10.7 až 11.3 stupně.

Vyhláškou předsedy vlády bylo stanoveno, že výčepní piva po 14. lednu ležák po 28. únoru 1940 budou mít omezenou hutnotu. Výrobci piva a podnikatelé skladů smějí vystavovati a prodávati po

14. lednu výčepní pivo 8.7 až 9.3 stupňové a po 28. únoru ležák hodnoty 10.7 až 11.3 stupně. Pivo, vystavené pro vývoz mimo oblast Říše nepodléhá tomuto omezení hutnoty.

(Čtk.)

Potraviny.

Ceny potravin zachycují připojené tržní zprávy (ze 26. III. a 7. V. 1939):

Pražské trhy potravin.

Zelenina. Brambory obyčejné 70 hal. až 1 K, žlutomasé K 1.- až 1.20, rohlíčky K 1.20 – 1.50, nové konservované brambory K 2.50 až 3.-, špenát zlevnil o 2 K na 1 kg na 4 – 5 K, rajská jablíčka zlevnila o 2 K na 12 – 16 K, cibule zdražila o 20 hal. na 1 kg na K 2.- až 2.60, česnek 1 kg 4 – 6 K, celer 1 kg K 2.50 – 3.50, pór zdražil o 50 hal. na svazku na K 1.50 až 2.-, řetkvička zlevnila o 50 hal. na svazku na K 1.20 – 1.50, květák kus K 3.- až 4.50, mrkev 1 kg K 1.50 až 2.-, skleníkové okurky kus 4 – 10 K, hlávkový salát K 1.50 – 2.50, zelí hlávkové bílé 1 kg K 1.- až 1.20, naložené kysané 1 kg K 2.- až 2.80.

Ovoce. Jablka zdejší 4 – 8 K, cizí 8 – 12 K, hrušky cizí 8 – 14 K, pomeranče zlevnily o 1 K na K 4.50 až 7.-, citrony kus 30 – 50 hal.

Maso. Hovězí přední s přívazkem 11 – 16 K, zadní 14 – 19 K, přední bez přívazku 13 – 18 K, vepřové přední s přívazkem 10 – 14 K, zadní 12 – 17 K, přední bez přívazku 12 – 15 K, zadní 14 – 22 K, telecí přední s přívazkem 8 – 11 K, zadní 12 – 15 K, přední bez přívazku 10 – 13 K, zadní 20 – 26 K, skopové přední s přívazkem 8 – 12 K, zadní 12 – 16 K, přední bez přívazku 10 – 14 K, zadní 13 – 18 K.

Jehněčí v celku s kůží 10 – 11 K, stažené přední 13 – 15 K, zadní 15 – 16 K za 1 kg.

Kůzlečí zlevnilo o 2 K na 1 kg v celku s kůží 12 K, stažené přední 16 – 18 K, zadní 18 – 20 K.

Uzeniny. Reklamní (konsumní) salám 10 – 12 K, pražský obyčejný 18 – 20 K, polský 17 – 19 K, šunkový 24 – 26 K, tlačinka 12 – 20 K, klobásy 14 – 16 K, vuřty obyčejné 14 K, kus 60 hal., uzenky 17 K, kus 70 hal., jaternice 15 – 16 K, kus K 1.50 až 2.-, šunka syrová 18 – 19 K, vařená 20 – 23 K, krájená 30 – 32 K za 1 kg.

Drůbež. Letošní italské husy 35 K, italské kachny zlevnily o 5 K na 1 kg na 30 K, slepice 16 K, kuře 20 – 24 K za 1 kg, kus 16 – 24 K, poulardi kus 20 – 35 K, holoubata pár 14 – 20 K, husí droby z letošních italských hus kus 20 K.

Zvěřina. Srnčí maso hrudí 7 – 10 K, plece 11 až 12 K, kýta 20 K, jelení maso přední 6 – 10 K, zadní 14 – 16 K, černá zvěř 12 – 16 K za 1 kg.

Ryby. Kapr K 11.50 – 12.60, lín 10 – 11 K, okoun pstruhový 16 K, štika 18 K, candát 28 K, úhoř 30 – 40 K, losos 38 – 50 K, mořský losos 6 – 10 K, treska 8 – 14 K za 1 kg.

Tuky. Máslo venkovské 20 – 24 K, čajové 24 – 26 K, sádlo české vepřové zdražilo o 1 K na 1 kg na K 13.50 – 14.50, přepouštěné 15 – 16 K, bagouní K 13.50 – 14.50, hovězí lůj syrový 7 – 9 K, přepouštěný 8 – 9 K, husí sádlo syrové (kůže) 20 – 35 K, margarín a rostlinné tuky 10 – 12 K za 1 kg.

Různé zboží. Vejce česká kus 60 – 65 hal., kopa 34 – 36 K, tříděná razítkovaná kus 75 – 80 hal., tvaroh 1 kg 5 – 7 K, chléb obyčejný 1 kg K 2.20 až 2.80, z celozrnné mouky 1 kg K 3.50 až 5.-, sušené hříbky la 10 dkg 10 – 11 K, med přepouštěný 1 kg 15 – 16 K.

Pražské trhy potravin

Na zelinářských trzích přibývá stále více letošní rané zeleniny, zejména hlávkového salátu, hrachových lusků, reveně, chřestu, kedlubnů a ředkvičky, které všechny zlevnily. Nové italské brambory dosti zlevnily.

Zelenina. Brambory obyčejné zdražily o 10 – 20 hal. na kg na 0.80 – 1 K, žlutomasé 1 – 1.20 K, rohlíčky zdražily o 20 h na 1.40 – 1.50 K, nové brambory italské zlevnily o 50 – 80 h na kg na 3.40 – 3.60 K, cibule zdražila o 50 h na kg na 3.80 – 4 K, hrachové lusky zlevnily o 2 K na kg na 7 – 10 K, chřest zlevnil o 5 – 8 K na kg na 10 – 20 K, kedlubny nové zlevnily o 1 K na svazku na 6 – 12 K, por svazek zlevnil o 30 h na 1 – 1.20 K, ředkvičky zlevnily o 20 h na svazku na 80 – 1 K, reveň zlevnila o 50 h na kg na 2.80 – 3 K, celer kg 3 – 4 K, česnek kg 7 až 9 K, špenát kg 2.40 – 3 K, mrkev kg 1.60 – 2.50 K, salátové okurky kg 12 – 14 K, kus 3 – 8 K.

Ovoce. Jablka zdejší kg 4 – 6 K, cizí 10 – 14 K, hrušky cizí 10 – 16 K, pomoranče kg 4.50 – 7 K, citrony kus 35 – 40 hal., sušené švestky kg 5 – 10 K.

Houby letošní, májovky, kg 22 – 25 K, žampiony čerstvé kg 20 – 30 K, sušené hříbky la 10 dkg 10 až 11 K.

Maso. Hovězí přední s přívazkem 11 – 16 K, zadní 14 – 19 K, přední bez přívazku 13 – 18 K, zadní 16 až 21 K, vepřové přední s přívazkem 10 – 14 K, zadní 12 – 17 K, přední bez přívazku 12 – 15 K, zadní 14 – 22 K, telecí přední s přívazkem 8 – 11 K, zadní 12 – 15 K, přední bez přívazku 10 – 14 K, zadní 13 – 18 K, kůzlečí

v celku s kůží kg 10 – 12 K, stažené přední kg 14 – 16 K, zadní kg 16 – 18 K.

Drůbež. Letošní české husy zlevnily o 3 K na 1 kg na 25 – 30 K, husí droby zlevnily o 1 – 2 K na kuse na 15 – 16 K, slepice 15 – 17 K, kuřata 22 – 26 K, kus 20 – 25 K, poulardi kus 20 – 35 K, holoubata pár 14 – 20 K.

Zvěřina. Lesní sluky kus 18 – 24 K, srnčí maso hrudí 9 – 10 K, plece 12 K, kýta 20 za 1 kg.

Tuky. Máslo venkovské 22 – 24 K, čajové 26 – 27 K, vepřové sádlo české syrové a bagouní K 13.50 až 14.50, přepouštěné 15 – 16 K, slanina 15 – 17 K, hovězí lůh syrový 7 – 9 K, přepouštěný 8 – 9 K, margarín a rostlinné tuky 10 – 12 K za 1 kg.

Různé zboží. Vejce česká zlevnila o 10 hal. na kuse na 65 hal., mandel K 9.75, tvaroh 5 – 7 K, chléb obyčejný K 2.20 – 2.80, z celozrnné mouky K 3.50 až 5.-, med čistý 18 – 20 K, s voštinami 20 K za 1 kg.

Obilí.

Pro obilí byly úředně vyhlášeny ceny poněkud zvýšené ve prospěch zemědělců. Spotřebitelé však jimi nebyli dotčeni. Vyhlášeny 22. 7. 1939.

Výkupní ceny: Pšenice 174.- (loni 164.-), žito 147.- (139.-), ječmen 143.- (130.-), oves 115.- (115.-). Prodejní ceny: Pšenice 193.- (183.-), žito 140.- (140.-), ječmen 165.- (150.-), oves 130.- (123.-).

Odběrní lístky.

V měsíci září úředně zavedeny odběrné lístky na mýdlo, koncem toho měsíce pak ohlášeno zavedení odběrních lístků na tyto potraviny:

1. máslo a jiné jedlé tuky,
2. vepřové sádlo nebo slanina nebo jiné jedlé tuky,
3. jedlé tuky všeho druhu,
4. cukr,
5. poživatiny (viz vysvětlivky, uvedené pod B, VI, č. 1.),
6. kávu, čaj, kávové náhražky,
7. mouku,
8. chléb,
9. pečivo,
10. dětské výživné prostředky (dětská moučka),
11. masné výrobky, pokud nejde o vlastní masné podniky,
12. všechno ostatní zboží, které se pravidelně nebo nepravidelně vydává na ústřížky příslušných lístků.

Obce nesmějí prováděti další dělení odběrních lístků v jednotlivých skupinách výrobků.

Příslušné organizace, pověřené hospodařením, určí jakým způsobem bude se díti vystavování odběrních lístků vzhledem na ztráty, vzniklé provážením a výsekem.

Spotřební dávky.

Spotřební dávky stanoveny takto:

I.

Chlebový lístek.

Týdenní dávka

pro obyčejného spotřebitele:

2.900 g chleba (místo 1.200 g chleba může býti odebráno 900 g mouky na každý z ústřížků č. 9 až 12);

pro těžce pracujících:

1.800 g chleba (místo 1.900 g chleba může býti odebráno 1.425 g mouky na každý z ústřížků č. 9 až 12);

pro velmi těžce pracujících:

1.800 g chleba (místo 2.400 g chleba může býti odebráno 1.800 g mouky na každý z ústřížků č. 5 až 8);

pro děti do 6 let:

1.300 g chleba (místo 800 g chleba může býti odebráno 600 g mouky na každý z ústřížků č. 5 – 8);

pro děti od 6 – 10 let:

1.100 g chleba (místo 1.000 g chleba může býti odebráno 750 g mouky na každý z ústřížků č. 5 – 8).

Na jednotlivé ústřížky chlebového lístku mohou býti odebrána tato množství:

(pozn. v kronice zbytek výstřížku chybí)

Lístek na maso.

Týdenní dávka

pro obyčejné spotřebitele a děti od 6 – 14 let:

500 g masa nebo masných výrobků;

pro těžce pracujících:

1000 g masa nebo masných výrobků;

pro velmi těžce pracujících:

1300 g masa nebo masných výrobků;

pro děti do 6 let:

350 g masa nebo masných výrobků.

Na jednotlivé ústřížky lístku na maso mohou býti odebrána tato množství:

(Lístek na maso pro obyčejné spotřebitele a pro děti od 6 – 14 let (lístek č. 2).

1. 7a ústřížky 1 – 3, 5 – 7, 9 – 11, 13 – 15 po 100 g masa nebo masných výrobků;
2. Na ústřížky označené „a“ – „b“ po 50 g masa nebo masných výrobků.

Lístek na maso pro těžce pracující
(lístek č. 3 zelený tisk).

1. Na ústřížky 1 – 3, 5 – 7, 9 – 11, 13 – 15 po 200 g masa nebo masných výrobků.

III.

Tukový lístek.

Týdenní dávka

pro obyčejné spotřebitele:

210 g jedlých tuků všeho druhu (kromě loje);

pro těžce pracující:

330 g jedlých tuků všeho druhu (kromě loje);

pro velmi těžce pracující:

675 g jedlých tuků všeho druhu (kromě loje);

pro děti do 6 let:

380 g másla;

pro děti od 6 – 14 let:

200 g másla nebo 100 g másla a 100 g kteréhokoliv tuku.

Mléčný lístek.

Mléčný lístek (lístek č. 16 a 17, modrý tisk).

Denní dávka: obdrží običejní spotřebitelé, těžce a velmi těžce pracující, jakož i děti od 6 – 14 let

1/4 l mléka;

děti do 6 let:

3/4 l mléka: 1 lístek na 1/2 l a jeden na 1/4 l;

těhotné a kojící matky, jakož i šestinedělky (tyto po dobu 6 týdnů)

1/2 l mléka;

Lístek na cukr.

Lístek na cukr (lístek č. 18).

Na týdenní ústřížky 1 – 4 připadá po 400 g cukru

Rozličné potraviny.

Potravinový lístek (lístek č. 1).

Na jednotlivé ústřížky „potravinového lístku“ mohou býti odebrána tato množství dále uvedených potravin:

1. Na ústřížky „L“ 1, „L“ 4 připadá po 150 g poživatin dále uvedených druhů podle zásoby. Uvedené druhy zboží mohou býti vzájemně nahražovány.

(Kroupy, krupice, krupička, rýže nebo těstoviny.)

Ústřížek „L1“ platí v týdnu od 2. X. – 8. X.

Ústřížek „L 2“ platí v týdnu od 9. X. – 15. X.

Ústřížek „L 3“ platí v týdnu od 16. X. – 22. X.

Ústřížek „L 4“ platí v týdnu od 23. X – 29. X.

2. Na ústřížek „L 5“ připadá 40 g kávy. Na ústřížek „L 6“ připadá 160 g kávových náhražek.

Ústřížky „L 5“ a „L 6“ platí v době od 2. X. do 15. X. 1939.

Místo kávy a kávových náhražek může být na ústřížek „L 5“ v téže době odebráno 5 g čaje.

Pro dobu od 16. X. – 29. X. bude výdej znovu upraven.

3. Pro odběr vajec budou určeny jednotlivé ústřížky potravinového lístku od případu k případu zemským úřadem, podle pokynů ministerstva zemědělství.

4. Cukroviny mohou být vydávány bez lístků.

5. Pro odběr luštěnin a kakaa budou vydány od případu k případu zvláštní pokyny.

Výdej lístků pro těžce a velmi těžce pracující bude zvláště upraven.

Rozdíl v množství může být odebrán dodatečně.

Cukrovka.

Ve prospěch zemědělců byly 4. 11. 1939 upraveny ceny cukrovky.

Nové vyšší ceny cukrovky.

Zvýšení je umožněno výhodnějším zpeněžením cukru při vývozu. Nejvyšší úřad cenový schválil právě v těchto dnech ceny cukrovky pro letošní kampaň a rozsah vedlejších dávek. Cena cukrovky činí 14.25 K za 1 q čisté váhy. Kromě toho bylo poamatováno i na případ, že by značněji stouply ceny surového cukru. Stoupne-li cena surového cukru do 31. prosince 1939 nad 180 K za 1 q franko Mělník, obdrží pěstitel řepy ještě jako příplatek 5 procent z oné částky, o kterou cena surového cukru převýší částku 180 K. NUC přihlédl zejména k tomu, že výhodnější zpeněžení cukru při vývozu umožňuje mu schválit tento návrh jako národohospodářsky odůvodněný. Zároveň je třeba zdůraznit, že toto národohospodářsky odůvodněné zvýšení ceny cukrovky nejde na úkor konsumenta, neboť bude především uhrazeno zlepšenými cenami cukru na zahraničních trzích. O vlastních cenách cukru pro domácí konsum NUC také již jedná a nová úprava bude provedena co nejdříve. S některých stran tlumočené obavy, aby snad nedošlo k obecnému zdražení cukru, jsou liché.

Čtk.

Cukr.

V měsíci prosinci stanoveny pak nové, jednotné ceny cukru, jak je uvádí tato zpráva:

V drobném prodeji bude stát nyní 1 kg cukru:

Krystal 6.20 K;

homole, jakož i moučka a krupice 6.40 K;

kostky vážené 6.50 K;

v krabicích po 5 kg 6.30 K.

V městech, kde je potravní daň, se k tomu ještě připočítává příslušná částka daně, na př. v Praze 10 haléřů na 1 kilogram (tedy v Praze vážené kostky 6.60 K atd.).

Bezmasý den.

Po zavedení potravinových lístků byl pátek prohlášen za „bezmasý“ den, ve který se nesmělo maso prodávati, v domácnostech připravovati ani v hostincích a jídelnách masitá jídla podávati.

Ryby.

Vyjmuty byly ryby. Avšak po těch byla před Štědrým dnem značná poptávka. Místní řezníci jich neprodávali. V Kralupech n/Vlt. stál v ty dny 1 kg kapra 16 – 17 K.

Káva.

V polovině prosince zakázáno po živnostensku pražiti kávu a koncem roku vydán úplný zákaz prodeje kávy.

Oděv.

Ke konci roku byly zavedeny také lístky na oděv a textilní zboží.

Povětrnost.

V poměrech povětrnostních jevil se r. 1939 takto: Do počátku roku přenesly se mrazy. Loňský sníh zůstal ležeti až do 17. ledna, kdy se oteplilo, tálo a voda v řece stoupala. Již 18. února silně zahřmělo a několikrát se zablesklo.

V prvé polovině března byly časté deště se sněhem, od 17. do 21. března mrazy dosahující – 8°C.

Jarní práce.

Proto se jarní práce hodně opozdily. Započaly až poslední den březnový. Setí bylo zahájeno 4. dubna. Hned na to sázeny ranné brambory a 12. dubna cukrovka.

Květen.

Květen byl velmi deštivý a studený. I po „zmrzlých mužích“ naříkali v den. listech včelaři, že musí včely přikrmovati v době, kdy jsou stromy v květu. Včely prý začaly vytahovati z buněk plod, což činí jen z největšího hladu. Teprve na samém sklonku května přišlo několik pěkných, teplých dnů.

Sena.

Sklizeň sena a první píče spadala do týdne od 5. do 10. června a byla nad obyčej bohatá. Další červnový týden byl deštivý a chladný. Navečer 17. 6. 1939 přišla bouře s lijákem a kroupami, které hodně poškodily slibnou úrodu třešní a chmelnice. Tyto u nás zvláště u váhy. Druhý den vystoupila voda až do zahrad p. Satrana a Honzajka, kdež podplavila poslední sušící se sena. Žně.

Žně, které začínaly 20. července, přerušeny dešti, plně se rozvinuly 24. července. Ale hned den na to přišel opět dešť. Toho dne ukazoval teploměr pouze + 12°C, tedy teplotu obvyklou v měsících dubnu a říjnu. Byl to nejchladnější červencový den za celých posledních 100 let.

Chmel.

Chmel počal 14. srpna probíratí p. Vinš. K hromadnému česání došlo o týden později. V těch dnech se počal chmel kaziti. Přes to dal více než dobrý výnos. V naší obci nabízeno za 50 kg při sklizni 1.175 K. Později nabídka poklesla na 1.100 Kč a dokonce na 900 K, avšak opět počala stoupat, až nejvyšší nabídka činila 1.300 K.

Podzim a zima.

Od 26. do 29. září byla chladna s mrazíky. Ty se dostavily opět od 22. do 25. listopadu, kdy počal také padati sníh. V prvých dnech prosince voda ve Vltavě hodně vystoupila, 6. a 7. prosince byly sněhové plískanice.

Vánoce byly mrazivé a bílé.

Nový duch. správce.

Dne 4. února 1939 přistěhoval se do zdejší fary nový administrátor P. Dr. Vít Mojžíšek, dříve farář na těšínském území, zabraném Polskem. Ten byl v neděli 24. září odpoledne instalován jako nový farář a duchovní správce zdejší osady. Instalaci vykonal kanovník a vikář kralupský, vdp. K. Záruba.

Biřmování.

Dne 9. května udíleli ve zdejším kostele svátost biřmování Karel kardinál Kašpar, kníže arcibiskup pražský, Primas zemí býv. koruny české a Ant. Eltschkner, titulární biskup zephyrský, světící biskup pražský. Obřadu se účastnilo 133 biřmovanců. Oba tito církevní hodnostáři se podepsali do této kroniky na straně 165.

Rodičovské sdružení.

K příkazu ministerstva školství a národní osvěty bylo při zdejší škole zřízeno Rodičovské sdružení. Jeho ustavující schůze konána 11. června 1939. Prvým předsedou sdružení zvolen p. arch. Boh. Fiedler, starosta obce N. Vsi.

Útulek pro děti.

O prázdninách – od 15. 7. do 15. 8. – byl ve škole k žádosti obce zřízen útulek pro děti. Docházelo do něj denně as 26 dětí ve věku 4 – 9 let.

Křty, sňatky, pohřby.

Během r. 1939 bylo ve zdejším kostele pokřtěno 12 dětí a uzavřeno v něm 15 sňatků. Na hřbitov uloženo 10 zemřelých (řím. kat. vyznání). Z naší obce byl pouze pohřeb pí Alžběty Řehákové, matky majitele domku čp. 50. Ze Sazené na zdejší hřbitov převezen Josef Biňovec, někdejší majitel domku čp. 41.

Obec. zastupitelstvo.

Obecní zastupitelstvo konalo v r. 1939 celkem 8 schůzí.

Na členství v něm resignoval p. V. Sypecký z čp. 22. Obecní zastupitelstvo jeho resignaci přijalo ve schůzi 26. 3. 1939 a poděko-

valo mu za práci, kterou po 20 let pro obec svědomitě a nezištně konal.

Domovské právo.

Domovské právo v obci bylo na základě více než 10tiletého pobytu přiznáno:

1. Ant. Konášovi, majit. čp. 33, dříve příslušnému do Hradiště, okres Domažlice.

2. Josefu Vaiglovi, nájemci mlýna a majit. čp. 61, dřívějšímu příslušníku obce Lisovic, okr. Slaný.

3. Václavu Loužeckému, maj. čp. 27, dříve příslušnému do Sazené.

4. Bohumilu Novákovi, maj. čp. 48, dřívějšímu příslušníku obce Koloděje.

Úprava světnice v ob. domku.

Dle usnesení schůze ze dne 8. 1. 1939 provedena úprava 1 světnice v obecním domku čp. 1. Náklad činil přes 1.200 K. Upravená světnice vybavena potřebným nábytkem a proměněna v obec. úřadovnu. Domek pak dle usnesení ze 26. 3. 1939 připojen na elektr. síť a instalována v něm 3 světla. Elektr. svazu odveden za domek investiční příspěvek 505 K.

Ob. účty za r. 1938.

Obecní účty za rok 1938 vykázaly

celkový příjem 26.874.60 K,

celkové vydání 24.728.10 K,

tudíž poklad. přebytek 2.362.50 K.

Přemístění ob. studně.

Při provádění novostavby čp. 61 svoleno p. Jos. Vaiglovi ke přemístění obecní studně za mlýnem. Staré sám použije, novou dá svým nákladem vyhloubiti doleji. Dá také opravit u staré pumpy čerpadlo a píst. Za bezvadný její chod pak bude 1 rok ručiti.

Při dokončení novostavby bylo mu povoleno připojiti světlo na dvoře na veřejné světlo obecní za náhradu příspěvku 100 K na automatický spínač a každoročně stanovený paušál svazový.

Odprodej pozemků.

Z obecních pozemků odprodáno:

a) p. V. Satranovi as 100 čtverů u čp. 41 za 4 K 1 čtverc. sáh

b) p. Jos. Mikovi as 150 čtverců stráně u čp. 47 za stejných podmínek.

Koupě pozemku.

Obec zakoupila od p. V. Béma, maj. čp. 6., část pozemku čk. 206. Kupní cena sjednána 3.700 K za 1 korec, při čemž veškeré výlohy i dávku z přírůstku hodnoty nese obec. Nově nabytý pozemek sloučila obec s čk. 212, které tím hraničí nyní se silnicí a má možnost vlastního vjezdu.

Polní hlídač.

Z nařízení okres. úřadu musil býti v každé obci ustanoven polní hlídač. V naší obci byl jím od 1. června do 30. října 1939 Josef Karas (z čp. 46). Služné jeho, činící 450 K měsíčně (kromě nemocenského a starobního pojištění) rozvrženo dle výměry na majitele pozemků.

Obecní domek.

Dne 14. října 1939 zřítla se u obec. domku (čp. 1) střecha. Nutná oprava byla již dříve projednána s p. arch. B. Fiedlerem z N. Vsi. Rozpočet činil 10.079.60 K. Po zřícení střechy náklad vzrostl.

Šk. rozpočet.

Školní rozpočet na r. 1940 uvádí potřebu 14.782.- K, z čehož na naši obec připadá hraditi 2.390 K.

Obecní rozpočet.

Obecní rozpočet na r. 1940 počítá s potřebou 19.685 K a úhradou 9.199 K.

Schodek 10.486 K bude kryt 125% přírážkou k dani činžovní a 300% přírážkou k daním ostatním.

Chudin. příspěvek.

Obecnímu poslu Jos. Nápravníkovi vzhledem k jeho věku přiznán z chudinské pokladny příspěvek 50 K měsíčně.

Práce písařské.

Odměna za práce písařské v r. 1939 byla usnesením z 18. 11. 1939 zvýšena na 600 K.

Národní souručenství.

Místo bývalých politických stran vzniklo v Čechách a na Moravě – „Národní souručenství“, které mělo sloužiti kulturním, hospodářským i sociálním potřebám českého národa. Proto také mělo v sobě soustřediti všechny dospělé české muže. V naší obci proveden nábor členů ve dnech 23. – 29. dubna 1939. Přihlásilo se při něm za členy 77 občanů. Členové se měli oslovovati „bratře“ a zdraviti se pozdravem „Vlasti zdar!“

Vedoucí NS.

Vedoucím místní skupiny byl jmenován br. Jos. Faix, rolník čp. 12, jeho zástupcem Voj. Satran, rolník, čp. 10.

Vedoucí NS.

Dalšími činovníky byli:

jednatel Voj. Kubišta

sociální činovník Boh. Hodrment

hospodář Frant. Vlasák

propagační činov. K. Husník

zapisovatel Jos. Vinš

I. dozorce K. Jiráček
II. dozorce Ant. Pokorný
kulturní referent Fr. Honzajk
Mladé NS.

Jinoši a dívky byli sdruženi v Mladém Nár. souručenství, jehož vedoucím v naší obci byl Frant. Vlasák mladší.
Národní pomoc.

Místní skupina konala během roku 1939 6 schůzí. Na podzim provedla sbírku pro „Národní pomoc“, která vynesla 505.50 K. Koncem roku konstatováno, že členy NS jsou vskutku všichni muži naší obce.

Soupis hospodář. zvířectva.

Obecní úřad provedl na sklonku roku soupis hospodářského zvířectva. Při něm v obci napočteno kusů

koně 8

hovězí dobytek 48

vepřový dobytek 73

kozy 59

Celkem 188

Závěr.

Pro zápisy z dalších let byla opatřena nová „Pamětní kniha“, proto tuto první knihu uzavírám výčtem jejího obsahu.

K. Husník

Obsah:

1. Z dávné minulosti
2. Znak p. Vepřeckých z V.
3. Co potvrzují dnešní usedlíci
4. Kostel a fara
5. Škola
6. Z dějin novějších
7. Světová válka
8. 28. říjen 1918
9. Naši padlí
10. Majitelé domů
11. Několik obrázků
12. Veřejný život v den převratu
13. Rok 1919
14. Rok 1920
15. Rok 1921
16. Rok 1922

17. Katastr obce
18. Rok 1923
19. Rok 1924
20. Rok 1925
21. Rok 1926
22. Rok 1927
23. Před 50ti lety
24. Rok 1928
25. Rok 1929
26. Rok 1930
27. Velké ohně v okolí Vepřku
28. Rok 1931
29. Rok 1932
30. Hudeb. skladatel J. Pehlík
31. Rok 1933
32. Vepřečtí z Vepřku ve Velvarech
33. Rok 1934
34. Rok 1935
35. Rok 1936
36. Rok 1937
37. Rok 1938
38. Hudeb. skladatel Fr. Penc
39. Rok 1939

Poznámka k přepisu:

Při zpracování rukopisu do elektronické podoby byly v zájmu autentičnosti zachovány všechny v textu se vyskytující chyby.